

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทย

สารนิพนธ์
ของ
รุจิพร ปรรณชาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการ
กุมภาพันธ์ 2545
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

332. 673440593

ร๖5๖ป

ร.3

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทย

บทคัดย่อ

ของ

รุจิพร ปรารภนาดี

๔

15 พ.ค. 2545

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการ
กุมภาพันธ์ 2545

๒ 146707

รุจิพร ปรรณานัติ. (2544). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทย
สารนิพนธ์ บธ.ม. (วิชาเอกการจัดการ). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผศ.สุพาดา สิริกุดตา , ดร.วัลลภ ลำพาย , ดร.อภิรัฐ
ตั้งกระจ่าง

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศสตาม
ขนาดการลงทุนของบริษัทและเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยอันได้แก่ ปัจจัยทั่วไปของธุรกิจ ปัจจัย
ทางการเมืองและกฎหมาย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ ปัจจัยทางสังคมและ
วัฒนธรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศสตามขนาดการลงทุนของบริษัท กลุ่มตัวอย่างใน
งานวิจัยเป็นบริษัทฝรั่งเศสที่ได้เปิดดำเนินการในประเทศไทยจำนวน 75 บริษัท เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ
แบบสอบถามทัศนคติของนักลงทุนฝรั่งเศสต่อการตัดสินใจลงทุนในประเทศไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
ข้อมูล คือการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบไค-สแควร์และสถิติ
Cramer's V

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักลงทุนฝรั่งเศสทั้งที่เข้ามาลงทุนในขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ให้ความสำคัญกับปัจจัยทางการเมือง
และกฎหมาย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ และปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม
ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยทั่วไปของธุรกิจด้านประเภทของธุรกิจมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการ
ลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจด้านการส่งเสริมการลงทุน (สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากภาค
รัฐ) มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. ปัจจัยทั่วไปของธุรกิจด้านรูปแบบการลงทุนของบริษัท ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ปัจจัยทาง
เศรษฐกิจ ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจด้านสาธารณูปโภคและปัจจัยอื่นๆ และปัจจัยทางสังคมและ
วัฒนธรรม ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุนของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05

INVESTMENT DECISION FACTORS OF FRENCH INVESTORS IN THAILAND

AN ABSTRACT

BY

RUJIPORN PRATHANADI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Business Administration in Management
at Srinakharinwirot University
February 2002

Rujiporn Prathanadi. (2001), *Investment Decision Factors of French Investors in Thailand*. Master Project , MBA. (Management). Bangkok : Graduate School , Srinakharinwirot University .
Advisor Committee : Assist.Prof. Supada Sirikudta, Dr.Wanlop Lumpai and Dr.Apiruth Tangkrachang

The purpose of this research is to study factors (Business General, Political & Legal, Economic, Business Facilitating and Social & Cultural) and their relations affecting investment decision of French investors towards company size of investment. Samples are 75 French firms operating their businesses in Thailand. The research instrument is the questionnaire entitled "Survey on decision factors leading to French Investment in Thailand". Statistics used in the research are frequency, percentage, mean, standard deviation, chi-square and Cramer's V.

The results of the study are as follows :

1. French firms in small, medium and large size of investment pay attention to Political & legal, Economic, Business facilitating and Social & cultural factors in the middle level.
2. Business General Factor concerning business category is significantly correlated with investment decision towards company size of investment at the statistical level of 0.05.
3. Business Facilitating Factor concerning investment promotion (tax incentives) granted by the Thai government are significantly correlated with investment decision towards company size of investment at the statistical level of 0.05.
4. Business General Factor concerning types of business, Political & Legal Factor, Economic Factor, Business Facilitating Factor concerning infrastructures and other factors and Social & Cultural Factor are not significantly correlated with investment decision towards company size of investment at the statistical level of 0.05.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตวิชาเอกการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุดตา)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุดตา)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร. อภิรัฐ ตั้งกระจำง)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร. วัลลภ ลำพาย)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตวิชาเอกการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรกวิน)

วันที่ 6 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545

สารนิพนธ์นี้ได้รับทุนเพื่อการวิจัย
สำหรับนิสิตหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ
สาขาวิชาการตลาดและสาขาวิชาการจัดการ

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ผศ.สุพาตา สิริกุตตา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ภาควิชาสังคมศาสตร์ อ.ดร.อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง และดร.วัลลภ ลำพาย ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์และตรวจแก้ไข ทำให้สารนิพนธ์เล่มนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านด้วยความเคารพยิ่ง

ขอขอบคุณ Mr.Frédéric Loyat ผู้เชี่ยวชาญฝรั่งเศสโครงการส่งเสริมการลงทุนฝรั่งเศส-ไทย ประจำสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ที่ได้ช่วยให้กำลังใจ และช่วยตรวจแก้แบบสอบถาม ทั้งภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษ และให้คำแนะนำต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำสารนิพนธ์มาโดยตลอด และขอขอบคุณ คุณพลพัฒน์ สุรบถ และเพื่อนๆ ที่กองการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน รวมทั้งเพื่อนๆ การจัดการ (ภาคพิเศษ) ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ได้ช่วยสนับสนุนให้คำแนะนำต่างๆ และเป็นกำลังใจช่วยเหลือให้ผู้วิจัยสามารถทำการวิจัยได้อย่างลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้เป็นกำลังใจด้วยความรักและเคารพ

รุจิพร ปรารณาดิ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
สมมุติฐานในการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ความหมายของการลงทุนระหว่างประเทศและการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ.....	10
ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนระหว่างประเทศ.....	12
ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่าง ๆ ที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศ.....	17
แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการลงทุน.....	21
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
ผลงานวิจัยต่างประเทศ.....	23
ผลงานวิจัยในประเทศ.....	25
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
ประชากร.....	27
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	27
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	28
การหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย.....	68
สรุปผลการวิจัย.....	69
อภิปรายผล.....	70

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5(ต่อ) ข้อเสนอแนะ.....	72
บรรณานุกรม.....	75
ภาคผนวก.....	78
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	79
แบบสอบถามภาษาไทย.....	80
แบบสอบถามภาษาอังกฤษ.....	83
แบบสอบถามภาษาฝรั่งเศส.....	87
ภาคผนวก ข ภาพรวมเศรษฐกิจและการลงทุนของฝรั่งเศส.....	91
ภาคผนวก ค สถิติ Cramer's V.....	101
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	102

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	ต้นทุนการผลิตระหว่างไทยกับอาหรับ.....	14
2	ต้นทุนการผลิตระหว่างไทยกับสหรัฐ.....	15
3	เงื่อนไขของทางเลือกต่าง ๆ ในการให้บริการแก่ตลาด.....	19
4	จำนวน และร้อยละของการลงทุน จำแนกตามประเภทธุรกิจ ขนาดการลงทุนและ รูปแบบการลงทุน.....	34
5	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญในปัจจัยที่มีผลต่อการ ตัดสินใจลงทุนในประเทศไทยของนักลงทุนฝรั่งเศส จำแนกตามขนาดการ ลงทุน รวม 4 ด้าน.....	36
6	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญในปัจจัยที่มีผลต่อการ ตัดสินใจลงทุนในประเทศไทยของนักลงทุนฝรั่งเศส จำแนกตามขนาดการ ลงทุน รวม 4 ด้าน.....	37
7	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญในปัจจัยทางการเมืองและ กฎหมายที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในประเทศไทยจำแนกตาม ขนาดการลงทุน.....	41
8	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญในปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผล ต่อการตัดสินใจลงทุนในประเทศไทยจำแนกตามขนาดการลงทุน.....	45
9	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญในปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อ การดำเนินธุรกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในประเทศไทยจำแนกตาม ขนาดการลงทุน.....	49
10	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญในปัจจัยทางสังคมและ วัฒนธรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในประเทศไทยจำแนกตาม ขนาดการลงทุน.....	53
11	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั่วไปทางธุรกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจ ลงทุนตามขนาดการลงทุน.....	56
12	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการเมืองและกฎหมายที่มีผลต่อ การตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุน.....	58
13	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจ ลงทุนตามขนาดการลงทุน.....	60
14	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุน.....	61
15	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุน.....	63

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ท่ามกลางปัญหาเศรษฐกิจที่ก่อตัวมายาวนานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 จวบจนปัจจุบันของไทย ทำให้แนวคิดที่จะปรับปรุงสภาพเศรษฐกิจของประเทศได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องถึงสาเหตุของวิกฤตการณ์และแนวทางแก้ไขโดยอาศัยมาตรการต่างๆ เช่น นโยบายกระจายรายได้ นโยบายการผลิตทดแทนการนำเข้า เป็นต้น แต่จากผลกระทบของสถานการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ไม่สามารถมองข้ามความสำคัญของการลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วยทั้งการลงทุนทางตรง ซึ่งหมายถึงการนำเม็ดเงินจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนประกอบกิจการผลิตสินค้าหรือบริการในประเทศไทยและการลงทุนทางอ้อมอันได้แก่การลงทุนในรูปของการซื้อขายหลักทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งอาจเป็นหลักทรัพย์ที่ออกใหม่หรือหลักทรัพย์เก่าที่ออกมานานแล้ว หลักทรัพย์ทางการเงินได้แก่ พันธบัตรของรัฐบาล หุ้นสามัญ หุ้นกู้ เป็นต้น

การลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ จัดว่าเป็นการลงทุนที่แท้จริงและเป็นที่ต้องการของไทยมาโดยตลอด เนื่องจากการรับถ่ายเทเม็ดเงินจากต่างประเทศเพื่อนำมาประกอบธุรกิจในระยะยาว ซึ่งจะสามารถตอบสนองความต้องการสินค้าจากต่างประเทศได้ทำให้สามารถประหยัดเงินตราจากการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศได้และยังมีบทบาทในการนำเงินตราต่างประเทศจากการส่งออกได้อีกด้วย นอกจากนั้นยังก่อให้เกิดการจ้างแรงงานไทย ซึ่งถือเป็นการกระจายรายได้ให้แก่สังคม อันจะเป็นเหตุให้ช่วยลดปัญหาสังคม ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นการถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้จากต่างประเทศ เป็นการกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันภายในประเทศ และมีส่วนในการสนับสนุนการท่องเที่ยวของประเทศอีกด้วย

จากสถิติกระแสเงินสดสุทธิของการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศของธนาคารแห่งประเทศไทยในรายงานของโครงการเพื่อความร่วมมือทางอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีฝรั่งเศส-ไทย พบว่า ตั้งแต่ช่วง ค.ศ. 1970-2000 ได้มีนักลงทุนจากต่างประเทศได้นำเงินมาลงทุนประมาณ 1,047,000 ล้านบาท ซึ่งในส่วนการลงทุนจากฝรั่งเศสแล้วคิดเป็นจำนวน 29,000 ล้านบาทหรือประมาณ 2.7% จากกระแสเงินสดเข้าทั้งหมด ฝรั่งเศสจัดเป็นนักลงทุนอันดับที่ 8 จากนักลงทุนต่างชาติทั้งหมด อันประกอบด้วย ญี่ปุ่น 27.8% สหรัฐอเมริกา 19.5% อังกฤษ 12.4% สิงคโปร์ 10.1% สหราชอาณาจักร 4.9% ไต้หวัน 4.8% เนเธอร์แลนด์ 4.3% และฝรั่งเศส 2.7% (Industrial and Technological Partnership Programme (PIT). 2001 : 16) ถึงแม้ว่าการลงทุนทางตรงจากฝรั่งเศสจะดูค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ แต่เมื่อพิจารณาจากรายชื่อบริษัทฝรั่งเศสที่ได้เข้ามาประกอบการและเป็นบริษัทที่ค่อนข้างมีขนาดใหญ่และมีชื่อเสียงที่ได้เข้ามาประกอบการในประเทศไทยแล้วนั้น บริษัทต่างๆ มักจะต้องการเข้ามาลงทุนในระยะยาวและใช้ไทยเป็นฐานในการผลิตเพื่อส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศและตามภูมิภาคต่างๆ ที่ใกล้เคียงและยังส่งออกไปยุโรป หรือทั่วโลกอีกด้วย กิจกรรมหลายประเภทเป็นกิจการที่หลากหลายและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคภายในประเทศอันจะช่วยทดแทนการนำเข้าและทำให้ผู้บริโภคชาวไทยสามารถ

บริโภคนสินค้าคุณภาพระดับโลกได้ในราคาถูก ซึ่งตัวอย่างของบริษัทฝรั่งเศสขนาดใหญ่ในอุตสาหกรรมต่างๆ ที่ได้ตัดสินใจเข้ามาประกอบการในไทยแล้ว ได้แก่ (Présence Commerciale et Technologique Française en Thaïlande 2000-2001. 2000 : 1-55)

1. ชิ้นส่วนรถยนต์ ได้แก่

- 1.1 บริษัท Michelin Siam ผู้ผลิตยางรถยนต์ประเภทต่างๆ
- 1.2 บริษัท Saint Gobain Sekurit (Thailand) ผู้ผลิตกระจกนิรภัยสำหรับรถยนต์
- 1.3 บริษัท Solvay Automotive (Thailand) ผู้ผลิต Plastic Fuel Tank สำหรับรถยนต์

2. การค้าปลีก ได้แก่

- 2.1 บริษัท Cencar (Carrefour)
- 2.2 บริษัท Casino ปัจจุบันได้เข้ามาถือหุ้นข้างมากของ Big C

3. พลังงานและปิโตรเลียม ได้แก่

- 3.1 บริษัท Totalfina เป็นบริษัทขุดเจาะน้ำมันร่วมกับปตท.
- 3.2 บริษัท Raycol Asphalt ผู้ผลิตยางมะตอยเพื่อการก่อสร้าง

4. อุตสาหกรรมเหล็ก ได้แก่

- 4.1 บริษัท Thainox Steel Limited (Usinor Group) ผู้ผลิตแผ่นเหล็กสเตนเลสรีดเย็น (Cold Rolled Stainless Steel)

5. ขนส่งและโทรคมนาคม ได้แก่

- 5.1 บริษัท Air France สายการบินฝรั่งเศส
- 5.2 บริษัท Alcatel ผู้ผลิตโทรศัพท์มือถือและผู้ให้บริการเครือข่าย ATM (ระบบสื่อสารความเร็วสูงและสื่อสารสัญญาณ SDH)

6. ยาและเวชภัณฑ์ ได้แก่

- 6.1 บริษัท Medical Device Manufacturer (Omikron) ผู้ผลิตอุปกรณ์ทางการแพทย์
- 6.2 บริษัท Aventis ผู้ผลิตยา เวชภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่ป้องกันโรคติดเชื้อ

7. อื่นๆ เช่น

- 7.1 บริษัท Essilor ผู้ผลิตเลนส์แว่นตา
- 7.2 บริษัท Thomson ผู้ผลิตโทรทัศน์
- 7.3 บริษัท Axa Insurance บริษัทประกันภัย
- 7.4 ธนาคาร Credit Agricole Indosuez
- 7.5 บริษัท L'Oreal ผู้นำเข้าและจัดจำหน่ายเครื่องสำอาง

จะเห็นได้ว่าประเภทการลงทุนจากฝรั่งเศสจะค่อนข้างหลากหลายและกระจายไปตามกิจการต่างๆ ซึ่งอาจเป็นเพราะบริษัทฝรั่งเศสส่วนใหญ่ที่เข้ามาลงทุนจะเป็นบริษัทขนาดเล็กและย่อม (SMEs) อาทิเช่น การผลิตและพัฒนาซอฟต์แวร์ การผลิตอัญมณีและเครื่องประดับ ซึ่งแม้จะเป็นการลงทุนขนาดเล็กแต่ก็มีศักยภาพที่จะเจริญเติบโตได้ในอนาคต

ด้วยเหตุที่ไทยกับฝรั่งเศสเป็นประเทศคู่ค้าที่มีความสัมพันธ์ที่ดีมาโดยตลอดและที่สำคัญคือฝรั่งเศสเป็นสมาชิกที่มีบทบาทสำคัญในสหภาพยุโรปซึ่งเป็นกลุ่มประเทศคู่ค้าในอันดับต้นๆ กับไทย โดยฝรั่งเศสได้เข้ามาลงทุนในไทยเป็นอันดับที่ 4 จากกลุ่มประเทศในสหภาพยุโรปซึ่งมีสมาชิกรวม 15 ประเทศ กอปรกับแนวโน้มการขอรับการส่งเสริมลงทุนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นดังจะเห็นได้จากสถิติการขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Office of the Board of Investment หรือที่เรียกสั้นๆ ว่า BOI) พบว่าจากสถิติการขอรับการส่งเสริมการลงทุนในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2541-2543 นั้น ในปีพ.ศ. 2543 มีโครงการของฝรั่งเศสทั้งสิ้นรวม 14 โครงการคิดเป็นมูลค่า 4,716 ล้านบาทซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ. 2541 ที่มีการลงทุนอยู่ที่ประมาณ 181 ล้านบาทอยู่ถึง 4,535 ล้านบาทหรือเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 25 (Industrial and Technological Partnership Programme (PIT). 2001 : 20-25) การลงทุนจากฝรั่งเศสที่ได้ปรับตัวเพิ่มขึ้นนั้น ได้แสดงให้เห็นว่า นักลงทุนฝรั่งเศสสนใจจะมาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น ทำให้ผู้วิจัยต้องการทราบว่าจะมีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศสยังต้องการทราบความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยที่มีผลกับการตัดสินใจเข้ามาลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยด้วยเพื่อให้สามารถนำผลวิจัยที่ได้ไปประยุกต์และปรับใช้เพื่อดึงดูดและกระตุ้นให้นักลงทุนฝรั่งเศสให้มาลงทุนมากขึ้นและเพื่อเป็นแนวทางในการค้นคว้าเพิ่มเติมต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศสตามขนาดการลงทุนของบริษัท
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศสตามขนาดการลงทุนของบริษัท

ความสำคัญของการวิจัย

1. จากผลการวิจัยทำให้ทราบทัศนะของนักลงทุนฝรั่งเศสถึงปัจจัยในการตัดสินใจมาลงทุนในประเทศไทยซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อแนวทางในการพัฒนาและดึงดูดให้นักลงทุนฝรั่งเศสตัดสินใจมาลงทุนประเทศไทยมากขึ้น

2. เพื่อจะได้นำผลงานวิจัยไปใช้เป็นแนวทางกับประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะกับประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทยให้มากขึ้น

3. เพื่อประโยชน์ต่อสังคมและประเทศในการสร้างสิ่งจูงใจให้นักลงทุนจากยุโรปตัดสินใจมาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้นและยังเป็นประโยชน์ต่อบุคคลทั่วไปที่จะใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้จะศึกษาแต่เฉพาะการลงทุนทางตรงของนักลงทุนฝรั่งเศสที่ได้เข้ามาดำเนินกิจการในประเทศไทยแล้วเท่านั้นซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 302 บริษัท (ข้อมูล ณ วันที่ 12 มิถุนายน 2544)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างจากจำนวนบริษัทฝรั่งเศสทั้งหมดโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ Yamane ที่ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 10\%$ ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น 75 บริษัท

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระแบ่งเป็นดังนี้

1.1 ปัจจัยทั่วไปของธุรกิจ

1.1.1 ประเภทของธุรกิจ

1.1.2 รูปแบบการลงทุนของบริษัท

1.2 ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย

1.2.1 นโยบายสนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศของภาครัฐ

1.2.2 ความมั่นคงของรัฐบาล

1.2.3 ปัจจัยทางกฎหมาย

1.3 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

1.3.1 ปัจจัยทางการตลาด

1.3.2 ปัจจัยทางต้นทุน

1.4 ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ

1.4.1 การส่งเสริมการลงทุน

1.4.2 สาธารณูปโภค

1.4.3 ปัจจัยอื่นๆ ซึ่งประกอบด้วย อัตราแลกเปลี่ยน อุตสาหกรรมพื้นฐานและ
ประสิทธิภาพแรงงาน

1.5 ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม

1.5.1 คุณภาพชีวิต

1.5.2 สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม

2. ตัวแปรตามคือการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุนของบริษัท

นิยามศัพท์เฉพาะ

การลงทุนระหว่างประเทศ

หมายถึง การที่ผู้ประกอบการของประเทศหนึ่งนำเอาเงินทุน สินทรัพย์ต่างๆ และเทคโนโลยีไปลงทุนในอีกประเทศหนึ่งโดยที่ผู้ลงทุนสามารถเข้าไปควบคุมการดำเนินงานในกิจการนั้นได้ด้วยการถือหุ้นในสัดส่วนจำนวนหนึ่ง ซึ่งพอเพียงพอต่อการเข้าบังคับควบคุมธุรกิจได้ตามกฎหมายของประเทศนั้น

การตัดสินใจการลงทุน

หมายถึงการจัดสรรเงินทุนและทรัพยากรสำหรับโครงการผลิตภัณฑ์ สินทรัพย์และฝ่ายต่างๆ ขององค์กร เมื่อกลยุทธ์กำหนดขึ้น การตัดสินใจในการกำหนดงบประมาณเงินทุนจะจำเป็นในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่ประสบความสำเร็จ

การลงทุนทางตรงระหว่างประเทศ (Foreign Direct Investment : FDI)

หมายถึงการเคลื่อนย้ายทุนระหว่างประเทศที่มีเป้าหมายหลักเพื่อการเข้าควบคุมในการจัดการและกำไรขององค์กรธุรกิจในต่างประเทศ ซึ่งการที่จะเข้าไปควบคุมในการจัดการและกำไรขององค์กรธุรกิจต่างประเทศสามารถกระทำได้หลายวิธีการดังนี้

1.วิธีการเข้าซื้อกิจการของธุรกิจที่ตั้งอยู่แล้วในประเทศไทยหรือการซื้อหุ้นทุนเป็นจำนวนที่มากพอที่จะมีส่วนร่วมในการบริหารและควบคุมการดำเนินงานของธุรกิจได้

2.วิธีการจัดตั้งกิจการสาขาซึ่งทำให้บริษัทแม่สามารถบริหารงานได้เต็มที่หรือการลงทุนร่วมกับผู้ประกอบการรายอื่นๆ (joint venture)

3. วิธีการเข้าไปตั้งธุรกิจใหม่

ปัจจัยทั่วไปของธุรกิจ

หมายถึง รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ประเภทของธุรกิจ และรูปแบบการลงทุนของบริษัท

ประเภทของธุรกิจ

หมายถึง การจัดแยกประเภทของธุรกิจตามประเภทต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่รวม 7 ประเภทดังนี้

1. เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร
2. เหมืองแร่และโลหะพื้นฐาน
3. อุตสาหกรรมเบา
4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง
5. อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า
6. เคมีภัณฑ์และพลาสติก
7. กิจการบริการและสาธารณูปโภค

รูปแบบการลงทุนของบริษัท

หมายถึง ลักษณะการเข้ามาลงทุนของบริษัทฝรั่งเศสในประเทศไทย แบ่งเป็น

1. ห้างหุ้นส่วน (Partnership)
2. บริษัทจำกัด (Private Company Limited)
3. บริษัทมหาชนจำกัด (Public Company Limited)
4. บริษัทสาขา (Branches)
5. สำนักงานผู้แทน (Representative Office)

ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย

หมายถึง ปัจจัยที่เป็นสิ่งแวดล้อมทางการเมืองและกฎหมาย ประกอบด้วย นโยบายสนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศของรัฐบาล ความมั่นคงของรัฐบาล และปัจจัยทางกฎหมาย

นโยบายสนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศ

หมายถึง ปัจจัยตัวหนึ่งในปัจจัยทางการเมืองและกฎหมายเป็นสิ่งที่สนับสนุนการดำเนินธุรกิจจากต่างประเทศของรัฐบาล ประกอบด้วย สิทธิในการถือครองสินทรัพย์ ความสะดวกในการถ่ายโอนเงินตราระหว่างประเทศ ความสะดวกในการนำเข้าช่างฝีมือที่ชำนาญงาน รูปแบบการปกครองของประเทศ และนโยบายการลงทุนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่องของรัฐบาลไทย

ความมั่นคงของรัฐบาล

หมายถึงปัจจัยตัวหนึ่งในปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ประกอบด้วยเสถียรภาพของรัฐบาลและความโปร่งใสในการบริหารงาน

ปัจจัยทางกฎหมาย

หมายถึงปัจจัยตัวหนึ่งในปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย เป็นกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่มีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย ประกอบด้วย กฎหมายประกอบธุรกิจคนต่างด้าว การถือครองทรัพย์สิน และกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

หมายถึงปัจจัยที่เป็นสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ปัจจัยทางการตลาดและปัจจัยทางต้นทุน

ปัจจัยทางการตลาด

หมายถึงปัจจัยตัวหนึ่งของปัจจัยทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย สภาพภาวะการลงทุนในประเทศที่มาลงทุน ขนาดตลาดภายในประเทศ ความสามารถในการบริโภคสินค้า โอกาสการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ในภูมิภาค และการป้องกันการสูญเสียตลาด

ปัจจัยทางต้นทุน

หมายถึงปัจจัยตัวหนึ่งของปัจจัยทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ต้นทุนค่าแรงงาน ต้นทุนวัตถุดิบ ต้นทุนค่าขนส่ง ต้นทุนจากการหลีกเลี่ยงกำแพงภาษี

ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ

หมายถึงปัจจัยที่ทำให้สามารถดำเนินธุรกิจไปได้โดยสะดวกมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย การส่งเสริมการลงทุน สาธารณูปโภคที่ดี และปัจจัยอื่นๆ

การส่งเสริมการลงทุน

หมายถึงสิ่งจูงใจด้านภาษีอากรที่รัฐบาลให้แก่นักลงทุนต่างชาติเพื่อจูงใจให้มาลงทุนในประเทศ ประกอบด้วย นโยบายทางภาษี ซึ่งได้แก่ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การยกเว้นหรือการลดหย่อนภาษีเครื่องจักรและอุปกรณ์ และการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีวัตถุดิบที่นำเข้า

สาธารณูปโภค

หมายถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพของประเทศซึ่งสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆซึ่งจะกำหนดขอบเขตในการพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่น และเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถขององค์กรที่จะทำ

ให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย โครงสร้างพื้นฐานในการขนส่ง นิคมอุตสาหกรรมและระบบการติดต่อ
โทรคมนาคม

ปัจจัยอื่นๆ

หมายถึงปัจจัยที่ไม่ใช่ปัจจัยทั่วไป ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมายและปัจจัยทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย อัตราแลกเปลี่ยน อุตสาหกรรมพื้นฐานที่สนับสนุนการทำธุรกิจ และประสิทธิภาพแรงงาน

ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม

หมายถึง ปัจจัยที่เป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมประกอบด้วยคุณภาพชีวิตและสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม

คุณภาพชีวิต

หมายถึง ความรู้สึกสบายกาย สบายใจอันเนื่องมาจากความเป็นอยู่ที่ดี ประกอบด้วย เสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารและการแสดงความคิดเห็น สภาพมลภาวะ โรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนสอนภาษา สถานพยาบาลและอัตราอาชญากรรมและสถาบันบันเทิง

สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม

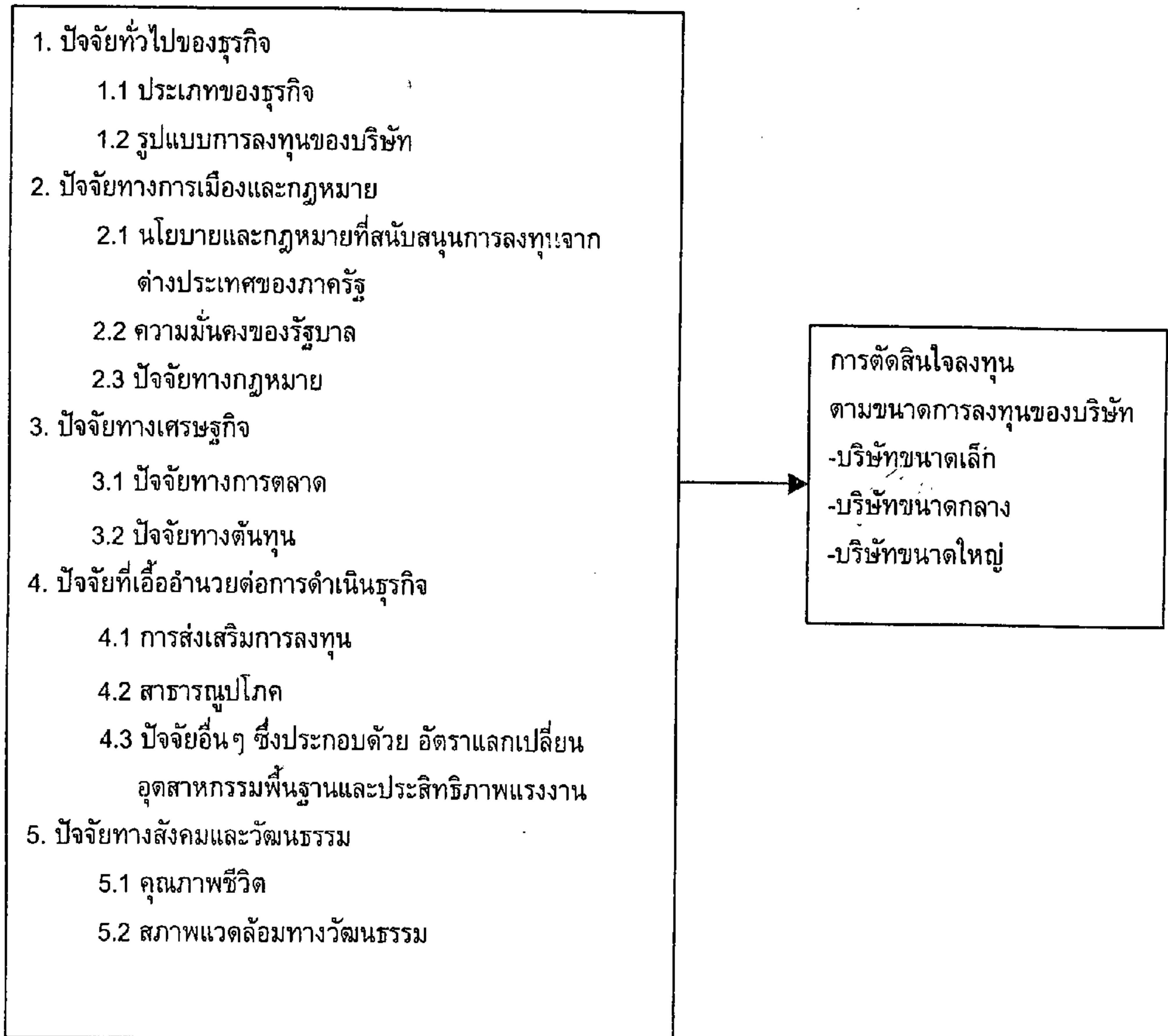
หมายถึง แบบแผนการดำรงชีวิตซึ่งรวมถึง วิธีทางการใช้ชีวิตประจำวัน ความเชื่อ ทัศนคติ แนวคิดของแต่ละชนชาติ เป็นรากฐานที่ถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่งในระยะยาว ประกอบด้วย ภาษา ทัศนคติ ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ศาสนาและการศึกษา

ขนาดการลงทุน

หมายถึง รูปแบบการจัดแบ่งขนาดของบริษัทว่ามีขนาดเล็ก กลางหรือใหญ่ โดยมีเกณฑ์ในการแบ่งประเภท ดังนี้

1. บริษัทขนาดเล็ก มีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 20 ล้านบาท
2. บริษัทขนาดกลาง มีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรตั้งแต่ 20-100 ล้านบาท
3. บริษัทขนาดใหญ่ มีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรมากกว่า 100 ล้านบาท

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยทั่วไปของธุรกิจมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุนของบริษัท
2. ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุนของบริษัท
3. ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุนของบริษัท
4. ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุนของบริษัท
5. ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุนของบริษัท

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

- 1.1 ความหมายของการลงทุนระหว่างประเทศและการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ
- 1.2 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนระหว่างประเทศ
- 1.3 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศ
- 1.4 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการลงทุน

2. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 ความหมายของการลงทุนระหว่างประเทศและการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ

G.Haberler ได้ให้ความหมายของคำว่า การติดต่อธุรกิจทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (International Economic Transactions) ไว้ว่า หมายถึงธุรกรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งรวมทั้งธุรกรรมทางการเงิน และการเคลื่อนย้ายทุนระหว่างประเทศหรือรัฐอิสระ และยังได้ให้ความหมายของคำว่า การค้าต่างประเทศหรือการค้าระหว่างประเทศ (Foreign or International Trade) ว่าหมายถึงเฉพาะการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการระหว่างรัฐต่างๆ เท่านั้น (ศรีวงศ์ สุมิตร. 2520 : 1)

กัตญญู หิรัญญสมบุรณ์ ได้ให้ความหมายของคำว่า การลงทุนระหว่างประเทศไว้ว่า เป็นการที่ผู้ประกอบการของประเทศหนึ่งนำเอาเงินทุน สินทรัพย์ต่างๆ และเทคโนโลยีไปลงทุนในอีกประเทศหนึ่ง โดยที่ผู้ลงทุนสามารถเข้าไปควบคุมการดำเนินงานในกิจการนั้นได้ด้วยการถือหุ้นในสัดส่วนจำนวนหนึ่ง ซึ่งพอเพียงพอต่อการเข้าบังคับควบคุมธุรกิจได้ตามกฎหมายของประเทศนั้น นอกจากนั้นยังได้แบ่งประเภทของการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศหรือ FDI ไว้ดังนี้

การลงทุนระหว่างประเทศ (FDI) แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่คือ

1. Horizontal Foreign Direct Investment เป็นการลงทุนระหว่างประเทศซึ่งดำเนินการผลิตในต่างประเทศเหมือนกับในประเทศแม่ทุกประการ สาเหตุที่นักลงทุนยอมเสี่ยงตัดสินใจไปลงทุนในต่างประเทศก็เพราะพิจารณาถึงต้นทุนค่าขนส่ง สภาพความไม่สมบูรณ์ของตลาด (Market Imperfection) การรักษาส่วนแบ่งตลาดใน

ตลาดโลกไว้ การดำเนินรอยตามทฤษฎีวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์นานาชาติ (International Product Life Cycle Theory) และการมีทำเลที่ตั้งในต่างประเทศที่เหมาะสมกับการผลิต

2. Vertical Foreign Direct Investment แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่

2.1 Backward Vertical FDI เป็นการลงทุนระหว่างประเทศเพื่อผลิตชิ้นส่วน อะไหล่ อุปกรณ์ที่เป็นปัจจัยการผลิตให้แก่บริษัทแม่ของตน

2.2 Forward Vertical FDI เป็นการลงทุนระหว่างประเทศเพื่อนำเอาผลิตภัณฑ์ในประเทศแม่ไปขายผ่านกระบวนการทางการตลาดในต่างประเทศ ซึ่งวิธีนี้จะไม่นิยมดำเนินการแพร่หลายเท่า Backward Vertical FDI (กัตัญญ หิรัญญสมบูรณ์. 2543 : 102 ; 109)

รัตนา สายคณิต ได้ให้ความหมายของคำว่า การลงทุนระหว่างประเทศไว้ว่า หมายถึงธุรกรรมทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อ “บัญชีทุน” (Capital Account) ในดุลการชำระเงินของประเทศ การลงทุนระหว่างประเทศที่เป็นการเคลื่อนย้ายทุนโดยอิสระหมายถึง การเคลื่อนย้ายทุนที่เกิดขึ้นในสภาพปกติอันเป็นผลจากการค้าระหว่างประเทศ การจัดหาเงินทุนระหว่างประเทศ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศเพื่อดำรงรักษาอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ หรือเพื่อแก้ปัญหาดุลการชำระเงินขาดดุล เช่น เงินกู้ที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund) ให้แก่ประเทศผู้ส่งออกสินค้าขั้นปฐมเพื่อเป็นการชดเชยที่รายได้จากสินค้าออกลดลงจากเส้นแนวโน้มมัธยฐาน (Medium-term trend) เป็นต้น การลงทุนระหว่างประเทศอาจดำเนินการโดยเอกชน หรือสถาบันของรัฐบาลก็ได้ (รัตนา สายคณิต. 2530 : 1-2)

Kojima ได้ให้ความหมายของการลงทุนโดยตรงว่าคือการนำเอาเงินทุน ความชำนาญในการบริหารความรู้ทางเทคนิควิชาการไปสู่ประเทศผู้รับการลงทุน ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้มีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Kojima. 1973 : 3)

D.Daniels and H. Radebaugh ได้ให้ความหมายของการลงทุนโดยตรงว่าคือการลงทุนที่ทำให้นักลงทุนสามารถที่จะควบคุมเงินทุนในบริษัทต่างชาติได้ซึ่งเรียกการลงทุนทางตรงนี้ว่าการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment : FDI) ซึ่งมีรูปแบบหลายอย่าง เช่น ถ้าบริษัทตั้งแต่ 2 แห่งร่วมกันจัดตั้งกิจการจะเรียกว่าเป็นกิจการร่วมทุน (joint venture) แต่ถ้ามีร่วมทุนของรัฐบาลอยู่ด้วยจะเรียกว่าเป็นการร่วมทุนแบบผสม (mixed venture) FDI จะทำให้บริษัทสามารถเข้าถึงตลาดและแหล่งทรัพยากรต่างประเทศและไม่จำเป็นต้องเป็นการลงทุนของกิจการใหญ่เท่านั้นก็ได้หรืออาจจะเป็นเพียงแต่การถือหุ้นส่วนหนึ่งหรือถือหุ้นข้างมากหรือ 100% ก็ได้ (D.Daniels and H.Radebaugh. 1988 : 17)

เสาวรินทร์ สายรังษี ได้ให้ความหมายของคำว่า การลงทุนทางตรงในต่างประเทศ (Foreign Direct Investment) ว่าหมายถึง การที่นักลงทุนจากประเทศใดประเทศหนึ่งเข้าไปทำการลงทุนประกอบกิจการผลิตสินค้าและบริการขึ้นในประเทศอื่น โดยที่การลงทุนดังกล่าวอาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายเงินทุนออกไปทำการลงทุนยังต่างประเทศของนักลงทุนเองโดยตรง หรือเป็นการลงทุนโดยที่นักลงทุนอาศัยเงินทุนจากแหล่งภายนอกประเทศ ทั้งนี้

โดยมีวัตถุประสงค์ของการลงทุน เพื่อเป็นการเข้าไปมีบทบาทและอำนาจในการควบคุมกระบวนการบริหารงาน การตัดสินใจ ตลอดจนผลกำไรของกิจการที่ทำการลงทุนนั้น ซึ่งการลงทุนทางตรงในต่างประเทศดังกล่าวนี้ สามารถกระทำได้หลายลักษณะอาทิ การลงทุนสร้างโรงงานหรือกิจการสาขาขึ้นเองใหม่ การซื้อกิจการเดิมที่มีอยู่ หรือ การร่วมลงทุนหรือร่วมเป็นเจ้าของกิจการกับนักลงทุนรายอื่น เป็นต้น (เสาวรินทร์ สายรังษี. 2537 : 1)

1.2 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนระหว่างประเทศ

การดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศได้มีมาตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบันด้วยเหตุว่า การผลิตสินค้าในประเทศต่างประกอบด้วยต้นทุนที่แตกต่างกันเนื่องจากแต่ละประเทศต่างก็มีวัตถุดิบ ทรัพยากรธรรมชาติที่แตกต่างกัน ความยากง่ายในการหาทรัพยากรเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตก็แตกต่างกัน จึงเป็นผลให้ราคาขายสินค้าต่างกัน นอกจากนั้นความชำนาญในการผลิตสินค้าแต่ละชนิดก็ไม่เหมือนกัน ดังนั้น ประเทศที่มีทรัพยากรในการผลิตมากก็มักจะได้เปรียบในการผลิตสินค้า แต่ประสิทธิภาพของการผลิตก็เป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

การค้าระหว่างประเทศจะเกี่ยวข้องกับความถนัดในการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกของแต่ละประเทศ และก็จะมีการนำเข้าสินค้าที่ตนไม่มีความถนัดในการผลิต หรือไม่มีทรัพยากรเพียงพอที่จะผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนภายในประเทศของตน ลักษณะเช่นนี้จึงเหมือนเป็นการแบ่งงานกันทำ ทำให้สามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพในราคาประหยัด อันจะนำไปสู่มาตรฐานการครองชีพที่สูงขึ้นจากทั่วโลก

ทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศเป็นแนวคิดในการดำเนินการค้าระหว่างประเทศในด้านผลิตภัณฑ์ ปริมาณ และคู่ค้าที่ควรทำธุรกิจ ซึ่งเป็นสาเหตุหลักในการกำหนดนโยบายจากต่างประเทศของรัฐบาล เป็นแนวความคิดที่มุ่งอธิบายว่าการแลกเปลี่ยนสินค้ากันระหว่างประเทศเกิดขึ้นจากสาเหตุใด ราคาและปริมาณสินค้าที่ซื้อขายสูงต่ำมากน้อยเท่าใด ทฤษฎีทางการค้าตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันสามารถแบ่งได้ดังนี้

1.2.1 ทฤษฎีบำรุงเศรษฐกิจของชาติ (Mercantilism)

กัตตูญู หิริญญสมบุรน์ ได้สรุปความเป็นมาของทฤษฎี Mercantilism ซึ่งเป็นแนวคิดแรกเริ่มของการค้าระหว่างประเทศไว้ว่าในทวีปยุโรปในช่วงยุค Feudal เป็นยุคเศรษฐกิจอิสระซึ่งแต่ละประเทศไม่สนใจที่จะค้าขายกับประเทศอื่นเนื่องจากต้องการใช้ระบบพึ่งพาอาศัยตนเอง (Autarky) โดยพยายามใช้ทรัพยากรการผลิตของตนเองในการแสวงหาทุกสิ่งทุกอย่างมาอุปโภคบริโภคเพื่อสนองความต้องการพื้นฐานของตนภายในขอบเขตของประเทศนั้น แต่ในความเป็นจริงย่อมเป็นการยากที่แต่ละคนจะสามารถผลิตทุกสิ่งทุกอย่างที่ตนต้องการ จึงมีการนำเอาของที่ตนผลิตได้ไปแลกเปลี่ยนกับสิ่งที่ตนต้องการแต่ไม่ชำนาญในการผลิต ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการค้าอันมีพ่อค้าคนกลางคอยทำหน้าที่ซื้อขายแลกเปลี่ยนสิ่งของต่างๆ หลังจากนั้น ยุค Feudal ก็เริ่มเสื่อมลงในขณะที่การค้าขายแลกเปลี่ยนได้ขยายแวงออกไปจนถึงระดับการค้าระหว่างประเทศซึ่งมีรัฐบาลของแต่ละประเทศเป็นผู้กำหนดนโยบายการค้าของพ่อค้านักธุรกิจทั้งหลาย

ต่อมาในช่วงปี ค.ศ.1500 ได้บังเกิดกระแสของการล่าอาณานิคมของประเทศมหาอำนาจในยุโรป เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส สเปน ได้พยายามขยายอิทธิพลการปกครองโดยการล่าเมืองขึ้น เพื่อแสวงหาทรัพยากรจาก

ประเทศราชเหล่านั้นมาเสริมความมั่งคั่งแก่ตนเอง เรียกว่ายุค Mercantilism ซึ่งมีจุดประสงค์หลักในการบำรุงเศรษฐกิจของชาติและรัฐบาลด้วยวิธีการสะสมโลหะมีค่า เช่น ทองคำ แร่เงิน อันได้มาโดยใช้ค่าใช้จ่ายที่น้อยที่สุด ซึ่งก็คือการยึดหรือบังคับจากประเทศอาณานิคม ประเทศใดที่มีอาณานิคมมากก็ย่อมมีความมั่งคั่งมากด้วยเช่นกัน จึงเกิดการล่าอาณานิคมไปทั่วโลก

ในด้านการค้าระหว่างประเทศในยุค Mercantilism แต่ละประเทศจะพยายามสะสมความมั่งคั่งในรูปของโลหะมีค่าซึ่งได้มาจากการที่มีการส่งออกเป็นมูลค่าสูงกว่าการนำเข้า เพราะการส่งออกสินค้าเป็นวิธีที่จะได้ทองคำเข้าสู่ประเทศ แต่การนำเข้าสินค้าจะทำให้ทองคำไหลออกนอกประเทศ จึงต้องมีการเก็บภาษีนำเข้า กำหนดพิกัตอัตราศุลกากรนำเข้า สร้างข้อจำกัดในการนำเข้าเพื่อสกัดกั้นการนำเข้าให้ได้มากที่สุด ประเทศมหาอำนาจจะกอบโกยเอาทรัพยากรมาจากประเทศที่ตกเป็นอาณานิคมเพื่อที่จะไม่ต้องสินค้าและบังคับค้าขายกับประเทศเหล่านั้นโดยส่งออกสินค้าของตนให้ได้ดุลการค้า ส่วนประเทศอาณานิคมจะส่งออกวัตถุดิบราคาถูกแต่ต้องนำเข้าสินค้าราคาแพง ทฤษฎี Mercantilism จึงเกิดขึ้นเพื่อเอื้อต่อการล่าอาณานิคมโดยแสวงหาผลประโยชน์จากประเทศที่อ่อนแอกว่า

ต่อมาเกิดการปฏิวัติอุตสาหกรรมในอังกฤษทำให้สามารถผลิตสินค้าในปริมาณมากและราคาถูกแต่การบังคับในประเทศในเครือจักรภพให้ซื้อสินค้าจากบริษัทแม่ยังคงมีอยู่จนประเทศต่างๆ ได้ประกาศเอกราชในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เช่น ศรีลังกา เป็นต้น

ทฤษฎี Mercantilism ทำให้เกิดแนวคิดที่ว่า การได้เปรียบดุลการค้า (Favorable Balance of Trade) เป็นสิ่งที่ประเทศนั้นสามารถส่งออกได้มากกว่าการนำเข้า และการเสียเปรียบดุลการค้า (Unfavorable Balance of Trade) เป็นสิ่งที่ประเทศต่างๆ ไม่พึงปรารถนา แต่แท้ที่จริงแล้วการได้เปรียบดุลการค้าไม่ใช่สิ่งดีเสมอไป เพราะในปัจจุบันการโอนถ่ายทรัพย์สินไม่ใช่ทองคำอีกต่อไป แต่ใช้เงินตราระหว่างประเทศ ประเทศที่ได้เปรียบดุลการค้าจะเป็นเจ้าหนี้ประเทศที่เสียเปรียบดุลการค้า แต่ถ้าหนี้สินไม่ได้รับการชดเชยด้วยสินค้าหรือบริการก็ไม่มีประโยชน์อันใด ดังนั้นการได้เปรียบดุลการค้าจึงไม่ใช่ข้อดีเสมอไป (กัตญญู หิรัญญสมบุญ, 2543 : 14-15)

1.2.2 ทฤษฎีการได้เปรียบเชิงสมบูรณ์ (Theory of Absolute Advantage)

อดัม เกตพิบูลย์ ได้สรุปแนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการได้เปรียบเชิงสมบูรณ์ไว้ว่าทฤษฎีการได้เปรียบเชิงสมบูรณ์ (Theory of Absolute Advantage) เป็นทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศยุคแรกๆ ซึ่งเสนอโดย Adam Smith ซึ่งมีแนวคิดที่ว่าประเทศหนึ่งจะได้เปรียบโดยเด็ดขาดถ้าประเทศนั้นสามารถผลิตสินค้าชนิดหนึ่งได้มากกว่าอีกประเทศหนึ่งด้วยปัจจัยการผลิตจำนวนที่เท่ากัน ดังนั้นการค้าระหว่างประเทศจึงเกิดขึ้นจากการที่ต่างฝ่ายต่างได้เปรียบโดยเด็ดขาดจากการผลิตสินค้าคนละชนิดแล้วมาแลกเปลี่ยนกัน

ในการอธิบายความหมายของความได้เปรียบเชิงสมบูรณ์จะเริ่มด้วยการกำหนดว่า จากคนงานจำนวนหนึ่ง ซึ่งสมมติว่าแต่ละประเทศมีอยู่เท่าๆ กันนั้น ถ้าเขาไปใช้ทำการผลิตสินค้าชนิดหนึ่ง (เช่น X) จะผลิตได้เท่าไร หรือถ้าเขาไปใช้ผลิตสินค้าอีกชนิดหนึ่ง (เช่น Y) จะผลิตได้เท่าไร จากข้อมูลนี้ จะคำนวณดูว่าในการผลิต X

และ Y แต่ละหน่วยนั้น แต่ละประเทศจะต้องใช้คนงานไปกี่หน่วย ซึ่งตัวเลขนี้ก็คือ ต้นทุนการผลิต แล้วตรวจดูว่าสินค้าแต่ละชนิดนั้น ประเทศใดสามารถผลิตได้ในต้นทุนที่ต่ำกว่าอีกประเทศหนึ่ง ก็เรียกว่าประเทศนั้นมีความได้เปรียบเชิงสมบูรณ์ในการผลิตสินค้านั้น และควรมุ่งผลิตสินค้านั้นเป็นสินค้าส่งออก

ตัวอย่างเช่น ในประเทศไทย คนงาน 100 คน สามารถผลิตข้าวได้ 40 เกวียน หรือถ้าเอาไปใช้ผลิตน้ำมันก็จะได้น้ำมัน 25 ถัง ส่วนประเทศอาหรับ คนงาน 100 คน สามารถผลิตข้าวได้ 40 เกวียน หรือถ้าจะเอาไปใช้ผลิตน้ำมันก็จะได้น้ำมัน 100 ถัง และเมื่อนำเอาข้อมูลชุดนี้ไปคำนวณต้นทุนการผลิตข้าวและน้ำมัน (เมื่อวัดด้วยหน่วยแรงงาน) จะปรากฏตามตารางดังนี้

ตาราง 1 ต้นทุนการผลิตระหว่างไทยกับอาหรับ

ต้นทุนการผลิต	ไทย	อาหรับ
ข้าว 1 เกวียน	คนงาน $\frac{100}{40} = 2.5$ คน	คนงาน $\frac{100}{40} = 2.5$ คน
	50	40
น้ำมัน 1 ถัง	คนงาน $\frac{100}{25} = 4$ คน	คนงาน $\frac{100}{100} = 1$ คน
	25	100

ที่มา: อุดม เกิดพิบูลย์. (2543). ทฤษฎีและนโยบายการค้าระหว่างประเทศ. หน้า 12

เมื่อตรวจสอบตัวเลขต้นทุนการผลิตเหล่านี้จะพบว่า ในการผลิตข้าวนั้น ไทยมีความสามารถเหนือกว่าอาหรับ คือสามารถทำได้ในต้นทุนที่ต่ำกว่า และในการผลิตน้ำมัน อาหรับมีความสามารถเหนือไทย ในเชิงทฤษฎีเรากล่าวว่า ประเทศไทยมีความได้เปรียบเชิงสมบูรณ์ในการผลิตข้าว และอาหรับมีความได้เปรียบเชิงสมบูรณ์ในการผลิตน้ำมัน คือแต่ละประเทศมีความได้เปรียบในการผลิตสินค้าต่างชนิดกันที่ปรากฏอย่างชัดเจนและสมบูรณ์ ถ้าการค้าระหว่างประเทศเกิดขึ้น ไทยจะเสนอข้าวเป็นสินค้าส่งออกและอาหรับจะเสนอน้ำมันเป็นสินค้าส่งออก (อุดม เกิดพิบูลย์. 2543 : 11-12)

1.2.3 ทฤษฎีความได้เปรียบเปรียบเทียบ (Theory of Comparative Advantage)

ริชาร์ด เซมฤกษ์อำพล ได้กล่าวว่าทฤษฎีการได้เปรียบโดยเด็ดขาด (Theory of Absolute Advantage) มีข้อบกพร่องบางอย่าง โดยเฉพาะเกี่ยวกับข้อสมมติที่กำหนดให้มีประเทศเพียง 2 ประเทศ สินค้าเพียง 2 ชนิด ใช้ปัจจัยการผลิตเพียงอย่างเดียวคือ แรงงาน ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อหน่วยคงที่ ราคาสินค้าเท่ากับต้นทุนการผลิต การแลกเปลี่ยนสินค้าเป็นแบบของแลกของ (Barter) ดังนั้น ถ้าประเทศใดประเทศหนึ่งมีความได้เปรียบโดยเด็ดขาดในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ชนิดหรือหลายๆ ชนิดพร้อมกัน การอธิบายตามทฤษฎีนี้ การค้าระหว่างประเทศก็จะไม่เกิดขึ้น จึงได้มีผู้แก้ไขทฤษฎีการค้านี้ให้ก้าวหน้าขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า ทฤษฎีการได้

เปรียบโดยเปรียบเทียบ โดยนักเศรษฐศาสตร์ 2 ท่านคือ เดวิด ริคาร์โด (David Ricardo) และ จอห์น สจ๊วต มิลล์ (John Stuart Mill)

แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการได้เปรียบโดยเปรียบเทียบก็คือ โครงสร้างของต้นทุนในการผลิตสินค้าต่างกัน ทำให้ราคาของสินค้าต่างกัน ดังนั้น การค้าระหว่างประเทศจึงเกิดขึ้นโดยที่แต่ละประเทศจะทำการผลิตสินค้าที่ตนสามารถผลิตได้ด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่าโดยเปรียบเทียบแล้วจึงส่งออก ในขณะที่เดียวกันก็จะนำเข้าสินค้าที่ต้นทุนการผลิตสูงกว่าผลจากการดำเนินการดังกล่าว ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้ทรัพยากรในการผลิตจะเกิดประสิทธิภาพสูงที่สุด ซึ่งสามารถอธิบายได้โดยตารางดังนี้

ตาราง 2 ต้นทุนการผลิตระหว่างไทยกับสหรัฐฯ

สินค้า	ผลผลิตของแรงงานใน 1 วัน	
	ไทย	สหรัฐฯ
ข้าว (เกวียน)	15	40
คอมพิวเตอร์ (เครื่อง)	5	20

ที่มา: วีระพงษ์ เขมฤกษ์อำพล. (2537). การค้าและการเงินระหว่างประเทศ. หน้า 10

ตามตัวเลขดังกล่าวแสดงว่าด้วยต้นทุนการผลิตที่เท่ากัน ไทยผลิตข้าวได้ 15 เกวียน หรือผลิตคอมพิวเตอร์ 5 เครื่อง แต่สหรัฐฯ สามารถผลิตข้าวได้ 40 เกวียน หรือผลิตคอมพิวเตอร์ได้ 20 เครื่อง ถ้าใช้จำนวนเวลาในการทำงานของแรงงานเป็นตัวกำหนดมูลค่าของสินค้า จะเห็นได้ว่าไทยผลิตข้าว 15 เกวียน มีมูลค่าเท่ากับคอมพิวเตอร์ 5 เครื่อง สหรัฐฯ ผลิตข้าว 40 เกวียน มีมูลค่าเท่ากับคอมพิวเตอร์ 20 เครื่อง ฉะนั้นอัตราส่วนการแลกเปลี่ยนของสินค้า 2 ชนิดนี้ในแต่ละประเทศคือ

ประเทศไทยมีอัตราส่วนการแลกเปลี่ยน ข้าว : คอมพิวเตอร์ = 15 : 5 หรือ 3 : 1

ประเทศสหรัฐฯ มีอัตราส่วนการแลกเปลี่ยน ข้าว : คอมพิวเตอร์ = 40 : 20 หรือ 2 : 1

แสดงให้เห็นว่าการทำงานของแรงงานที่เท่ากันคือ 1 วัน แรงงานของไทยมีความสามารถในการผลิตข้าวได้ประมาณ 3 เท่าของการผลิตคอมพิวเตอร์ แต่สหรัฐฯ ผลิตข้าวได้เพียง 2 เท่า ดังนั้น ไทยจึงมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตข้าว ในกรณีกลับกัน สหรัฐฯ จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตคอมพิวเตอร์เมื่ออัตราส่วนของการแลกเปลี่ยนเป็นดังนี้

ประเทศไทยมีอัตราส่วนการแลกเปลี่ยน ข้าว : คอมพิวเตอร์ = 15 : 5 หรือ 1 : 0.3

ประเทศสหรัฐฯ มีอัตราส่วนการแลกเปลี่ยน ข้าว : คอมพิวเตอร์ = 40 : 20 หรือ 1 : 0.5

ฉะนั้น เมื่อไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตข้าวและสหรัฐ มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตคอมพิวเตอร์ เมื่อมีการค้าระหว่างประเทศ ไทยจะไม่ผลิตคอมพิวเตอร์แต่ละผลิตข้าวเพียงอย่างเดียว ส่วนสหรัฐ ก็จะเลิกผลิตข้าวและมุ่งผลิตคอมพิวเตอร์เพียงอย่างเดียว แล้วจึงนำสิ่งที่ตนเองมีความเชี่ยวชาญในการผลิตไปแลกกับสิ่งที่ตนไม่ได้ผลิต และตามทฤษฎีนี้ การค้าระหว่างประเทศจะไม่เกิดขึ้นหากทั้ง 2 ประเทศมีอัตราการแลกเปลี่ยนของสินค้า 2 ชนิดเท่ากัน

ทฤษฎีการได้เปรียบโดยเปรียบเทียบถึงแม้จะพัฒนาเพิ่มขึ้นจากทฤษฎีเดิม แต่ยังมีข้อบกพร่องเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพราะยังตั้งอยู่บนข้อสมมติพื้นฐานเดียวกัน (ธีระพงษ์ เขมฤกษ์อำพล. 2537 : 9-11)

1.2.4 ทฤษฎีวัฏจักรสินค้า (Product Life Cycle)

Raymond Vernon ผู้คิดค้นทฤษฎีวัฏจักรสินค้าซึ่งเป็นทฤษฎีที่ให้คำอธิบายถึงการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศและการค้าต่างประเทศ แนวความคิดดังกล่าวเกี่ยวข้องกับคำถามที่ว่า ความคิดและเทคโนโลยีใหม่ๆ ของผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ นั้นควรจะก่อกำเนิดมาจากที่ใดและเริ่มต้นที่ไหน มีเหตุการณ์อะไรบ้างที่จะนำไปสู่การจัดหาที่ตั้งแหล่งผลิตในต่างประเทศ และอะไรคือผลสืบเนื่องของทิศทางการไหลของการลงทุนจากต่างประเทศหรือ FDI และการค้าระหว่างประเทศ (Vernon. 1966 : 190-207) ซึ่ง Vernon ได้ตอบคำถามดังกล่าวโดยการอ้างถึงทฤษฎีวัฏจักรสินค้านี้

จากแนวคิดดั้งเดิม วัฏจักรชีวิตของสินค้าแบ่งเป็น 4 ขั้นคือ ขั้นผลิตภัณฑ์ใหม่ ขั้นผลิตภัณฑ์เจริญเติบโตเต็มที่ และขั้นผลิตภัณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน และช่วงลดลง

ขั้นที่ 1 ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่นั้น ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจะดำเนินการผลิตจากบริษัทที่สามารถคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ ได้ในประเทศนั้น อาทิเช่น การค้นคิดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ในอเมริกาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชากรในประเทศเนื่องจากการพัฒนาการค้นคว้าและวิจัยอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์

ขั้นที่ 2 ของผลิตภัณฑ์คือการส่งออกผลิตภัณฑ์นั้นๆ ไปยังประเทศในยุโรปซึ่งประชาชนมีรายได้ที่สูงกว่า อุปสงค์ที่ขยายตัวและการแข่งขันที่ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นในตลาดยุโรปจะมีผลต่อการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ จากการที่บริษัทที่สามารถคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ในอเมริกาได้เข้าไปทำการผลิตในประเทศท้องถิ่นแทนเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการลดต่ำลงของส่วนแบ่งทางการตลาดและการเลียนแบบสินค้า

ขั้นที่ 3 ของผลิตภัณฑ์คือการผลิตสินค้าที่เป็นมาตรฐาน รวมไปถึงการมีขั้นตอนการผลิตที่มีได้เป็นลิขสิทธิ์เฉพาะของบริษัทที่คิดค้นขึ้นมาได้อีกต่อไป เนื่องจากการแข่งขันในด้านราคาจากผู้ผลิตรายอื่นๆ จะบังคับให้บริษัทผู้ผลิตต้องเข้าไปลงทุนในประเทศกำลังพัฒนาต่างๆ เพื่อความได้เปรียบของต้นทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือค่าแรงงานที่มีราคาต่ำ

ขั้นที่ 4 ผลิตรักจะล้ำสมัยหรือตกรุ่นและมียอดขายลดลงในประเทศผู้เริ่มคิดค้นสินค้า ซึ่งจะผลักดันให้เกิดการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ต่อไป ประเทศต้นแบบจะเลิกผลิตผลิตภัณฑ์ตัวเดิมแต่จะปล่อยให้ผู้ผลิตเลียนแบบช่วงชิงตลาดและตัดราคากันเอง

แนวคิดดังกล่าวมีข้อเสียที่ว่าทฤษฎีดังกล่าวสามารถอธิบายรูปแบบการลงทุนทางตรงของอเมริกาได้แต่ไม่สามารถอธิบายพฤติกรรมของการลงทุนจากยุโรปและญี่ปุ่นได้ นอกจากนั้น ทฤษฎีดังกล่าวยังไม่สามารถอธิบายการผลิตสินค้าที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กันในขั้นตอนเดียวกันทั้งในประเทศที่ไปลงทุนยังต่างประเทศและประเทศที่รับการลงทุนจากต่างประเทศได้ นอกจากนั้นผลิตภัณฑ์บางอย่างยังไม่สามารถอธิบายโดยทฤษฎีนี้ได้ อาทิเช่น

ผลิตภัณฑ์ที่มีวงจรชีวิตสั้น ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการลดต้นทุนจากการย้ายฐานการผลิตไปประเทศอื่นได้

สินค้าฟุ่มเฟือยไม่จำเป็นต้องมีต้นทุนผลิตต่ำเพราะลูกค้าซื้อเพราะค่านิยมส่วนตัว

ผลิตภัณฑ์ที่ต้องใช้ความเชี่ยวชาญทางเทคโนโลยีเฉพาะ

ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ทรัพยากรแร่ธาตุเฉพาะเป็นส่วนประกอบจะไม่มีช่วงอิมิต์

ผลิตภัณฑ์ที่มีความโดดเด่นจากผลิตภัณฑ์อื่น

1.3 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่าง ๆ ที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศ

1.3.1 ทฤษฎีโครงสร้างของตลาดอุตสาหกรรมหรือทฤษฎีผู้แข่งขันน้อยราย (Oligopolistic Theory)

จุฑาทิพย์ เอี่ยมจิตเมตตา ได้สรุปเนื้อหาของทฤษฎีโครงสร้างของตลาดอุตสาหกรรมหรือทฤษฎีผู้แข่งขันน้อยราย ไว้ว่า การที่องค์การธุรกิจเอกชนทำการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศเนื่องจากองค์การธุรกิจนั้นมีข้อได้เปรียบบางประการเหนือคู่แข่งที่เป็นองค์การธุรกิจของประเทศ การลงทุนทางตรงเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับทฤษฎีองค์การอุตสาหกรรมมากกว่าทฤษฎีการเคลื่อนย้ายทุนระหว่างประเทศ การลงทุนในต่างประเทศมีข้อเสียเปรียบในแง่ที่ว่าเป็นการดำเนินการในตลาดต่างประเทศ อาศัยปัจจัยการผลิตของต่างประเทศและอยู่ห่างไกลศูนย์กลางในการตัดสินใจ ดังนั้น ผู้ลงทุนจะต้องมีข้อได้เปรียบบางประการ อาจจะเป็นข้อได้เปรียบทางด้านเทคโนโลยีการจัดการและทรัพยากรภายในองค์กร ผู้ลงทุนทางตรงต่างประเทศมีข้อได้เปรียบเหล่านี้เหนือคู่แข่ง และสามารถเอาชนะคู่แข่งได้ ก็หมายความว่า ผู้ลงทุนทางตรงต่างประเทศจะเป็นผู้มีอำนาจผูกขาดหรืออยู่ในตลาดที่มีผู้แข่งขันน้อยราย (Oligopolistic Competition) หรือเป็นตลาดที่มีผู้แข่งขันมากมาย แต่ต่างมีอำนาจผูกขาด (Monopolistic Competition) (จุฑาทิพย์ เอี่ยมจิตเมตตา, 2532 : 13-14)

1.3.2 ทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศ (Eclectic theory)

รัตนา สายคณิต ได้สรุปแนวทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นแนวคิดของ Dunning นักเศรษฐศาสตร์ที่สำคัญชาวอเมริกาว่า ทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศ (Eclectic theory) เป็นทฤษฎีที่ได้จากการสังเคราะห์ทฤษฎีการลงทุนระหว่างประเทศต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างมีระบบ เพื่อให้สามารถอธิบายสาเหตุของการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังนั้นกล่าวว่า การที่องค์การธุรกิจตัดสินใจทำการลงทุนในต่างประเทศนั้น มิใช่ขึ้นอยู่กับเหตุผลที่ว่า องค์

การธุรกิจมีความได้เปรียบในปัจจุบันบางประการหรือเนื่องจากเพื่อป้องกันการสูญเสียตลาดหรือเพื่อกระจายการเสี่ยงภัยในการลงทุนเท่านั้น แต่การที่จะตัดสินใจลงทุนทางตรงระหว่างประเทศหรือการผลิตเพื่อการส่งออกขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการคือ (รัตน สายคณิต. 2530 : 91-97)

1. ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์พิเศษบางอย่าง

ปกติองค์การธุรกิจจะต้องมีสินทรัพย์อยู่ในครอบครองเพื่อที่จะได้นำสินทรัพย์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ซึ่งอาจเป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตนเช่น สถานที่ทำการ อาคาร โรงงาน เครื่องจักร สินทรัพย์บางอย่างขององค์การธุรกิจอาจเป็นสินทรัพย์ที่องค์การธุรกิจอื่นๆ ที่ตั้งอยู่ในแหล่งเดียวกันต่างก็มีอยู่เช่นกัน เช่น สภาพแวดล้อมทางสังคม กฎหมาย เป็นต้น แต่มีสินทรัพย์พิเศษบางอย่างที่แต่ละองค์การธุรกิจสร้างขึ้นเองหรือได้มาครอบครองโดยวิธีการต่างๆ เช่น โดยการซื้อสิทธิบัตร หรือสัมปทาน ได้แก่ ความรู้ทางด้านเทคโนโลยี การจัดการ ความมีประสบการณ์ หรือมีทักษะของบุคลากร เป็นต้น องค์การธุรกิจแต่ละแห่งจะมีความสามารถแตกต่างกันในการสร้างหรือได้มาซึ่งสินทรัพย์พิเศษต่างๆ ซึ่งมักเป็นสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน บางองค์การมีสินทรัพย์พิเศษน้อยกว่าจึงทำให้แต่ละองค์การมีความได้เปรียบต่างกันซึ่งประกอบด้วย ความได้เปรียบที่ไม่จำเป็นต้องเกิดจากการกระจายการผลิตไปยังประเทศต่างๆ ความได้เปรียบที่กิจการสาขาได้รับจากบริษัทแม่และความได้เปรียบที่เกิดจากการกระจายการผลิตไปยังประเทศต่างๆ

2. ความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์การด้วยตนเอง

เมื่อองค์การธุรกิจมีความได้เปรียบประการต่างๆ แล้ว องค์การธุรกิจจะได้รับประโยชน์มากขึ้นก็ต่อเมื่อกิจการสามารถนำความได้เปรียบต่างๆ ที่ตนมีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์เองแทนที่จะขายหรือให้เช่าความได้เปรียบนั้นแก่กิจการภายนอก นั่นคือ องค์การธุรกิจจะต้องหาประโยชน์จากความได้เปรียบของตนด้วยตนเองโดยการขยายการประกอบการของตนเองออกไปในต่างประเทศ แทนที่จะแสวงหาประโยชน์จากภายนอกกิจการโดยการขายหรือทำสัญญาให้เช่าแก่องค์การอื่นๆ การแสวงหาประโยชน์จากความได้เปรียบของตนโดยการขยายกิจการออกไปในต่างประเทศนี้ จะทำให้องค์การธุรกิจได้รับผลประโยชน์บางประการ เช่น ต้นทุนเกี่ยวกับการตลาดอาจจะลดลงได้บ้าง สามารถหลีกเลี่ยงมาตรการการเข้าแทรกแซงของรัฐ เช่น การตั้งกำแพงภาษี เป็นต้น

3. ความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง

องค์การธุรกิจจะต้องสามารถทำกำไรได้โดยใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบของตนร่วมกับปัจจัยการผลิตบางอย่างที่มีอยู่ภายนอกประเทศ จึงจะทำให้องค์การธุรกิจตัดสินใจไปลงทุนในต่างประเทศ เพราะฉะนั้นแล้ว องค์การธุรกิจก็สามารถสนองความต้องการของผู้ซื้อในต่างประเทศได้โดยทำการผลิตภายในประเทศ เพื่อขายทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยไม่จำเป็นต้องไปลงทุนในต่างประเทศแต่อย่างใด ความได้เปรียบจากแหล่งที่ตั้งมากหรือน้อยขึ้นกับแหล่งทรัพยากร คุณภาพของทรัพยากรและราคาของทรัพยากร ค่าใช้จ่ายในการขนส่ง และการสื่อสาร ขนาดการเข้าแทรกแซงของรัฐบาลในการผลิต การควบคุมการนำเข้า ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ประเทศมีอยู่ ความแตกต่างของวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น

ในทัศนะของดันนิง การที่องค์การธุรกิจจะตัดสินใจลงทุนทางตรงในต่างประเทศหรือไม่และจะลงทุนยังแหล่งใด ขึ้นอยู่กับความได้เปรียบทั้ง 3 ประการข้างต้น ยิ่งองค์การธุรกิจมีความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์พิเศษบางอย่างมากเท่าใดก็ยิ่งเป็นแรงกระตุ้นที่จะทำให้องค์การธุรกิจนั้นใช้ความได้เปรียบให้เป็นประโยชน์ด้วยตนเองมากขึ้นและถ้าการผลิตในต่างประเทศมีผลทำให้เกิดการประหยัดทางด้านการผลิตและการตลาดมากยิ่งขึ้นแล้วองค์การธุรกิจก็จะตัดสินใจลงทุนทางตรงต่างประเทศ ดังนั้น ความโน้มเอียงในการผลิตระหว่างประเทศของประเทศใดก็ตาม จึงขึ้นอยู่กับขนาดของความได้เปรียบที่องค์การธุรกิจเป็นเจ้าของ ความได้เปรียบที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ด้วยตนเอง และความเหมาะสมของแหล่งที่ตั้งโรงงาน หากองค์การธุรกิจมีความได้เปรียบเพียงประการใดประการหนึ่งหรือสองประการเท่านั้น องค์การธุรกิจก็จะเลือกทางเลือกอื่นในการสนองหรือการให้บริการแก่ตลาด เช่น ด้วยการผลิตในประเทศและส่งออกไปยังต่างประเทศ การให้เช่าหรือขายสิทธิบัตร เป็นต้น ซึ่งสามารถสรุปตามตารางได้ดังนี้

ตาราง 3 เงื่อนไขของทางเลือกต่างๆ ในการให้บริการแก่ตลาด

ทางเลือกต่างๆ ในการให้บริการแก่ตลาด	ความได้เปรียบที่เกิดจาก		
	การเป็นเจ้าของ สินทรัพย์พิเศษ	การทำให้เป็น ประโยชน์ด้วยตนเอง	แหล่งที่ตั้ง
การทำสัญญาให้เช่าหรือขายสิทธิบัตร	มี	ไม่มี	ไม่มี
การส่งออก	มี	มี	ไม่มี
การลงทุนทางตรง	มี	มี	มี

ที่มา: Dunning. (1981). "International Production and the Multinational Enterprise" : 111.

1.3.3 รายงานภาวะการลงทุนโลก จากสหประชาชาติได้กล่าวถึงความหมายและตัวแปรที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในต่างประเทศ ว่า การลงทุนทางตรงในต่างประเทศเป็นลักษณะการลงทุนที่ซับซ้อน เนื่องจากการค้าระหว่างประเทศ (Foreign Direct Investment หรือ FDI) เป็นความผูกพันกับความต้องการในการดำเนินธุรกิจในประเทศในระยะยาว ซึ่งไม่เหมือนกับการค้าทั่วไป การให้สิทธิบัตร หรือการลงทุนในตลาดหุ้น FDI มักจะเกี่ยวข้องกับการจัดการสินทรัพย์ขนาดใหญ่รวมทั้งทรัพยากรต่างๆ ที่ต้องอาศัยการจัดการและการประสานงานข้ามชาติเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการหลักในการดำเนินธุรกิจ อาทิเช่น การแสวงหากำไรแบบยั่งยืนและอัตราส่วนความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และอัตราส่วนที่วัดความสามารถในการทำกำไรของกิจการ โดยทั่วไปแล้ว มีปัจจัยหลายชนิดเกี่ยวข้องกับประเทศที่เป็นเจ้าบ้าน (Host Country) ที่มีผลต่อการตัดสินใจว่าโครงการการลงทุนจากต่างประเทศนั้นๆ ควรจะไปตั้งที่ใด และค่อนข้างยากลำบากที่จะจำแนกว่าปัจจัยใดเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการตัดสินใจเนื่องจากตัวแปรต่างๆ ล้วนมีความเกี่ยวเนื่องกัน

ความสำคัญที่เกี่ยวข้อกันของตัวแปรที่ระบุสถานที่ทำเลในการลงทุนขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย แต่ปัจจัยอย่างน้อยที่สุดประกอบไปด้วย สิ่งจูงใจในการลงทุน (อาทิเช่น การแสวงหาทรัพยากรหรือการแสวงหาตลาด) ชนิดของการลงทุน (อาทิเช่น การลงทุนใหม่ๆ หรือการลงทุนระหว่างประเทศแบบต่อเนื่อง) ประเภทของการลงทุน (อาทิเช่น กิจการการให้บริการหรือการผลิต) และขนาดของนักลงทุน (นักลงทุนรายย่อย ปานกลาง และรายใหญ่) อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ที่หลากหลายของตัวแปรก็อาจเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ดังนั้น ตัวแปรที่อธิบายการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศในแต่ละประเทศจึงเปลี่ยนไปด้วยอันเนื่องมาจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจภายในประเทศและอิทธิพลของลักษณะธุรกิจระหว่างประเทศ แต่บางครั้งปัจจัยสำคัญๆ บางชนิดก็ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง

กล่าวได้ว่าประเทศเจ้าบ้านที่รับการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศที่สามารถเสนอในสิ่งที่นักลงทุนต่างชาติต้องการหรือการที่ประเทศต่างๆ ได้ดำเนินนโยบายที่ส่งผลต่อกิจการของนักลงทุนต่างชาติจะมีโอกาสที่ดีที่จะดึงดูดนักลงทุนต่างชาติได้ นอกจากนั้น บริษัทต่างๆ ยังต้องพิจารณาตัวแปรที่เป็นผลประโยชน์ในกลยุทธ์ระดับธุรกิจของตนด้วยว่ากลยุทธ์ดังกล่าว เช่น การขยายตัว การลดความเสี่ยง การแข่งขันแบบตลาดน้อยราย การประกบคู่แข่ง หรือการแสวงหาแหล่งทรัพยากรที่ช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน จากกลยุทธ์ที่ต่างกัน ทำให้สิ่งจูงใจและการตอบสนองตัวแปรต่างๆ ของประเทศเจ้าบ้านมีความหมายด้วย เช่น สิ่งจูงใจด้านการตลาดอาจแปลความหมายได้ว่าหมายถึงการที่นักลงทุนต่างชาติต้องการเจาะตลาดใหม่ๆ เพื่อต้องการกำไรจากการดำเนินงานหลายๆ อย่าง หรืออาจหมายถึงการกระจายตลาดในส่วนของกลยุทธ์การลดความเสี่ยง ก็เป็นได้ ดังนั้น สิ่งสำคัญที่ประเทศเจ้าบ้านต้องเข้าใจนอกจากจะประกอบด้วยสิ่งจูงใจที่มอบให้แก่การลงทุนแล้วยังจะต้องเข้าใจกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจของนักลงทุนด้วย กล่าวโดยสรุป ตัวแปรต่างๆ ที่ใช้พิจารณาการตัดสินใจลงทุนทางตรงจากต่างประเทศสามารถแยกเป็นประเภทต่างๆ ได้ดังนี้ (United Nations. 1998 : 90-91)

ตัวแปรต่างๆ ของประเทศเจ้าบ้านหรือประเทศที่รับการลงทุน

1. กรอบนโยบายสำหรับ FDI

- 1.1 เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม
- 1.2 กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเข้าไปดำเนินธุรกิจ
- 1.3 มาตรฐานของการจัดการกับบริษัทต่างชาติ
- 1.4 นโยบายหน้าที่และโครงสร้างทางการตลาด
- 1.5 ข้อตกลงระหว่างประเทศของ FDI
- 1.6 นโยบาย privatization
- 1.7 นโยบายการค้า
- 1.8 นโยบายทางภาษี

2. ตัวแปรทางเศรษฐกิจ

- 2.1 การแสวงหาตลาด เช่น ขนาดตลาด รายได้ต่อหัว การเติบโตของตลาด การเข้าสู่ตลาดในภูมิภาค
- 2.2 การแสวงหาแหล่งทรัพยากร เช่น วัตถุดิบ ค่าแรงงานต่ำ สาธารณูปโภคต่างๆ

2.3 เพิ่มประสิทธิภาพ เช่น ลดต้นทุนทรัพยากรและค่าแรงงาน ดันทุนด้านการขนส่ง การเป็นสมาชิกในข้อตกลงทางการค้าร่วมของประเทศต่างๆ ในภูมิภาค

3. ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ

3.1 การสนับสนุนการลงทุน เช่น การสร้างภาพลักษณ์ กิจกรรมที่ก่อให้เกิดการลงทุนและบริการฯ ที่ส่งเสริมการดำเนินธุรกิจ

3.2 สิ่งจูงใจในการลงทุน

3.3 ต้นทุนจิปาถะ มักเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค ประสิทธิภาพในการบริหาร

3.4 ความสะดวกสบายทางสังคม เช่น โรงเรียนสอนภาษาต่างชาติ คุณภาพชีวิต

3.5 บริการหลังการลงทุน

1.4 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการลงทุน

ธนาคารเพื่อการส่งออกและการนำเข้าแห่งประเทศไทย ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ความร่วมมือทางธุรกิจไว้ว่า ในโลกธุรกิจการค้าไร้พรมแดนในปัจจุบัน องค์กรธุรกิจหลายแห่งต่างเผชิญกับภาวะการแข่งขันสูง การจะอยู่รอดในธุรกิจและสามารถขยายกิจการออกไปได้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือทางธุรกิจ (Business Collaborative Arrangement) เพื่อนำพากิจการให้สามารถฝ่าฟันล้อมของปัญหาไปสู่ความสำเร็จได้

ความร่วมมือทางธุรกิจ ซึ่งเป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมแบ่งเป็น 5 ประเภทดังนี้

1. การร่วมลงทุน (Joint venture)

คือการที่กิจการตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไปตกลงลงทุนผลิตสินค้าหรือบริการร่วมกัน โดยทำความตกลงเกี่ยวกับเงินลงทุน สิทธิความเป็นเจ้าของ และการแบ่งปันผลประโยชน์ที่จะได้รับ เช่น การร่วมลงทุนระหว่างบริษัท Disney ของสหรัฐฯ กับบริษัท Euro Disney ของฝรั่งเศสในการดำเนินกิจการสวนสนุกในฝรั่งเศส

2. การร่วมถือหุ้น (Equity Alliance)

คือการที่กิจการหนึ่งเข้ามาถือหุ้นของอีกกิจการหนึ่งหลังจากที่กิจการก่อตั้งเรียบร้อยแล้ว โดยบริษัทที่มีสัดส่วนการถือหุ้นมากกว่าจะมีอำนาจเด็ดขาดในการตัดสินใจดำเนินการต่างๆ เช่น การที่สายการบิน Air Canada เข้าถือหุ้นบางส่วนของสายการบิน Continental Airlines ของสหรัฐฯ

3. การให้สัมปทาน (Licensing)

คือการที่กิจการหนึ่งให้สิทธิในการผลิตสินค้า โดยใช้เครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ และสิทธิทางการตลาดอื่นๆ แก่กิจการหนึ่ง โดยบริษัทผู้รับสิทธิหรือได้รับสัมปทานต้องจ่ายค่าตอบแทนตามที่ได้ตกลงกันไว้เป็นกรณีไป ส่วนใหญ่มักชำระในรูปแบบของค่าธรรมเนียม เช่น บริษัท Disney อนุญาตให้บริษัท Vigor International ของไต้หวันผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคภายใต้เครื่องหมายการค้าของ Disney

4. การให้สิทธิในการผลิตและจำหน่ายสินค้า (Franchising)

คือการที่กิจการหนึ่งให้สิทธิแก่อีกกิจการหนึ่งในการผลิตและจัดจำหน่ายสินค้าและบริการแต่เพียงผู้เดียวภายในอาณาเขตที่ตกลงกันได้ รวมทั้งอนุญาตให้ใช้ตราชื่อของบริษัผู้ให้สิทธิ แนวทางการบริหาร การจัดองค์กร ตลอดจนกลยุทธ์การบริหารและการดำเนินงานที่เป็นแบบแผนเดียวกัน เช่น การซื้อสิทธิในการผลิตและขายสินค้าจาก McDonald's และ Pizza Hut ซึ่งเป็นกิจการร้านอาหารฟาสต์ฟู้ดของสหรัฐฯ

5. การบริหารงานตามสัญญา (Management Contract)

คือการที่กิจการหนึ่งว่าจ้างอีกกิจการหนึ่งที่มีความชำนาญเป็นพิเศษให้เข้ามาทำหน้าที่ดูแลและบริหารด้านการจัดการ การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต ตลอดจนให้การอบรมแก่บุคลากรในกิจการของตน เช่น The British Airport Authority (BAA) ได้รับการว่าจ้างให้เข้าไปบริหารงานสนามบินที่ Pittsburgh และ Indianapolis ในสหรัฐฯ

ข้อดีของการร่วมมือทางธุรกิจ มีดังนี้

ลดต้นทุนการผลิต การเข้าไปตั้งโรงงานผลิตและจำหน่ายสินค้าในต่างประเทศตามลำพังโดยตรง หรือการผลิตสินค้าจากภายในประเทศแล้วส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศซึ่งมีค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้า ทำให้ต้นทุนของสินค้าสูงกว่าการเข้าไปร่วมมือทางธุรกิจกับผู้ประกอบการในประเทศที่ติดต่อค้าขายด้วย การให้ผู้ประกอบการในประเทศเป้าหมายเป็นผู้ผลิตสินค้าตามรูปแบบที่กำหนด พร้อมทั้งเป็นผู้จำหน่ายสินค้าด้วย โดยทั้งสองฝ่ายต้องทำข้อตกลงเรื่องรูปแบบการลงทุนและการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างชัดเจนและเป็นธรรม เป็นการช่วยลดต้นทุนการผลิตและประหยัดเวลาในการติดต่อ ซึ่งถือเป็นต้นทุนการผลิตอีกประเภทหนึ่ง

ลดความเสี่ยงของธุรกิจ การดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศอาจเผชิญกับความเสี่ยงที่คาดไม่ถึง โดยเฉพาะจากทางการเมืองและความไม่มีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศที่เข้าไปลงทุน ซึ่งอาจส่งผลกระทบมายังธุรกิจโดยตรง ดังนั้น หากมีความร่วมมือกับผู้ประกอบการท้องถิ่นจะช่วยลดความเสี่ยงในการดำเนินงาน นอกจากนี้ การกระจายฐานการผลิตไปในหลายประเทศยังช่วยลดความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากประเทศใดประเทศหนึ่งลง

ส่งเสริมซึ่งกันและกัน บริษัทที่มีความร่วมมือทางธุรกิจระหว่างกันสามารถนำชื่อเสียงของอีกบริษัทมาช่วยเสริมภาพลักษณ์สินค้าของตนให้เป็นที่ดึงดูดใจและเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น

เพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ธุรกิจขนาดเล็กและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการแข่งขันสูงมักอาศัยความร่วมมือทางธุรกิจเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันกับธุรกิจประเภทเดียวกันที่มีขนาดใหญ่กว่า

เรียนรู้เทคโนโลยีการผลิต ความร่วมมือทางธุรกิจก่อให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังเป็นการร่วมกันหาจุดบกพร่องและแนวทางแก้ไขปัญหาคัดผิดผลิตที่เกิดขึ้นใน

กระบวนการผลิตของแต่ละฝ่าย ซึ่งเป็นการช่วยลดจำนวนสินค้าที่มีค่าหืนและไม่ได้มาตรฐานลงอีกด้วย (ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย. 2543 :185-189)

นิพัทธ์ จิตรประสงค์ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของบริษัทต่างประเทศ (The Role of the Foreign Firm) ไว้ว่า ความยากลำบากในการเผชิญกับบริษัทต่างประเทศอย่างหนึ่ง คือ การปรับตัว เช่น กิจการแห่งหนึ่งซึ่งตั้งอยู่ในสหรัฐฯ มีความคุ้นเคยระบบเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศใดประเทศหนึ่ง และสามารถที่จะหาทางให้มีกำไรต่อไปในสภาพแวดล้อมเฉพาะเช่นนั้น การเข้าไปสู่ประเทศอื่นครั้งแรกนั้น บริษัทจำเป็นต้องตอบคำถามเช่น

1. โครงสร้างทางการเมืองของประเทศนั้นเป็นอย่างไร
2. ประเทศนั้นดำเนินตามรูปแบบระบบเศรษฐกิจแบบใด
3. อุตสาหกรรมของตัวเขาจะอยู่ในภาคเอกชน หรือรัฐบาล
4. ถ้าอยู่ในภาครัฐบาล รัฐบาลจะยอมให้เอกชนแข่งขันกับภาครัฐบาลหรือไม่
5. ถ้าอยู่ในภาคเอกชน มีแนวโน้มที่รัฐบาลจะเข้ามาเป็นเจ้าของหรือไม่
6. รัฐบาลมองเงินทุนต่างประเทศเป็นการลงทุนแข่งขัน หรือเป็นหุ้นส่วนกับองค์การภาครัฐบาลหรือเอกชนท้องถิ่น
7. รัฐบาลควบคุมการขยายตัวของวิสาหกิจเอกชนในทางใดบ้าง
8. ภาคเอกชนคาดว่าจะต้องช่วยเหลือรัฐบาลในการบริหารงานตามวัตถุประสงค์ทางเศรษฐกิจทั้งหมดได้จำนวนเท่าไร

บริษัทต่างประเทศต้องระมัดระวังในเรื่องประสบการณ์ และประสบการณ์นั้นจะช่วยกำหนดปรัชญาการจัดการและการปฏิบัติได้อย่างไรบ้าง นอกจากนี้บริษัทต้องกำหนดว่าสภาวะแวดล้อมใหม่ๆ นั้น ต่างจากสภาวะแวดล้อมในประเทศที่คุ้นเคยอย่างไร และตัดสินใจว่าปรัชญาการจัดการปฏิบัติจะต้องเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เข้ากับสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมืองแบบใหม่ได้อย่างไร ในกรณีนี้ วิสาหกิจเอกชนจะถูกปรับปรุงการดำเนินงานในทุกสภาวะแวดล้อม การบริหาร การตลาด การผลิต และความชำนาญทางเทคนิคเป็นสิ่งที่ต้องการของ Marxist-Leninist สังคมประชาธิปไตย และประเทศสังคมนิยมในโลกที่สาม เช่นเดียวกับระบบเศรษฐกิจแบบผสมและประเทศทุนนิยม (นิพัทธ์ จิตรประสงค์. 2530 : 45)

2. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Allen ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่นักลงทุนญี่ปุ่นใช้ในการเลือกประเทศที่จะเข้าไปลงทุน โดยใช้บริษัทตัวอย่าง 9 รายและพบว่า มี 5 รายหรือมากกว่าที่ให้ความสำคัญกับปัจจัยดังต่อไปนี้มากน้อยตามลำดับ คือ ความมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเมือง เสถียรภาพของกำลังแรงงาน แหล่งเงินทุนท้องถิ่น ผู้ร่วมทุนที่ดี สิ่งจูงใจทางด้านภาษี ความเพียงพอของเงินตราต่างประเทศ เสถียรภาพของค่าเงิน การยกเว้นภาษีอากรขาเข้า นโยบายการวางแผนทางเศรษฐกิจ และทัศนคติของภาครัฐและเอกชนต่อผู้ลงทุน ส่วนเหตุจูงใจที่ทำให้นักลงทุน

ญี่ปุ่นเลือกลงทุนในกลุ่มภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพราะต้องการรักษาตลาด ต้องการแสวงหาวัตถุดิบ ต้นทุนการผลิตในญี่ปุ่นมีจำนวนสูงและสามารถผลิตได้น้อย ต้องการแสวงหากำไรจากการดำเนินงาน รวมทั้งสิ่งจูงใจอื่นๆ เช่น มีการควบคุมสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวดในประเทศ เป็นต้น (Allen. 1973 : 18)

Sibunruang ได้ทำการวิจัยเชิงสำรวจบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนหรือ BOI โดยทำการศึกษาบริษัทจำนวน 57 ราย ซึ่งจำนวน 24 รายเป็นบริษัทญี่ปุ่น งานวิจัยดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการหาปัจจัยที่กระตุ้นให้นักลงทุนต่างชาติไปลงทุนยังต่างประเทศรวมทั้งปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งพบว่า ปัจจัยกระตุ้นที่สำคัญที่สุดคือการขยายตลาด การหลีกเลี่ยงข้อกีดกันทางภาษีหรือข้อจำกัดการนำเข้า สิ่งจูงใจทางภาษีและค่าแรงงานที่ต่ำในประเทศที่รับการลงทุนจากต่างประเทศนอกจากนั้นผลการวิจัยยังพบอีกว่าสาเหตุหลักที่นักลงทุนต่างชาติได้เลือกประเทศไทยเป็นประเทศที่รับการลงทุนเนื่องจากสาเหตุต่อไปนี้ตามลำดับคือ สิ่งจูงใจที่รัฐบาลไทยให้แก่การลงทุน ผู้ร่วมทุนที่ดี ค่าแรงงานถูก และอุปสงค์ที่เพียงพอของตลาดภายในประเทศสำหรับนักลงทุนญี่ปุ่นแล้ว ปัจจัยด้านการเลือกแหล่งทำเลที่ตั้งขึ้นอยู่กับค่าแรงงานไทยที่ถูกตามด้วยอุปสงค์ของตลาดภายในประเทศที่เพียงพอ สิ่งจูงใจของภาครัฐและเสถียรภาพทางการเมือง(Atchaka Sibunruang.1984 :253)

Tambulertchai ศึกษาทัศนคติของนักลงทุนญี่ปุ่นพบว่า การลงทุนจากต่างประเทศจะได้รับแรงผลักดันมาจากสาเหตุต่างๆ คือ

- 1.ธุรกิจขยายตัวในเกณฑ์สูง
- 2.สภาพการแข่งขันที่รุนแรงในญี่ปุ่น เป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของธุรกิจ จึงต้องไปแสวงหาแหล่งลงทุนจากต่างประเทศ
- 3.ค่าแรงงานในญี่ปุ่นมีอัตราสูง
- 4.รัฐบาลควบคุมเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวด
- 5.ต้องการแสวงหาวัตถุดิบราคาถูก
- 6.ป้องกันการสูญเสียตลาด
- 7.ประสบปัญหาการกีดกันทางการค้าและการคุ้มครองด้านภาษี

ปัจจัยที่กำหนดให้นักลงทุนจากต่างประเทศเลือกลงทุนในประเทศใดประเทศหนึ่งมาจากความพร้อมของทรัพยากรธรรมชาติและวัตถุดิบ เช่น อัตราค่าจ้าง ปริมาณแรงงานฝีมือ และความพอเพียงของโครงสร้างพื้นฐาน และกฎหมายการย้ายถิ่น กฎเกณฑ์การเคลื่อนย้ายเงินตราต่างประเทศ ขนาดและแนวโน้มการขยายตัวของตลาด นอกจากนั้น ยังพบว่า ผู้ประกอบธุรกิจต่างกันจะให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆ ไม่เหมือนกัน เช่น ธุรกิจร้านอาหารจะให้ความสำคัญกับแหล่งวัตถุดิบ สิ่งทอเน้นที่สิทธิพิเศษที่ได้รับ ตลาดรองรับสินค้า และค่าแรงงาน ส่วนธุรกิจเครื่องมือเครื่องใช้ทางการขนส่งจะต้องการหลีกเลี่ยงภาษีและข้อจำกัดทางการค้าตลาดสินค้าเพื่อแข่งขันกับผู้ประกอบการในท้องถิ่น (Somsak Tambunlertchai. 1980 : 270-315)

วิวัฒน์ชัย อรรถการ ศึกษาสาเหตุที่นักลงทุนญี่ปุ่นออกไปลงทุนยังต่างประเทศพบว่า มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 3 ประการคือ

- 1.เพื่อรักษาและขยายตลาด โดยมีรูปแบบต่างๆ ของการลงทุน เช่น เป็นบริษัทการค้าเพื่อจำหน่ายสินค้าที่นำเข้าจากญี่ปุ่น เป็นบริษัทที่ต้องการหาตลาดใหม่ๆ เพื่อลดข้อเสียเปรียบของต้นทุน
- 2.ต้องการใช้ทรัพยากรและวัตถุดิบของประเทศที่ลงทุนตลอดจนการส่งวัตถุดิบกลับญี่ปุ่นเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมบางชนิดในญี่ปุ่น
- 3.ต้องการใช้แรงงานที่มีอยู่มากในประเทศลงทุนเพราะมีค่าแรงต่ำกว่าในญี่ปุ่นมาก (วิวัฒน์ชัย อัครการ. 2518 : 15)

อุดม เกิดพิบูลย์ ศึกษาผลทางเศรษฐกิจของการลงทุนอุตสาหกรรมจากต่างประเทศในประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจกิจการประกอบการอุตสาหกรรมที่ดำเนินกิจการมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี และได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และใช้ตัวอย่างจากอุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ดินและหิน และอุตสาหกรรมเครื่องจักรกล รวม 25 ราย พบว่า อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรมีการจ้างงานมากกว่าอุตสาหกรรมอื่นๆ และมีความโน้มเอียงที่จะใช้ปัจจัยแรงงานเป็นหลัก ในขณะที่อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ดินและหิน จะใช้ปัจจัยทุนเป็นหลัก ส่วนผลในด้านการก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในประเทศ พบว่า มีความแตกต่างกันมากมายระหว่างบริษัทต่างๆ และไม่ปรากฏชัดเจนว่า อุตสาหกรรมหมวดใดก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในประเทศสูงสุดหรือต่ำสุด จึงสรุปได้ยากว่า กิจการใดหรืออุตสาหกรรมหมวดใดก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มได้มากน้อยและต่างกันอย่างไร แต่ก็พอสรุปได้ว่าถ้าวัตถุดิบหรือปัจจัยการผลิตสำคัญของรัฐบาลอยู่ที่ว่าต้องการให้การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มหรือรายได้ประชาชาติมากที่สุด รัฐบาลก็ควรส่งเสริมให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าโดยใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในประเทศให้กว้างขวางกว่าอุตสาหกรรมหมวดอื่น เพราะมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นจะตกอยู่กับเจ้าปัจจัยการผลิตที่อยู่ในประเทศเป็นส่วนใหญ่ (อุดม เกิดพิบูลย์. 2518 : 136-198)

เสาวรินทร์ สายรังษี ศึกษาเรื่องการลงทุนทางตรงในต่างประเทศของบริษัทไทย โดยอาศัยการศึกษาวิเคราะห์จากกรณีการลงทุนของบริษัทตัวอย่าง 4 บริษัท คือบริษัทผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ในประเทศลาว บริษัทผลิตผลิตภัณฑ์อาหารทะเลกระป๋องในเวียดนาม บริษัทผลิตชิ้นส่วนเครื่องปรับอากาศรถยนต์ในอินโดนีเซีย และบริษัทผลิตสินค้าด้านเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจรรายใหญ่ในจีน ผลการศึกษาพบว่า มูลเหตุหรือปัจจัยที่กำหนดการลงทุนทางตรงในต่างประเทศทั้ง 4 รายเป็นเพราะต้องการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติหรือวัตถุดิบการผลิตของประเทศผู้รับทุนที่มีความอุดมสมบูรณ์กว่า ประการที่สองคือเพื่อใช้ประโยชน์จากปัจจัยแรงงานที่มีราคาถูกกว่าของประเทศผู้ได้รับทุน ประการที่สามเพื่อใช้ประโยชน์จากการมีภาษีที่ให้ความปกป้องคุ้มครองผู้ผลิตในประเทศผู้รับทุน และประการสุดท้าย คือเพื่อใช้ประโยชน์จากการมีภาษีที่ให้ความปกป้องคุ้มครองผู้ผลิตในประเทศผู้รับทุน

แม้ว่ามูลเหตุการลงทุนทางตรงในต่างประเทศทั้ง 4 ประการข้างต้นจะเป็นปัจจัยสำคัญที่พบในกรณีของนักลงทุนไทย แต่หากพิจารณาถึงภาพโดยรวมตลอดจนคาดคะเนแนวโน้มที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตสำหรับการลงทุนทางตรงในต่างประเทศของไทยโดยเฉพาะจากอุตสาหกรรมที่ศึกษาอยู่ในที่นี้แล้ว มีแนวโน้มของความจำเป็นที่อาจ

จะต้องอาศัยการลงทุนดังกล่าวเป็นฐานผลิตสินค้าเพื่อรองรับตลาดในต่างประเทศมากขึ้น นั่นก็คือ ปัจจัยด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าจากตลาดประเทศพัฒนาแล้ว (เสาวรินทร์ สายรังษี. 2537 : 1-3)

จากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนระหว่างประเทศและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนยังต่างประเทศที่ได้กล่าวในขั้นต้น พอจะสรุปได้ว่า การดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศเกิดขึ้นตั้งแต่สมัยโบราณ โดยอาศัยแนวคิดการล่าอาณานิคมเพื่อแสวงหาวัตถุดิบและตลาดส่งออกของประเทศมหาอำนาจ จนเกิดการปฏิวัติอุตสาหกรรมในประเทศอังกฤษ ทำให้สามารถผลิตสินค้าได้เป็นจำนวนมากและราคาถูก และในช่วงเวลาดังกล่าว ได้เกิดแนวคิดในเรื่องการได้เปรียบดุลการค้าระหว่างประเทศ ต่อมา Adam Smith ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการค้าเปรียบเชิงสมบูรณ์เพื่ออธิบายสาเหตุว่าการค้าระหว่างประเทศเกิดขึ้นจากสาเหตุใดซึ่งทฤษฎีดังกล่าว ได้รับการปรับปรุงจาก David Ricardo โดยได้ตั้งทฤษฎีการค้าเปรียบโดยเปรียบเทียบ โดยกล่าวว่าการค้าระหว่างประเทศเกิดจากการที่แต่ละประเทศทำการผลิตสินค้าที่สามารถผลิตได้ด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่าโดยเปรียบเทียบแล้วจึงส่งออก

นอกจากนั้นการค้าระหว่างประเทศยังประกอบไปด้วยแนวคิดในเรื่องวัฏจักรของสินค้าด้วย ซึ่งทฤษฎีดังกล่าว นอกจากจะอธิบายสาเหตุของการค้าระหว่างประเทศแล้วยังสามารถอธิบายเรื่องการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศอีกด้วย โดยกล่าวว่าสินค้านั้นมีวัฏจักรชีวิตเป็น 4 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนใหม่ ขั้นตอนผลิตภัณฑ์เจริญเติบโตเต็มที่ ขั้นตอนผลิตภัณฑ์ที่เป็นมาตรฐานและช่วงลดลงของผลิตภัณฑ์

ทฤษฎีที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศที่สำคัญอีก 2 ทฤษฎีคือ ทฤษฎีโครงสร้างของตลาดอุตสาหกรรมหรือทฤษฎีผู้แข่งขันน้อยราย โดยเชื่อว่าผู้ลงทุนในต่างประเทศจะต้องมีข้อได้เปรียบบางประการ จึงจะไปลงทุน เช่น ข้อได้เปรียบด้านเทคโนโลยี ด้านทรัพยากร เป็นต้น ทำให้ผู้ลงทุนต่างประเทศมีข้อได้เปรียบเหนือคู่แข่งอื่น แสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจผูกขาดในตลาดที่มีผู้แข่งขันน้อยรายนั่นเอง ทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศตามแนวคิดของ Dunning กล่าวว่าทฤษฎีดังกล่าวสามารถอธิบายสาเหตุการลงทุนระหว่างประเทศได้ว่า การที่นักลงทุนต่างชาติตัดสินใจมาลงทุนยังต่างประเทศนั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับความต้องการป้องกันความเสี่ยงตลาดหรือการลดความเสี่ยงในการลงทุนแล้ว ยังขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการคือ ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์พิเศษบางอย่าง ความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์กรด้วยตนเอง และความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง ซึ่งการที่จะตัดสินใจลงทุนทางตรงในต่างประเทศย่อมขึ้นอยู่กับความได้เปรียบทั้ง 3 ประการ

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า โดยสรุปแล้ว นักลงทุนต่างประเทศจะต้องพิจารณาปัจจัยหลายด้านก่อนที่จะตัดสินใจเข้ามาลงทุนในต่างประเทศ อาทิเช่น โครงสร้างทางการเมือง รูปแบบทางเศรษฐกิจ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเมือง สิ่งจูงใจด้านภาษี ค่าแรงงาน ปัจจัยทางการตลาด เช่น ต้องการจำหน่ายในตลาดภายในประเทศและกระจายสู่ตลาดต่างๆ ในภูมิภาค ความพร้อมของแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและวัตถุดิบ การหลีกเลี่ยงภาษีทางการค้าของกลุ่มประเทศต่างๆ รวมทั้งปัจจัยอื่นๆ เช่น ปัจจัยทั่วๆ ไป อาทิเช่น บริการสาธารณูปโภค คุณภาพชีวิตในการทำงาน เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ได้แก่ บริษัทฝรั่งเศสที่ได้ดำเนินการในประเทศไทยแล้ว จำนวน 302 บริษัท โดยได้นำรายชื่อบริษัทมาจากหนังสือรวมรายชื่อบริษัทฝรั่งเศสในประเทศไทยจัดทำโดยสถานทูตฝรั่งเศสฝ่ายการพาณิชย์และหอการค้าฝรั่งเศส-ไทย (Présence Commerciale et Technologique Française en Thaïlande 2000-2001 : ข้อมูล ณ วันที่ 12 มิถุนายน 2544)

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random sampling) โดยคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างอันเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมดจากสูตรของ Yamane (Yamane. 1970 : 580-581) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง กำหนดให้มีค่าเท่ากับร้อยละ 10 (0.1)

จากการคำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 บริษัท

การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยเลือกสุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรทั้งหมด 302 บริษัท โดยทำการสุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 75 บริษัทเพื่อเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด โดยการจับสลากจากบัญชีรายชื่อบริษัทฝรั่งเศส

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ (แบบสอบถาม) ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีการดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- 1. ศึกษาความรู้เกี่ยวกับการลงทุนทางตรงระหว่างไทยและฝรั่งเศส รวมทั้งแนวคิดและผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์และตำราจากต่างประเทศและในประเทศที่ใกล้เคียงกับหัวข้อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของต่างชาติ เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม
- 2. กำหนดขอบเขตของแบบสอบถามจะเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศส ซึ่งจะทำให้การศึกษาเฉพาะบริษัทฝรั่งเศสที่ดำเนินกิจการอยู่แล้วในประเทศไทย
- 3. เครื่องมือในการศึกษาวิจัยนี้เป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ในแต่ละตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทั่วไปซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับบริษัทผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อเป็นแบบให้เลือกตอบและเติมข้อความ ได้แก่ ประเภทของกิจการ ขนาดการลงทุนและรูปแบบการลงทุนของบริษัท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้สึกเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศส คือ ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจและปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม โดยอาศัยแนวคิดจากทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศและแบบสอบถามที่ได้เคยมีผู้วิจัยไว้แล้ว และสร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ตัวเลือก เป็นการเรียงระดับความสำคัญจากความสำคัญมากไปน้อย คือ สำคัญมากที่สุด สำคัญมาก สำคัญปานกลาง สำคัญน้อย และสำคัญน้อยที่สุด โดยแบ่งออกเป็นรายละเอียด ดังนี้

- 2.1 ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย จำนวน 9 ข้อ ตั้งแต่ข้อที่ 4-12
- 2.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ จำนวน 10 ข้อ ตั้งแต่ข้อที่ 13-22
- 2.3 ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ จำนวน 9 ข้อ ตั้งแต่ข้อที่ 23-31

2.4 ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม จำนวน 10 ข้อ ตั้งแต่ข้อที่ 32-41 และคำถามปลายเปิด 2 ข้อเกี่ยวกับเหตุผลหลักที่บริษัทได้ตัดสินใจมาลงทุนในประเทศไทยและอุปสรรคและปัญหาที่สำคัญในการลงทุนของบริษัท

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

การหาคุณภาพของแบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย การหาความตรงและการหาความเชื่อมั่น ดังนี้

1. การวัดความตรง (Validity) เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาข้อความ และภาษาที่ใช้ โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ดร.วัลลภ ลำพาย อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ฯ คณะสังคมศาสตร์จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ช่วยแก้ไขและตรวจสอบให้ และได้ให้ Mr.Frédéric Loyat ผู้เชี่ยวชาญฝรั่งเศสด้านการลงทุนประจำสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และดร.ยุทธศักดิ์ สุภสร เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการลงทุนจากกองการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนช่วยตรวจสอบและแก้ไขให้อีกครั้งหนึ่ง

2. การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบวัดทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach 's Alpha Coefficient)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right]$$

- เมื่อ
- α

k

$\sum S_i^2$

S_x^2
- = ค่าความเชื่อถือได้ของแบบวัด

= จำนวนข้อของแบบวัด

= ผลรวมค่าความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

= ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

ผลการวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามได้ผลดังนี้

แบบสอบถามโดยรวมทั้งฉบับ มีค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามเท่ากับ 0.915 โดยสามารถแยกพิจารณาปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุนของบริษัทในแต่ละด้าน ดังนี้

- 1.1 ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย

1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

1.3 ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ

1.4 ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม
- มีความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.773

มีความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.795

มีความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.865

มีความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.859

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำไปใช้ประกอบในการออกแบบสอบถามเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากนักลงทุนฝรั่งเศส
- 2. ผู้วิจัยจัดแปลแบบสอบถามเป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสและจัดส่งแบบสอบถามทางโทรสารและโทรศัพท์ตามรวมทั้งฝากแบบสอบถามผ่านสถานทูตฝรั่งเศสฝ่ายการพาณิชย์และหอการค้าฝรั่งเศส-ไทย
- 3. นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วนำข้อมูลที่ได้มาลงรหัสและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences)

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการ ดังนี้

- 1. การตรวจสอบข้อมูล ทำการตรวจแบบสอบถามเพื่อดูความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม โดยแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
- 2. การตอบสอบถามและให้คะแนน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS for Windows ตามลำดับดังนี้

2.1 แบบสอบถามลักษณะทั่วไป นำผลข้อมูลมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละโดยแยกตามประเภทธุรกิจ ขนาดการลงทุนและรูปแบบการลงทุนของบริษัท

2.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศส เป็นแบบสอบถามที่กำหนดมาตรวัดตามแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งผู้วิจัยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินความรู้สึกความคิดเห็นของตนตามระดับความสำคัญของแต่ละคำถาม ตามระดับการประเมินผล 5 ระดับ คือ สำคัญมากที่สุด สำคัญมากสำคัญปานกลาง สำคัญน้อย และสำคัญน้อยที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

สำคัญมากที่สุด	=	5	คะแนน
สำคัญมาก	=	4	คะแนน
สำคัญปานกลาง	=	3	คะแนน
สำคัญน้อย	=	2	คะแนน
สำคัญน้อยที่สุด	=	1	คะแนน

เพื่อให้สอดคล้องกับระดับการประเมินผลในแบบสอบถามที่มีอยู่ 5 ระดับดังที่กล่าวในข้างต้น ผู้วิจัยจึงใช้คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยจัดแบ่งระดับความสำคัญเป็น 5 ระดับเช่นเดียวกัน คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด สามารถคำนวณแบ่งช่วงระดับความคิดเห็นของนักลงทุนฝรั่งเศสต่อตัวแปรต่างๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน โดยใช้วิธีการของมาตราส่วนประมาณค่า (Summated Rated Scale) ของ Likert การแบ่งค่าเกณฑ์เปรียบเทียบจะแบ่งตรงกึ่งกลางของอันตรภาคชั้น (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ 2540 : 298) ซึ่งคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 เพื่อให้ได้ลักษณะของเกณฑ์เป็นการแจกแจงแบบปกติ (Normal Distribution) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ค่าเริ่มต้นของเกณฑ์} = \frac{\text{ขอบบนของอันตรภาคชั้น} + \text{ขอบล่างของอันตรภาคชั้น}}{2}$$

$$\text{ค่าเริ่มต้นของเกณฑ์} = \frac{1+2}{2} = 1.50$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมายของระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุนของบริษัท ตามระดับคะแนน ดังนี้

1.00-1.49	=	ระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนน้อยที่สุด
1.50-2.49	=	ระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนน้อย
2.50-3.49	=	ระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนปานกลาง
3.50-4.49	=	ระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนมาก
4.50-5.00	=	ระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนมากที่สุด

3. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ค่าความถี่และร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่างๆ โดยใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 36)

$$\bar{x} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ย
 $\sum fX$ = ผลรวมของความถี่ของคะแนนทั้งหมด
 N = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้คู่กับค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงการกระจายของข้อมูล โดยใช้สูตรดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541 : 259)

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ X_i = ข้อมูลดิบ
 $\bar{x}$ = ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของตัวอย่าง
 n = จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi-square test) ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงษ์รัตน์. 2541 : 212) นอกจากนั้น หากทดสอบพบว่าค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติ ก็จะใช้สถิติ Cramer's (V) เพื่อบอกระดับความสัมพันธ์ของตัวแปร

$$X^2 = \sum_{i=1}^k \frac{(O - E)^2}{E}$$

เมื่อ X^2 แทน ค่าไค-สแควร์
 O แทน ค่าความถี่ที่ได้จากการสังเกต
 E แทน ค่าความถี่ที่คาดหวังไว้
 k แทน จำนวนประเภทหรือจำนวนกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{x}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนบริษัทของนักลงทุนฝรั่งเศสที่ลงทุนในประเทศไทย
%	แทน	ค่าร้อยละ (Percentage)
χ^2	แทน	ค่าสถิติ Chi-square
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนักลงทุนฝรั่งเศสที่ได้เข้ามาดำเนินกิจการในประเทศไทย จำแนกตามประเภทธุรกิจ ขนาดการลงทุน และรูปแบบการลงทุน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน รวม 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ และปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน รวม 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยทั่วไปทางธุรกิจ ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ และปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม กับขนาดการลงทุน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์คำถามปลายเปิด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนักลงทุนฝรั่งเศสที่ได้เข้ามาดำเนินกิจการในประเทศไทย จำแนกตามประเภทธุรกิจ ขนาดการลงทุน และรูปแบบการลงทุน ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 จำนวน และร้อยละ ของการลงทุน จำแนกตามประเภทธุรกิจ ขนาดการลงทุนและรูปแบบการลงทุน

	จำนวน	ร้อยละ
1. ประเภทธุรกิจ		
1.1 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร	6	8.0
1.2 เหมืองแร่ และโลหะพื้นฐาน	2	2.7
1.3 อุตสาหกรรมเบา	12	16.0
1.4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	7	9.3
1.5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	9	12.0
1.6 เคมีภัณฑ์ และพลาสติก	5	6.7
1.7 กิจการบริการและสาธารณูปโภค	34	45.3
รวม	75	100.00
2. ขนาดการลงทุน		
2.1 บริษัทขนาดเล็ก ลงทุนในสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 20 ล้านบาท	40	53.3
2.2 บริษัทขนาดกลาง ลงทุนในสินทรัพย์ถาวรตั้งแต่ 20-100 ล้านบาท	19	25.4
2.3 บริษัทขนาดใหญ่ ลงทุนในสินทรัพย์ถาวรมากกว่า 100 ล้านบาท	16	21.3
รวม	75	100.00
3. รูปแบบการลงทุน		
3.1 ห้างหุ้นส่วน	6	8.0
3.2 บริษัทจำกัด	55	73.3
3.3 บริษัทมหาชนจำกัด	1	1.3
3.4 บริษัทสาขา	7	9.4
3.5 สำนักงานผู้แทน	6	8.0
รวม	75	100.00

จากตาราง 4 แสดงถึงจำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทธุรกิจ ขนาดการลงทุน และรูปแบบการลงทุน ดังนี้

1. ประเภทธุรกิจ

นักลงทุนฝรั่งเศสที่ได้เข้ามาดำเนินการในประเทศไทย เกือบครึ่งหนึ่งดำเนินธุรกิจประเภทกิจการบริการและสาธารณูปโภค (ร้อยละ 45.3) รองลงมาคือ ดำเนินธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมเบา คิดเป็นร้อยละ 16.0 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 12.0 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 9.3 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 8.0 เคมีภัณฑ์ และพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 6.7 และธุรกิจประเภทเหมืองแร่ และโลหะพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ตามลำดับ

2. ขนาดการลงทุน

นักลงทุนฝรั่งเศสที่ได้เข้ามาดำเนินการในประเทศไทย เกือบครึ่งหนึ่งเล็กน้อยดำเนินธุรกิจในบริษัทขนาดเล็ก ลงทุนในสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 20 ล้านบาท (ร้อยละ 53.3) รองลงมาคือ ดำเนินธุรกิจในบริษัทขนาดกลาง ลงทุนในสินทรัพย์ถาวรตั้งแต่ 20-100 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 25.4 และดำเนินธุรกิจในบริษัทขนาดใหญ่ ลงทุนในสินทรัพย์ถาวรมากกว่า 100 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 21.3 ตามลำดับ

3 รูปแบบการลงทุน

นักลงทุนฝรั่งเศสที่ได้เข้ามาดำเนินการในประเทศไทย ส่วนใหญ่มีรูปแบบการลงทุนเป็นบริษัทจำกัด (ร้อยละ 73.3) รองลงมาคือ เป็นบริษัทสาขา คิดเป็นร้อยละ 9.4 เป็นสำนักงานผู้แทน และเป็นห้างหุ้นส่วน มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นกลุ่มละร้อยละ 8.0 และเป็นบริษัทมหาชน จำกัด คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน รวม 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ และปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม

2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน รวม 4 ปัจจัย จำแนกผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 5

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญในปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในประเทศไทยของนักลงทุนฝรั่งเศส จำแนกตามขนาดการลงทุน รวม 4 ด้าน

ปัจจัย	รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย	3.11	0.71	ปานกลาง
2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	3.21	0.47	ปานกลาง
3. ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ	3.09	0.80	ปานกลาง
4. ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม	2.85	0.77	ปานกลาง
รวม	3.07	0.53	ปานกลาง

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญในปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในประเทศไทยของนักลงทุนต่างชาติ รวม 4 ด้าน

ปัจจัย	บริษัทขนาดเล็ก			บริษัทขนาดกลาง			บริษัทขนาดใหญ่			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย 1.1 นโยบายและกฎหมายที่สนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศของภาครัฐ 1.2 ความมั่นคงของรัฐบาล 1.3 ปัจจัยทางกฎหมาย	2.98	0.74	ปานกลาง	3.28	0.73	ปานกลาง	3.23	0.59	ปานกลาง	3.11	0.71	ปานกลาง
	3.13	0.82	ปานกลาง	3.50	0.60	มาก	3.48	0.58	ปานกลาง	3.30	0.74	ปานกลาง
	3.39	1.05	ปานกลาง	3.39	0.98	ปานกลาง	3.66	0.79	มาก	3.45	0.98	ปานกลาง
	2.52	0.84	ปานกลาง	2.89	1.04	ปานกลาง	2.63	0.86	ปานกลาง	2.64	0.90	ปานกลาง
2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ 2.1 ปัจจัยทางการตลาด 2.2 ปัจจัยทางต้นทุน	3.17	0.48	ปานกลาง	3.35	0.51	ปานกลาง	3.13	0.36	ปานกลาง	3.21	0.47	ปานกลาง
	3.18	0.53	ปานกลาง	3.31	0.54	ปานกลาง	3.18	0.44	ปานกลาง	3.21	0.51	ปานกลาง
3. ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ 3.1 การส่งเสริมการลงทุน 3.2 ภาษีอากรไป่ภาค 3.3 ปัจจัยอื่น ๆ	3.16	0.66	ปานกลาง	3.41	0.79	ปานกลาง	3.05	0.61	ปานกลาง	3.20	0.69	ปานกลาง
	2.97	0.79	ปานกลาง	3.21	0.93	ปานกลาง	3.27	0.60	ปานกลาง	3.09	0.80	ปานกลาง
	2.85	1.03	ปานกลาง	3.53	1.00	มาก	3.22	0.72	ปานกลาง	3.10	1.00	ปานกลาง
4. ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม 4.1 คุณภาพชีวิต 4.2 สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม	3.00	1.02	ปานกลาง	3.04	1.03	ปานกลาง	3.38	0.77	ปานกลาง	3.09	0.97	ปานกลาง
	3.06	0.76	ปานกลาง	3.07	1.03	ปานกลาง	3.21	0.67	ปานกลาง	3.09	0.81	ปานกลาง
	2.96	0.80	ปานกลาง	2.67	0.86	ปานกลาง	2.81	0.50	ปานกลาง	2.85	0.77	ปานกลาง
	3.04	0.90	ปานกลาง	2.75	0.89	ปานกลาง	2.94	0.70	ปานกลาง	2.94	0.86	ปานกลาง
รวม	2.83	0.84	ปานกลาง	2.54	0.97	ปานกลาง	2.63	0.48	ปานกลาง	2.71	0.81	ปานกลาง
	3.02	0.54	ปานกลาง	3.13	0.61	ปานกลาง	3.11	0.39	ปานกลาง	3.07	0.53	ปานกลาง

จากตาราง 5 และตาราง 6 แสดงว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทย พิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ทั้ง 4 ปัจจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.07$) และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในภาพรวมที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ($S.D.=0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่านักลงทุนฝรั่งเศส ให้ความสำคัญกับปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยในระดับปานกลางทั้งสิ้น โดยปัจจัยทางเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญสูงสุด ($\bar{X}=3.21$) รองลงมาคือ ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ($\bar{X}=3.11$) ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ ($\bar{X}=3.09$) และปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ($\bar{X}=2.85$) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้ว จะพบว่าค่า $S.D.$ ของปัจจัยทางเศรษฐกิจมีค่าเบี่ยงเบนน้อยที่สุด ($S.D.=0.47$) เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยอื่นๆ โดยมีรายละเอียดเมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย 4 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทย ให้ความสำคัญกับปัจจัยทางการเมืองและกฎหมายในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.11$) และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ($S.D.=0.71$) โดยให้ความสำคัญกับทั้งนโยบายและกฎหมายที่สนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศของภาครัฐ ความมั่นคงของรัฐบาล และปัจจัยทางกฎหมาย ในระดับปานกลางทั้งสิ้น โดยปัจจัยเรื่องความมั่นคงของรัฐบาล เป็นปัจจัยที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญสูงสุด ($\bar{X}=3.45$) รองลงมาคือ ปัจจัยทางนโยบายและกฎหมายที่สนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศของภาครัฐ ($\bar{X}=3.30$) และปัจจัยทางกฎหมาย ($\bar{X}=2.64$) ตามลำดับ

2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทย ให้ความสำคัญกับปัจจัยทางเศรษฐกิจในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.21$) และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ($S.D.=0.47$) โดยให้ความสำคัญกับทั้งปัจจัยทางการตลาดและปัจจัยทางต้นทุน ในระดับปานกลางทั้งสิ้น โดยปัจจัยทางการตลาดเป็นปัจจัยที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญสูงสุด ($\bar{X}=3.21$) รองลงมาด้วยค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ ปัจจัยทางต้นทุน ($\bar{X}=3.20$)

3. ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทย ให้ความสำคัญกับ ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.09$) และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ($S.D.=0.80$) โดยให้ความสำคัญกับทั้งปัจจัยด้านการส่งเสริมการลงทุน ปัจจัยด้านสาธารณูปโภค และในปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วย อัตราแลกเปลี่ยน อุตสาหกรรมพื้นฐาน และประสิทธิภาพแรงงาน ในระดับปานกลางทั้งสิ้น โดยปัจจัยด้านการส่งเสริมการลงทุน เป็นปัจจัยที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญสูงสุด ($\bar{X}=3.10$) รองลงมาด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ปัจจัยด้านสาธารณูปโภค และในปัจจัยอื่น ๆ ($\bar{X}=3.09$)

4. ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทย ให้ความสำคัญกับปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.85$) และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ($S.D.=0.77$) โดยให้ความสำคัญกับทั้งปัจจัยด้านคุณภาพชีวิต และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม ในระดับปานกลางทั้งสิ้น โดยให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านคุณภาพชีวิต ($\bar{X}=2.94$) มากกว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม ($\bar{X}=2.71$)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามขนาดการลงทุน ดังนี้

1. บริษัทขนาดเล็ก พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยที่ลงทุนในบริษัทขนาดเล็ก พิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ทั้ง 4 ปัจจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.02$) และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมที่ไม่แตกต่างกัน

มากนัก (S.D.=0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่านักลงทุนฝรั่งเศส ให้ความสำคัญกับปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยในระดับปานกลางทั้งสิ้น โดยปัจจัยทางเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญสูงสุด ($\bar{X}=3.17$) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (S.D.=0.48) รองลงมาคือ ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ($\bar{X}=2.98$) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (S.D.=0.74) ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ ($\bar{X}=2.97$) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (S.D.=0.79) และปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ($\bar{X}=2.96$) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (S.D.=0.80) ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้ว จะพบว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่น้อยที่สุด (S.D.=0.48) เมื่อเทียบกับปัจจัยอื่นๆ

2. บริษัทขนาดกลาง พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยที่ลงทุนในบริษัทขนาดกลาง พิจารณารายปัจจัยต่าง ๆ ทั้ง 4 ปัจจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.13$) และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (S.D.=0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่านักลงทุนฝรั่งเศส ให้ความสำคัญกับปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยในระดับปานกลางทั้งสิ้น โดยปัจจัยทางเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญสูงสุด ($\bar{X}=3.35$) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (S.D.=0.51) รองลงมาคือ ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ($\bar{X}=3.28$) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (S.D.=0.73) ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ ($\bar{X}=3.21$) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (S.D.=0.93) และปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ($\bar{X}=2.67$) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (S.D.=0.86) ตามลำดับ และผลการวิจัยยังพบอีกว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยที่ลงทุนในบริษัทขนาดกลาง ให้ความสำคัญในระดับมากกับปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ด้านนโยบายและกฎหมายที่สนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศของภาครัฐ ($\bar{X}=3.50$) และปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ ด้านการส่งเสริมการลงทุน ($\bar{X}=3.53$) และเมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้ว จะพบว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่น้อยที่สุด (S.D.=0.51) เมื่อเทียบกับปัจจัยอื่นๆ

3. บริษัทขนาดใหญ่ พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยที่ลงทุนในบริษัทขนาดใหญ่ พิจารณารายปัจจัยต่าง ๆ ทั้ง 4 ปัจจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.11$) และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (S.D.=0.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่านักลงทุนฝรั่งเศส ให้ความสำคัญกับปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยในระดับปานกลางทั้งสิ้น โดยปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ เป็นปัจจัยที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญสูงสุด ($\bar{X}=3.27$) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (S.D.=0.60) รองลงมาคือ ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ($\bar{X}=3.23$) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (S.D.=0.59) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ($\bar{X}=3.13$) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (S.D.=0.36) และปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ($\bar{X}=2.81$) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (S.D.=0.50) ตามลำดับ และผลการวิจัยยังพบอีกว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยที่ลงทุนในบริษัทขนาดใหญ่ ให้ความสำคัญในระดับมากกับปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ด้านความมั่นคงของรัฐบาล ($\bar{X}=3.66$) และเมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้ว จะพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่น้อยที่สุด (S.D.=0.36) เมื่อเทียบกับปัจจัยอื่นๆ

2.2 ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดัง ตาราง 7

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญในปัจจัยทางการเมืองและกฎหมายที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในประเทศไทย จำแนกตามขนาดการลงทุน

ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย	บริษัทขนาดเล็ก			บริษัทขนาดกลาง			บริษัทขนาดใหญ่			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. รูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่สนับสนุนการค้าเสรีระหว่างประเทศ	3.75	1.15	มาก	3.68	0.95	มาก	3.94	0.77	มาก	3.77	1.02	มาก
2. เสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาลไทย	3.43	1.15	ปานกลาง	3.42	0.90	ปานกลาง	4.00	0.82	มาก	3.55	1.04	มาก
3. ความโปร่งใสในการบริหารของรัฐบาลไทย	3.35	1.31	ปานกลาง	3.37	1.30	ปานกลาง	3.31	0.87	ปานกลาง	3.35	1.21	ปานกลาง
4. ความสามารถในการถ่ายโอนเงินเข้า/ออกระหว่างประเทศ	3.08	1.37	ปานกลาง	3.74	0.87	มาก	3.38	1.20	ปานกลาง	3.31	1.24	ปานกลาง
5. ข้อจำกัดของกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจคนต่างด้าว	3.30	0.99	ปานกลาง	3.26	1.19	ปานกลาง	3.19	1.11	ปานกลาง	3.27	1.06	ปานกลาง
6. การอนุญาตให้นำเข้าผู้เชี่ยวชาญต่างชาติเพื่อมาปฏิบัติงานในประเทศไทย	2.94	0.77	ปานกลาง	3.27	0.73	ปานกลาง	3.23	0.60	ปานกลาง	3.09	0.73	ปานกลาง
7. นโยบายการลงทุนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่องของรัฐบาลไทย	2.75	1.39	ปานกลาง	3.32	0.95	ปานกลาง	3.38	0.96	ปานกลาง	3.03	1.23	ปานกลาง
8. สิทธิในการถือครองทรัพย์สินของธุรกิจตามกฎหมาย	2.40	1.63	ปานกลาง	3.21	1.44	ปานกลาง	2.94	0.85	ปานกลาง	2.72	1.48	ปานกลาง
9. กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมของไทยยังไม่เข้มงวดเหมือนกฎหมายในประเทศฝรั่งเศส	1.85	1.03	น้อย	2.21	1.08	น้อย	1.75	1.06	น้อย	1.92	1.05	น้อย
รวม	2.98	0.74	ปานกลาง	3.28	0.73	ปานกลาง	3.23	0.59	ปานกลาง	3.11	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน พบว่า ในภาพรวมนักลงทุนฝรั่งเศส ให้ความสำคัญกับปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.11$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในเรื่อง “รูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่สนับสนุนการค้าเสรีระหว่างประเทศ” ($\bar{X}=3.77$) และ “เสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาลไทย” ($\bar{X}=3.55$) เป็นเรื่องที่นักลงทุนฝรั่งเศส ให้ความสำคัญในระดับมาก ในขณะที่ในเรื่อง “กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมของไทยยังไม่เข้มงวดเหมือนกฎหมายในประเทศฝรั่งเศส” ($\bar{X}=1.92$) เป็นเรื่องที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับน้อย ส่วนเรื่องอื่น ๆ พบว่าให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาจำแนกตามขนาดการลงทุน ดังนี้

1. บริษัทขนาดเล็ก พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยที่ลงทุนในบริษัทขนาดเล็ก พิจารณปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในเรื่อง “รูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่สนับสนุนการค้าเสรีระหว่างประเทศ” ($\bar{X}=3.75$) เป็นเรื่องที่นักลงทุนฝรั่งเศส ให้ความสำคัญในระดับมาก ในขณะที่ในเรื่อง “กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมของไทยยังไม่เข้มงวดเหมือนกฎหมายในประเทศฝรั่งเศส” ($\bar{X}=1.85$) เป็นเรื่องที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับน้อย ส่วนเรื่องอื่น ๆ พบว่าให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

2. บริษัทขนาดกลาง พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยที่ลงทุนในบริษัทขนาดกลาง พิจารณปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในเรื่อง “รูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่สนับสนุนการค้าเสรีระหว่างประเทศ” ($\bar{X}=3.68$) และเรื่อง “ความสามารถในการถ่ายโอนเงินเข้า/ออกระหว่างประเทศ” ($\bar{X}=3.74$) เป็นเรื่องที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับมาก ในขณะที่ในเรื่อง “กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมของไทยยังไม่เข้มงวดเหมือนกฎหมายในประเทศฝรั่งเศส” ($\bar{X}=2.21$) เป็นเรื่องที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับน้อย ส่วนเรื่องอื่น ๆ พบว่าให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

3. บริษัทขนาดใหญ่ พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยที่ลงทุนในบริษัทขนาดใหญ่ พิจารณปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในเรื่อง “รูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่สนับสนุนการค้าเสรีระหว่างประเทศ” ($\bar{X}=3.94$) และเรื่อง “เสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาลไทย” ($\bar{X}=4.00$) เป็นเรื่องที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับมาก ในขณะที่ในเรื่อง “กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมของไทยยังไม่เข้มงวดเหมือนกฎหมายในประเทศฝรั่งเศส” ($\bar{X}=1.06$) เป็นเรื่องที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับน้อย ส่วนเรื่องอื่น ๆ พบว่าให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

สรุป ระดับความสำคัญของปัจจัยทางการเมืองและกฎหมายที่เหมือนกันของบริษัทขนาดเล็ก กลางและใหญ่ โดยแบ่งตามระดับความสำคัญได้ดังนี้

ความสำคัญระดับมาก ได้แก่

- รูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่สนับสนุนการค้าเสรีระหว่างประเทศ

ความสำคัญระดับปานกลาง ได้แก่

- ความโปร่งใสในการบริหารของรัฐบาลไทย
- ข้อจำกัดของกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจคนต่างด้าว
- การอนุญาตให้นำเข้าผู้เชี่ยวชาญต่างชาติเพื่อมาปฏิบัติงานในประเทศไทย
- นโยบายการลงทุนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่องของรัฐบาลไทย
- สิทธิในการถือครองทรัพย์สินของธุรกิจตามกฎหมาย

ความสำคัญระดับน้อย ได้แก่

- กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมของไทยยังไม่เข้มงวดเหมือนกฎหมายในประเทศฝรั่งเศส

สรุป ระดับความสำคัญที่แตกต่างกันของปัจจัยทางการเมืองและกฎหมายของบริษัทขนาดเล็ก กลางและใหญ่ ในหัวข้อต่าง ๆ ได้ดังนี้

เสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาลไทย

บริษัทขนาดใหญ่ให้ความสำคัญกับหัวข้อเสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาลไทยในระดับมากในขณะที่บริษัทขนาดเล็กและกลางให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

ความสามารถในการถ่ายโอนเงินเข้า/ออกระหว่างประเทศ

บริษัทขนาดกลางให้ความสำคัญกับหัวข้อความสามารถในการถ่ายโอนเงินเข้า/ออกระหว่างประเทศในระดับมาก ในขณะที่บริษัทขนาดเล็กและกลางให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

2.3 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดัง
ตาราง 8

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญในปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน จำแนกตามขนาดการลงทุน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	บริษัทขนาดเล็ก				บริษัทขนาดกลาง				บริษัทขนาดใหญ่				รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. เพื่อเข้าถึงตลาดใหม่ๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียน	3.73	0.99	มาก	3.74	0.81	มาก	3.81	0.66	มาก	3.75	0.87	มาก			
2. เพื่อให้ได้ต้นทุนค่าแรงงานที่ถูกลงกว่าที่ลงทุนในฝรั่งเศส	3.53	1.09	มาก	3.68	1.16	มาก	3.19	0.75	ปานกลาง	3.49	1.04	ปานกลาง			
3. เพื่อลดต้นทุนค่าขนส่ง (ลูกค้าในไทยและเอเชีย)	3.28	0.99	ปานกลาง	3.63	0.83	มาก	2.94	0.85	ปานกลาง	3.29	0.94	ปานกลาง			
4. บริษัทลูกค้าของท่านได้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย ก่อนหน้านี้แล้ว	3.03	1.03	ปานกลาง	3.63	1.07	มาก	3.31	0.87	ปานกลาง	3.24	1.02	ปานกลาง			
5. สภาพแวดล้อมทางสังคมและภาษีในประเทศไทยเอื้ออำนวย ต่อการดำเนินกิจการมากกว่าในฝรั่งเศส	3.40	1.24	ปานกลาง	3.42	1.07	ปานกลาง	2.56	1.41	ปานกลาง	3.23	1.27	ปานกลาง			
6. ขนาดความต้องการของตลาดภายในประเทศไทย	3.18	0.48	ปานกลาง	3.35	0.51	ปานกลาง	3.13	0.35	ปานกลาง	3.21	0.46	ปานกลาง			
7. เพื่อหลีกเลี่ยงกำแพงภาษีและการจำกัดการนำเข้า สินค้า	2.95	1.13	ปานกลาง	3.11	1.15	ปานกลาง	3.13	1.02	ปานกลาง	3.03	1.10	ปานกลาง			
8. อำนาจในการซื้อสินค้าของผู้บริโภคชาวไทยมีการปรับตัวสูง ขึ้นและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการบริโภคของคนไทย	2.93	1.05	ปานกลาง	2.84	1.07	ปานกลาง	3.31	0.79	ปานกลาง	2.99	1.01	ปานกลาง			
9. เพื่อเข้าถึงวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตที่พอเพียงและมีราคาถูก	2.90	0.96	ปานกลาง	3.21	1.13	ปานกลาง	2.94	0.93	ปานกลาง	2.99	0.99	ปานกลาง			
10. เพื่อเจาะตลาดภายในประเทศเนื่องจากบริษัทคู่แข่งได้เข้า มาดำเนินกิจการก่อนหน้านี้แล้ว	2.83	1.01	ปานกลาง	2.89	1.05	ปานกลาง	2.94	0.85	ปานกลาง	2.87	0.98	ปานกลาง			
รวม	3.17	0.48	ปานกลาง	3.35	0.51	ปานกลาง	3.13	0.36	ปานกลาง	3.21	0.47	ปานกลาง			

จากตาราง 8 แสดงปัจจัยทางเศรษฐกิจ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน พบว่า ในภาพรวมนักลงทุนฝรั่งเศส ให้ความสำคัญกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.21$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในเรื่อง “เพื่อเข้าถึงตลาดใหม่ๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียน” ($\bar{X}=3.75$) เป็นเรื่องที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับมาก ส่วนเรื่องอื่น ๆ พบว่าให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาจำแนกตามขนาดการลงทุน ดังนี้

1. บริษัทขนาดเล็ก : พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยที่ลงทุนในบริษัทขนาดเล็ก พิจารณปัจจัยทางเศรษฐกิจโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในเรื่อง “เพื่อเข้าถึงตลาดใหม่ๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียน” ($\bar{X}=3.73$) และเรื่อง “เพื่อให้ได้ต้นทุนค่าแรงงานที่ถูกกว่าที่ลงทุนในฝรั่งเศส” ($\bar{X}=3.53$) เป็นเรื่องที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับมาก ส่วนเรื่องอื่น ๆ พบว่าให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

2. บริษัทขนาดกลาง พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยที่ลงทุนในบริษัทขนาดกลาง พิจารณปัจจัยทางเศรษฐกิจโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในเรื่อง “เพื่อเข้าถึงตลาดใหม่ๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียน” ($\bar{X}=3.74$) เรื่อง “เพื่อให้ได้ต้นทุนค่าแรงงานที่ถูกกว่าที่ลงทุนในฝรั่งเศส” ($\bar{X}=3.68$) เรื่อง “เพื่อลดต้นทุนค่าขนส่ง (ลูกค้านในไทยและเอเชีย)” ($\bar{X}=3.63$) และเรื่อง “บริษัทลูกค้าของท่านได้เข้ามาลงทุนในประเทศไทยก่อนหน้านี้แล้ว” ($\bar{X}=3.63$) เป็นเรื่องที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับมาก ส่วนเรื่องอื่น ๆ พบว่าให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

3. บริษัทขนาดใหญ่ พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยที่ลงทุนในบริษัทขนาดใหญ่ พิจารณปัจจัยทางเศรษฐกิจโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในเรื่อง “เพื่อเข้าถึงตลาดใหม่ๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียน” ($\bar{X}=3.81$) เป็นเรื่องที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับมาก ส่วนเรื่องอื่น ๆ พบว่าให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

สรุป ระดับความสำคัญของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เหมือนกันของบริษัทขนาดเล็ก กลางและใหญ่ โดยแบ่งตามระดับความสำคัญได้ดังนี้

ความสำคัญระดับมาก ได้แก่

- เพื่อเข้าถึงตลาดใหม่ๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียน

ความสำคัญระดับปานกลาง ได้แก่

- สภาพแวดล้อมทางสังคมและภาษีในประเทศไทยเอื้ออำนวยต่อการดำเนินกิจการมากกว่าในฝรั่งเศส
- ขนาดความต้องการของตลาดภายในประเทศไทย
- เพื่อหลีกเลี่ยงกำแพงภาษีและหรือการจำกัดการนำเข้าสินค้า

- อำนาจในการซื้อสินค้าของผู้บริโภคชาวไทยมีการปรับตัวสูงขึ้นและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการบริโภคของคนไทย
- เพื่อเข้าถึงวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตที่พอเพียงและมีราคาถูก
- เพื่อเจาะตลาดภายในประเทศเนื่องจากบริษัทคู่แข่งได้เข้ามาดำเนินการก่อนหน้านี้แล้ว

สรุป ระดับความสำคัญที่แตกต่างกันของปัจจัยทางเศรษฐกิจของบริษัทขนาดเล็ก กลางและใหญ่ในหัวข้อต่าง ๆ ได้ดังนี้

เพื่อให้ได้ต้นทุนค่าแรงงานที่ถูกกว่าที่ลงทุนในฝรั่งเศส

บริษัทขนาดเล็กและขนาดกลางให้ความสำคัญกับหัวข้อเพื่อให้ได้ต้นทุนค่าแรงงานที่ถูกกว่าที่ลงทุนในฝรั่งเศสในระดับมาก ในขณะที่บริษัทขนาดใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

เพื่อลดต้นทุนค่าขนส่ง (ลูกค้าในไทยและเอเชีย)

บริษัทขนาดกลางให้ความสำคัญกับหัวข้อเพื่อลดต้นทุนค่าขนส่งในระดับมาก ในขณะที่บริษัทขนาดเล็กและขนาดใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

บริษัทลูกค้าของท่านได้เข้ามาลงทุนในประเทศไทยก่อนหน้านี้แล้ว

บริษัทขนาดกลางให้ความสำคัญกับหัวข้อบริษัทลูกค้าของท่านได้เข้ามาลงทุนในประเทศไทยก่อนหน้านี้แล้วในระดับมาก ในขณะที่บริษัทขนาดเล็กและใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

2.4 ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดัง ตาราง 9

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญในปัจจุบันที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในประเทศไทย จำแนกตามขนาดการลงทุน

ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ	บริษัทขนาดเล็ก			บริษัทขนาดกลาง			บริษัทขนาดใหญ่			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ประสิทธิภาพของแรงงานไทยและความสามารถในการฝึกฝนทักษะในการทำงาน	3.33	1.10	ปานกลาง	3.42	1.17	ปานกลาง	3.56	0.63	มาก	3.40	1.03	ปานกลาง
2. ระบบโทรคมนาคมที่หลากหลาย	3.33	1.19	ปานกลาง	2.95	1.13	ปานกลาง	3.63	0.89	มาก	3.29	1.12	ปานกลาง
3. การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	3.30	1.52	ปานกลาง	3.58	1.39	มาก	2.88	1.20	ปานกลาง	3.28	1.43	ปานกลาง
4. โครงสร้างพื้นฐานในการขนส่งในระดับมาตรฐานสากล	2.88	1.34	ปานกลาง	3.26	1.05	ปานกลาง	3.50	1.03	มาก	3.11	1.23	ปานกลาง
5. ผลกระทบจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ	3.08	1.29	ปานกลาง	3.21	1.27	ปานกลาง	2.94	1.18	ปานกลาง	3.08	1.25	ปานกลาง
6. การยกเว้นหรือการลดหย่อนภาษีวัตถุดิบที่นำเข้า	2.50	1.32	ปานกลาง	3.74	1.10	มาก	3.50	1.10	มาก	3.03	1.34	ปานกลาง
7. การยกเว้นหรือการลดหย่อนภาษีเครื่องจักรและอุปกรณ์	2.75	0.90	ปานกลาง	3.29	0.83	ปานกลาง	3.28	0.57	ปานกลาง	3.00	0.86	ปานกลาง
8. นิคมอุตสาหกรรมที่อำนวยความสะดวกในการผลิต	2.80	1.20	ปานกลาง	2.89	1.24	ปานกลาง	3.00	0.89	ปานกลาง	2.87	1.14	ปานกลาง
9. ความเพียงพอของอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สนับสนุนการทำธุรกิจของท่าน	2.78	1.12	ปานกลาง	2.58	1.35	ปานกลาง	3.13	0.81	ปานกลาง	2.80	1.13	ปานกลาง
รวม	2.97	0.79	ปานกลาง	3.21	0.93	ปานกลาง	3.27	0.60	ปานกลาง	3.09	0.80	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน พบว่า ในภาพรวมนักลงทุนฝรั่งเศส ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.09$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับปานกลางในทุก ๆ ข้อ เมื่อพิจารณาจำแนกตามขนาดการลงทุน ดังนี้

1. บริษัทขนาดเล็ก พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยที่ลงทุนในบริษัทขนาดเล็ก พิจารณปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.97$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับปานกลางในทุก ๆ ข้อ

2. บริษัทขนาดกลาง พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยที่ลงทุนในบริษัทขนาดกลาง พิจารณปัจจัยทางเศรษฐกิจโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในเรื่อง “การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล” ($\bar{X}=3.58$) และเรื่อง “การยกเว้นหรือการลดหย่อนภาษีวัตถุดิบที่นำเข้า” ($\bar{X}=3.74$) เป็นเรื่องที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับมาก ส่วนเรื่องอื่น ๆ พบว่าให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

3. บริษัทขนาดใหญ่ พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยที่ลงทุนในบริษัทขนาดใหญ่ พิจารณปัจจัยทางเศรษฐกิจโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในเรื่อง “ประสิทธิภาพของแรงงานไทยและความสามารถในการฝึกฝนทักษะในการทำงาน” ($\bar{X}=3.56$) เรื่อง “ระบบโทรคมนาคมที่หลากหลาย” ($\bar{X}=3.63$) เรื่อง “โครงสร้างพื้นฐานในการขนส่งในระดับมาตรฐานสากล” ($\bar{X}=3.50$) และเรื่อง “การยกเว้นหรือการลดหย่อนภาษีวัตถุดิบที่นำเข้า” ($\bar{X}=3.50$) เป็นเรื่องที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับมาก ส่วนเรื่องอื่น ๆ พบว่าให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

สรุป ระดับความสำคัญของปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจที่เหมือนกันของบริษัทขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ โดยแบ่งตามระดับความสำคัญได้ดังนี้

ความสำคัญระดับปานกลาง ได้แก่

- ผลกระทบจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
- การยกเว้นหรือการลดหย่อนภาษีเครื่องจักรและอุปกรณ์
- นิคมอุตสาหกรรมที่อำนวยความสะดวกในการผลิต
- ความเพียงพอของอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สนับสนุนการทำธุรกิจของท่าน

สรุป ระดับความสำคัญที่แตกต่างกันของปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัทขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ในหัวข้อต่าง ๆ ได้ดังนี้

ประสิทธิภาพของแรงงานไทยและความสามารถในการฝึกฝนทักษะในการทำงาน

บริษัทขนาดใหญ่ให้ความสำคัญกับหัวข้อประสิทธิภาพของแรงงานไทยและความสามารถในการฝึกฝนทักษะในการทำงานในระดับมาก ในขณะที่บริษัทขนาดเล็กและกลางให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

ระบบโทรคมนาคมที่หลากหลาย

บริษัทขนาดใหญ่ให้ความสำคัญกับหัวข้อระบบโทรคมนาคมที่หลากหลายในระดับมาก ในขณะที่บริษัทขนาดเล็กและกลางให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

บริษัทขนาดกลางให้ความสำคัญกับหัวข้อการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในระดับมาก ในขณะที่บริษัทขนาดเล็กและใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

โครงสร้างพื้นฐานในการขนส่งในระดับมาตรฐานสากล

บริษัทขนาดใหญ่ให้ความสำคัญกับหัวข้อโครงสร้างพื้นฐานในการขนส่งในระดับมาตรฐานสากลในระดับมาก ในขณะที่บริษัทขนาดเล็กและกลางให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

การยกเว้นหรือการลดหย่อนภาษีวัตถุดิบที่นำเข้า

บริษัทขนาดกลางและใหญ่ให้ความสำคัญกับหัวข้อการยกเว้นหรือการลดหย่อนภาษีวัตถุดิบที่นำเข้าในระดับมาก ในขณะที่บริษัทขนาดเล็กให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

2.5 ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน ผลการวิเคราะห์
ข้อมูลดัง ตาราง 10

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญในปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน จำนวนตามขนาดการลงทุน

ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม	บริษัทขนาดเล็ก			บริษัทขนาดกลาง			บริษัทขนาดใหญ่			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ความปลอดภัยและอัตราอาชญากรรมในประเทศไทย	3.50	1.22	มาก	3.37	1.12	ปานกลาง	3.19	0.83	ปานกลาง	3.40	1.12	ปานกลาง
2. เสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารและการแสดงความคิดเห็น	3.43	1.24	ปานกลาง	3.11	1.15	ปานกลาง	3.13	1.02	ปานกลาง	3.28	1.17	ปานกลาง
3. ทักษะติดต่อการลงทุนจากต่างประเทศของคนไทย	3.30	1.20	ปานกลาง	2.95	1.27	ปานกลาง	3.19	0.83	ปานกลาง	3.19	1.15	ปานกลาง
4. สถานพยาบาลที่ดี (โรงพยาบาล คลินิก ทันตแพทย์...)	3.20	1.07	ปานกลาง	3.05	1.08	ปานกลาง	3.00	0.82	ปานกลาง	3.12	1.01	ปานกลาง
5. ระดับการศึกษาและคุณภาพของแรงงานไทย	3.18	1.28	ปานกลาง	2.79	1.13	ปานกลาง	3.25	0.77	ปานกลาง	3.09	1.15	ปานกลาง
6. จำนวนของโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนที่สอนภาษาฝรั่งเศส	2.90	1.57	ปานกลาง	2.26	1.19	น้อย	2.88	0.72	ปานกลาง	2.73	1.35	ปานกลาง
7. สภาพมลภาวะทางอากาศและน้ำในประเทศไทย	2.48	1.24	น้อย	2.63	1.26	ปานกลาง	2.94	0.93	ปานกลาง	2.61	1.18	ปานกลาง
8. สถาบันทั้ง (โรงพยาบาล โรงละคร ดนตรี งานแสดงต่างๆ)	2.73	1.18	ปานกลาง	2.11	0.99	น้อย	2.50	0.97	ปานกลาง	2.52	1.11	ปานกลาง
9. อิทธิพลของศาสนาพุทธต่อแนวคิดในการดำเนินชีวิตของประชาชน	2.55	1.22	ปานกลาง	1.95	1.03	น้อย	2.06	0.85	น้อย	2.29	1.12	น้อย
10. ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและภาษาระหว่างไทยกับฝรั่งเศส	2.30	1.11	น้อย	2.47	1.31	น้อย	2.00	0.63	น้อย	2.28	1.09	น้อย
รวม	2.96	0.80	ปานกลาง	2.67	0.86	ปานกลาง	2.81	0.50	ปานกลาง	2.85	0.77	ปานกลาง

จากตาราง 10 แสดงปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน พบว่า ในภาพรวมนักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญกับปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.85$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับน้อยในเรื่อง "อิทธิพลของศาสนาพุทธต่อแนวคิดในการดำเนินชีวิตของประชาชน" ($\bar{X}=2.29$) และเรื่อง "ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและภาษาระหว่างไทยกับฝรั่งเศส" ($\bar{X}=2.28$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ พบว่าให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาจำแนกตามขนาดการลงทุน ดังนี้

1. บริษัทขนาดเล็ก พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยที่ลงทุนในบริษัทขนาดเล็ก พิจารณปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.96$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับมากในเรื่อง "ความปลอดภัยและอัตราอาชญากรรมในประเทศไทย" ($\bar{X}=3.50$) สำหรับในเรื่อง "สภาพมลภาวะทางอากาศและน้ำในประเทศไทย" ($\bar{X}=2.48$) และเรื่อง "ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและภาษาระหว่างไทยกับฝรั่งเศส" ($\bar{X}=2.30$) เป็นเรื่องที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับน้อย ส่วนเรื่องอื่น ๆ พบว่าให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

2. บริษัทขนาดกลาง พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยที่ลงทุนในบริษัทขนาดกลาง พิจารณปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในเรื่อง "จำนวนของโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนที่สอนภาษาฝรั่งเศส" ($\bar{X}=2.26$) เรื่อง "สถาบันบันเทิง (โรงภาพยนตร์ โรงละคร ดนตรี งานแสดงต่าง ๆ)" ($\bar{X}=2.11$) เรื่อง "อิทธิพลของศาสนาพุทธต่อแนวคิดในการดำเนินชีวิตของประชาชน" ($\bar{X}=1.95$) และเรื่อง "ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและภาษาระหว่างไทยกับ ฝรั่งเศส" ($\bar{X}=2.47$) เป็นเรื่องที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับน้อย ส่วนเรื่องอื่น ๆ พบว่าให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

3. บริษัทขนาดใหญ่ พบว่า นักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยที่ลงทุนในบริษัทขนาดใหญ่ พิจารณปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในเรื่อง "อิทธิพลของศาสนาพุทธต่อแนวคิดในการดำเนินชีวิตของประชาชน" ($\bar{X}=2.06$) และเรื่อง "ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและภาษาระหว่างไทยกับฝรั่งเศส" ($\bar{X}=2.00$) เป็นเรื่องที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสำคัญในระดับน้อย ส่วนเรื่องอื่น ๆ พบว่าให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

สรุป ระดับความสำคัญของปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่เหมือนกันของบริษัทขนาดเล็ก กลางและใหญ่ โดยแบ่งตามระดับความสำคัญได้ดังนี้

ความสำคัญระดับปานกลาง ได้แก่

- เสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารและการแสดงความคิดเห็น
- ทักษะติดต่อการลงทุนจากต่างประเทศของคนไทย
- สถานพยาบาลที่ดี (โรงพยาบาล คลินิก หันตแพทย์...)

- ระดับการศึกษาและคุณภาพของแรงงานไทย

ความสำคัญในระดับน้อย ได้แก่

- ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและภาษาระหว่างไทยกับฝรั่งเศส

สรุป ระดับความสำคัญที่แตกต่างกันของปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมของบริษัทขนาดเล็ก กลางและใหญ่ในหัวข้อต่าง ๆ ได้ดังนี้

ความปลอดภัยและอัตราอาชญากรรมในประเทศไทย

บริษัทขนาดเล็กให้ความสำคัญกับหัวข้อความปลอดภัยและอัตราอาชญากรรมในประเทศไทยในระดับมาก ในขณะที่บริษัทขนาดกลางและใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

จำนวนของโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนที่สอนภาษาฝรั่งเศส

บริษัทขนาดเล็กและขนาดใหญ่ให้ความสำคัญกับหัวข้อจำนวนของโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนที่สอนภาษาฝรั่งเศสในระดับปานกลาง ในขณะที่บริษัทขนาดกลางให้ความสำคัญในระดับน้อย

สภาพมลภาวะทางอากาศและน้ำในประเทศไทย

บริษัทขนาดกลางและใหญ่ให้ความสำคัญกับหัวข้อสภาพมลภาวะทางอากาศและน้ำในประเทศไทยในระดับปานกลาง ในขณะที่บริษัทขนาดเล็กให้ความสำคัญในระดับน้อย

สถานบันเทิง (โรงภาพยนตร์ โรงละคร ดนตรี งานแสดงต่าง ๆ)

บริษัทขนาดเล็กและขนาดใหญ่ให้ความสำคัญกับหัวข้อสถานบันเทิงในระดับปานกลาง ในขณะที่บริษัทขนาดกลางให้ความสำคัญในระดับน้อย

อิทธิพลของศาสนาพุทธต่อแนวคิดในการดำเนินชีวิตของประชาชน

บริษัทขนาดเล็กให้ความสำคัญกับหัวข้ออิทธิพลของศาสนาพุทธต่อแนวคิดในการดำเนินชีวิตของประชาชนในระดับปานกลาง ในขณะที่บริษัทขนาดกลางและใหญ่ให้ความสำคัญในระดับน้อย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน รวม 5 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยทั่วไปทางธุรกิจ ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ และปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมกับขนาดของการลงทุน

3.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 เรื่องการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั่วไปทางธุรกิจซึ่งได้แก่ ประเภทธุรกิจ และรูปแบบการลงทุนของบริษัทที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุน แสดงดังตาราง 11

ตาราง 11 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทั่วไปทางธุรกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุน

ปัจจัยทางธุรกิจ	บ.ขนาดเล็ก		บ.ขนาดกลาง		บ.ขนาดใหญ่		รวม		χ^2
	n	%	n	%	n	%	n	%	
1.1 ประเภทธุรกิจ									19.793*
• เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร	2	33.3	2	33.3	2	33.3	6	8.0	
• เหมืองแร่ และโลหะพื้นฐาน	0	0.0	1	50.0	1	50.0	2	2.7	
• อุตสาหกรรมเบา	4	33.3	6	50.0	2	50.0	12	16.0	
• ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	2	28.6	2	28.6	3	28.6	7	9.3	
• อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	6	66.7	1	11.1	2	11.1	9	12.0	
• เคมีภัณฑ์ และพลาสติก	1	20.0	3	60.0	1	60.0	5	6.7	
• กิจการบริการและสาธารณูปโภค	25	73.5	4	11.8	5	11.8	34	45.3	
1.2 รูปแบบการลงทุน									8.619
• ห้างหุ้นส่วน	4	66.7	2	33.3	0	33.3	6	8.0	
• บริษัทจำกัด	31	56.4	14	25.5	10	25.5	55	73.3	
• บริษัทมหาชนจำกัด	0	0.0	0	0.0	1	0.0	1	1.3	
• บริษัทสาขา	2	28.6	2	28.6	3	28.6	7	9.3	
• สำนักงานผู้แทน	3	50.0	1	16.7	2	16.7	6	8.0	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 11 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั่วไปทางธุรกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุน ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยทั่วไปทางธุรกิจด้านประเภทของธุรกิจมีความสัมพันธ์กับขนาด

ของการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยทั่วไปทางธุรกิจด้านรูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดการลงทุน เมื่อพิจารณาเพื่อหาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้สถิติ Cramer's V พบว่าปัจจัยทั่วไปด้านประเภทของธุรกิจมีความสัมพันธ์กับขนาดของการลงทุนเป็น 36%

3.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 เรื่องการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการเมืองและกฎหมายที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน แสดงดังตาราง 12

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการเมืองและกฎหมายที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน

ปัจจัย	บ.ขนาดเล็ก		บ.ขนาดกลาง		บ.ขนาดใหญ่		รวม		χ^2
	ก	%	ก	%	ก	%	ก	%	
2. ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย									
• สำคัญมากที่สุด	-	-	2	100.0	-	-	2	2.7	7.925
• สำคัญมาก	12	54.5	5	22.7	5	22.7	22	29.3	
• สำคัญปานกลาง	19	50.0	10	26.3	9	23.7	38	50.7	
• สำคัญน้อย	8	66.7	2	16.7	2	16.7	12	16.0	
• สำคัญน้อยที่สุด	1	100.0	-	-	-	-	1	1.3	
2.1 นโยบายและกฎหมายที่สนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศของภาครัฐ									
• สำคัญมากที่สุด	2	66.7	1	33.3	-	-	3	4.0	5.913
• สำคัญมาก	15	48.4	7	22.6	9	29.0	31	41.3	
• สำคัญปานกลาง	13	46.4	9	32.1	6	21.4	28	37.3	
• สำคัญน้อย	9	75.0	2	16.7	1	8.3	12	16.0	
• สำคัญน้อยที่สุด	1	100.0	-	-	-	-	1	1.3	
2.2 ความมั่นคงของรัฐบาล									
• สำคัญมากที่สุด	7	50.0	3	21.4	4	28.6	14	18.7	6.115
• สำคัญมาก	16	48.5	9	27.3	8	24.2	33	44.0	
• สำคัญปานกลาง	12	63.2	4	21.1	3	15.8	19	25.3	
• สำคัญน้อย	2	33.3	3	50.0	1	16.7	6	8.0	
• สำคัญน้อยที่สุด	3	100.0	-	-	-	-	3	4.0	
2.3 ปัจจัยทางกฎหมาย									
• สำคัญมากที่สุด	1	33.3	2	66.7	-	-	3	4.0	6.367
• สำคัญมาก	3	33.3	3	33.3	3	33.3	9	12.0	
• สำคัญปานกลาง	16	55.2	7	24.1	6	20.7	29	38.7	
• สำคัญน้อย	18	62.1	6	20.7	5	17.2	29	38.7	
• สำคัญน้อยที่สุด	2	40.0	1	20.0	2	40.0	5	6.7	

จากตาราง 12 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดการลงทุน โดยทั้งในด้านนโยบายและกฎหมายที่สนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศของภาครัฐด้านความมั่นคงของรัฐบาล และด้านปัจจัยทางกฎหมาย ต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดการลงทุนทั้งสิ้น

3.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 เรื่องการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน แสดงดังตาราง 13

ตาราง 13 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน

ปัจจัย	บ.ขนาดเล็ก		บ.ขนาดกลาง		บ.ขนาดใหญ่		รวม		χ^2
	n	%	n	%	n	%	n	%	
3. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ									5.288
• สำคัญมากที่สุด	-	-	-	-	-	-	-	-	
• สำคัญมาก	10	50.0	8	40.0	2	10.0	20	26.7	
• สำคัญปานกลาง	28	53.8	10	19.2	14	26.9	52	69.3	
• สำคัญน้อย	2	66.7	1	33.3	-	-	3	4.0	
• สำคัญน้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-	-	-	
3.1 ปัจจัยทางการตลาด									2.589
• สำคัญมากที่สุด	-	-	-	-	-	-	-	-	
• สำคัญมาก	9	42.9	7	33.3	5	23.8	21	28.0	
• สำคัญปานกลาง	25	54.3	11	23.9	10	21.7	46	61.3	
• สำคัญน้อย	6	75.0	1	12.5	1	12.5	8	10.7	
• สำคัญน้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-	-	-	
3.2 ปัจจัยทางต้นทุน									3.371
• สำคัญมากที่สุด	1	33.3	2	66.7	-	-	3	4.0	
• สำคัญมาก	12	52.2	6	26.1	5	21.7	23	30.7	
• สำคัญปานกลาง	21	55.3	8	21.1	9	23.7	38	50.6	
• สำคัญน้อย	6	54.5	3	27.3	2	18.2	11	14.7	
• สำคัญน้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-	-	-	

จากตาราง 13 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยทางทางเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดการลงทุน โดยทั้งในด้านปัจจัยทางการตลาด และด้านปัจจัยทางต้นทุน ต่างก็ ไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดการลงทุนทั้งสิ้น

3.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 เรื่องการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน แสดงดังตาราง 14

ตาราง 14 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน

ปัจจัย	บ.ขนาดเล็ก		บ.ขนาดกลาง		บ.ขนาดใหญ่		รวม		χ^2
	n	%	n	%	n	%	n	%	
4. ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ									
• สำคัญมากที่สุด	2	50.0	2	50.0	-	-	4	5.3	8.516
• สำคัญมาก	7	33.3	6	28.6	8	38.1	21	28.0	
• สำคัญปานกลาง	20	62.5	7	21.9	5	15.6	32	42.7	
• สำคัญน้อย	9	60.0	3	20.0	3	20.0	15	20.0	
• สำคัญน้อยที่สุด	2	66.7	1	33.3	-	-	3	4.0	
4.1 การส่งเสริมการลงทุน									
• สำคัญมากที่สุด	4	44.4	5	55.6	-	-	9	12.0	14.415*
• สำคัญมาก	4	28.6	4	28.6	6	42.9	14	18.7	
• สำคัญปานกลาง	19	55.9	8	23.5	7	20.6	34	45.3	
• สำคัญน้อย	8	66.7	1	8.3	3	25.0	12	16.0	
• สำคัญน้อยที่สุด	5	83.3	1	16.7	-	-	6	8.0	
4.2 สาธารณูปโภค									
• สำคัญมากที่สุด	2	66.7	1	33.3	-	-	3	4.0	11.726
• สำคัญมาก	10	41.7	5	20.8	9	37.5	24	32.0	
• สำคัญปานกลาง	14	51.9	9	33.3	4	14.8	27	36.0	
• สำคัญน้อย	11	73.3	1	6.7	3	20.0	15	20.0	
• สำคัญน้อยที่สุด	3	50.0	3	50.0	-	-	6	8.0	
4.3 ปัจจัยอื่น ๆ									
• สำคัญมากที่สุด	1	50.0	1	50.0	-	-	2	2.7	5.566
• สำคัญมาก	11	45.8	5	20.8	8	33.3	24	32.0	
• สำคัญปานกลาง	19	55.9	9	26.5	6	17.6	34	45.3	
• สำคัญน้อย	7	63.6	2	18.2	2	18.2	11	14.7	
• สำคัญน้อยที่สุด	2	50.0	2	50.0	-	-	4	5.3	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 14 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจด้านการส่งเสริมการลงทุนมีความสัมพันธ์กับขนาดของการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจในด้านอื่นๆ ได้แก่ ด้านสาธารณูปโภค และปัจจัยด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดการลงทุน และเมื่อพิจารณาเพื่อหาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้สถิติ Cramer's V พบว่า ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจด้านการส่งเสริมการลงทุนมีความสัมพันธ์กับขนาดของการลงทุนเป็น 31%

3.5 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 เรื่องการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดของการลงทุน แสดงดังตาราง 15

ตาราง 15 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน ตามขนาดของการลงทุน

ปัจจัย	บ.ขนาดเล็ก		บ.ขนาดกลาง		บ.ขนาดใหญ่		รวม		χ^2
	n	%	n	%	n	%	n	%	
5. ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม									
• สำคัญมากที่สุด	-	-	-	-	-	-	-	-	6.772
• สำคัญมาก	13	72.2	3	16.7	2	11.1	18	24.0	
• สำคัญปานกลาง	18	48.6	9	24.3	10	27.0	37	49.3	
• สำคัญน้อย	6	42.9	4	28.6	4	28.6	14	18.7	
• สำคัญน้อยที่สุด	3	50.0	3	50.0	-	-	6	8.0	
5.1 คุณภาพชีวิต									
• สำคัญมากที่สุด	1	100.0	-	-	-	-	1	1.3	3.873
• สำคัญมาก	15	60.0	5	20.0	5	20.0	25	33.3	
• สำคัญปานกลาง	16	50.0	8	25.0	8	25.0	32	42.7	
• สำคัญน้อย	5	41.7	4	33.3	3	25.0	12	16.0	
• สำคัญน้อยที่สุด	3	60.0	2	40.0	-	-	5	6.7	
5.2 สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม									
• สำคัญมากที่สุด	-	-	-	-	-	-	-	-	7.177
• สำคัญมาก	8	61.5	4	30.8	1	7.7	13	17.3	
• สำคัญปานกลาง	21	56.8	6	16.2	10	27.0	37	49.3	
• สำคัญน้อย	7	38.9	6	33.3	5	27.8	18	24.0	
• สำคัญน้อยที่สุด	4	57.1	3	42.9	-	-	7	9.4	

จากตาราง 15 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน ตามขนาดของการลงทุน ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดการลงทุน โดยทั้งในด้านคุณภาพชีวิต และด้านสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม ต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดการลงทุนทั้งสิ้น

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์คำถามปลายเปิด เกี่ยวกับสาเหตุหลักที่บริษัทได้ตัดสินใจมาลงทุนในประเทศไทยและอุปสรรคและปัญหาที่สำคัญในการลงทุนในประเทศไทยตามลำดับความสำคัญดังนี้

ประมวลสาเหตุหลักที่บริษัทฝรั่งเศสได้ตัดสินใจเข้ามาลงทุนในประเทศไทย

1. การตลาด

บริษัทฝรั่งเศสในประเทศไทยส่วนใหญ่ตัดสินใจเข้ามาลงทุนเพราะต้องการหาโอกาสทางการตลาดในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และบริการทั้งตลาดภายในและภายนอกประเทศ โดยเฉพาะกับตลาดในเอเชียหรือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องจากปริมาณการบริโภคสินค้าของตลาดในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังพิจารณาปัจจัยทางการตลาดควบคู่ไปกับเรื่องทำเลที่ตั้งของประเทศไทย ซึ่งนักลงทุนฝรั่งเศสมองว่าเป็นศูนย์กลางในภูมิภาค จึงสะดวกที่จะขนส่งสินค้าไปสู่ตลาดในประเทศใกล้เคียง บางบริษัทต้องการรักษาตลาดของตน เนื่องจากบริษัทได้เข้ามาลงทุนนานกว่า 10 ปีแล้ว จึงต้องการรักษากลุ่มลูกค้าที่ยังอยู่ในประเทศไทยต่อไป หรือต้องการสร้างความเชื่อถือให้กับลูกค้าหลังจากเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจตั้งแต่ปี 2540 ที่ผ่านมา

2. การลดต้นทุน

สำหรับนักลงทุนฝรั่งเศสแล้ว ส่วนใหญ่ได้ตัดสินใจมาลงทุนในประเทศไทยเพราะต้องการลดต้นทุนทางการผลิตเป็นสาเหตุรองลงมาซึ่งประกอบด้วย การลดต้นทุนทางการผลิตหรือการดำเนินการ ต้นทุนค่าแรงงานที่ถูกกว่าประเทศอื่นๆ เช่น มาเลเซียหรือสิงคโปร์ ซึ่งบางส่วนอาจเกิดจากการที่บริษัทสามารถหาวัตถุดิบได้ง่ายและมีราคาถูก อาทิเช่น การลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตเครื่องประดับอัญมณี หรือทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามของประเทศไทยสำหรับกิจการการท่องเที่ยว

3. ความช่วยเหลือของรัฐ นโยบายของภาครัฐและความมั่นคงทางการเมือง

บริษัทฝรั่งเศสส่วนใหญ่ตัดสินใจมาลงทุนในไทยเพราะต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยซึ่งประกอบด้วย ความช่วยเหลือที่เป็นรูปภาษีและที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษีที่ได้รับจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) เช่น การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การยกเว้นภาษีอากรการนำเข้าวัตถุดิบจำเป็นในการผลิตและการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรการนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์ ส่วนสิทธิประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษีที่สำคัญสำหรับนักลงทุนฝรั่งเศสคือการขอใบอนุญาตทำงานของคนต่างชาติ (Work Permit) เพื่อเข้ามาปฏิบัติงานในประเทศไทย

นอกจากบริษัทฝรั่งเศสในประเทศไทยจะพิจารณาว่าความช่วยเหลือของรัฐเป็นสิ่งสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนแล้ว บริษัทดังกล่าวยังให้ความสนใจกับนโยบายของภาครัฐอีกด้วย โดยส่วนใหญ่คิดว่าความสะดวกในการดำเนินธุรกิจเป็นสิ่งสำคัญพอๆ กับความช่วยเหลือของภาครัฐเนื่องจากทำให้บริษัทมีศักยภาพในการพัฒนาธุรกิจของตนอย่างสม่ำเสมอ และยังพิจารณาความมั่นคงทางการเมืองและเศรษฐกิจของประเทศไทยควบคู่ไปด้วย เมื่อต้องการตัดสินใจมาลงทุน

4. วัฒนธรรม

ปัจจัยทางวัฒนธรรมก็มีความสำคัญรองลงไปในสายตาของนักลงทุนฝรั่งเศสเช่นกัน หลายบริษัทตอบกลับว่าสาเหตุหลักที่ตนเข้ามาลงทุนเพราะทัศนคติที่ดีของคนไทยในการยอมรับการลงทุนจากต่างประเทศ ความเป็นประเทศเจ้าบ้านที่ดี และพฤติกรรมในการบริโภคสินค้าและบริการของคนไทยต่อบริษัทต่างชาติเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี เช่น การนิยมบริโภคสินค้าจากฝรั่งเศส การนิยมรับประทานอาหารตะวันตกมากขึ้น เป็นต้น

5. ความสามารถในการถือหุ้นข้างมากฝรั่งเศส

สิ่งสำคัญประการถัดไปที่บริษัทฝรั่งเศสในประเทศไทยพิจารณาในการตัดสินใจลงทุนคือความสามารถในการถือหุ้นข้างมากฝรั่งเศส ซึ่งหลายบริษัทต้องการเป็นบริษัทฝรั่งเศส 100% หรือเข้ามาลงทุนโดยการถือหุ้น (Equity) เพื่อให้อำนาจในการบริหารกิจการ

6. บุคลากร

บุคลากร เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสนใจ ได้แก่ แรงงานฝีมือ โดยเฉพาะกับอุตสาหกรรมที่ต้องอาศัยความชำนาญในการผลิตเป็นพิเศษ เช่น อุตสาหกรรมผลิตเครื่องบิน บริษัทฝรั่งเศสคิดว่าคุณภาพแรงงานไทยสามารถฝึกฝนได้ แรงงานมีความชำนาญงาน ทำให้สามารถผลิตชิ้นงานหรือให้บริการที่ดีและมีมาตรฐานต่อลูกค้าได้

7. สาเหตุอื่นๆ

สาเหตุอื่นๆ เป็นสาเหตุปลีกย่อยที่บริษัทฝรั่งเศสบางบริษัทตัดสินใจมาลงทุนในประเทศไทย คือ การมีหุ้นส่วนที่ดีทำให้ช่วยลดความเสี่ยงในการลงทุนและสามารถอำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจการได้ดี ซึ่งบางบริษัทก็มีหุ้นส่วนเป็นรัฐบาลไทยเองอันเนื่องมาจากความต้องการในเทคโนโลยีที่ยังขาดแคลน อาทิเช่น ความร่วมมือในการ ค้นคว้าและผลิตวัคซีนป้องกันโรค ซึ่งประเทศฝรั่งเศสถือเป็นผู้นำในด้านการผลิตวัคซีนมาเป็นเวลานาน เป็นต้น สาเหตุอื่นๆ ที่พบยังประกอบไปด้วย ความพึงพอใจในการดำเนินชีวิตของคนฝรั่งเศสในประเทศไทย การมีสิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันที่ดี และความต้องการส่วนตัวที่จะอาศัยอยู่ในประเทศไทยเนื่องจากสมรสกับสามีหรือภรรยาชาวไทย เป็นต้น

ประมวลอุปสรรคและปัญหาสำคัญในการลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศส

1. ความล่าช้าและความยุ่งยากในการติดต่อราชการ

บริษัทฝรั่งเศสส่วนใหญ่มักพบกับปัญหาความล่าช้าและความยุ่งยากในการติดต่อราชการเนื่องจากต้องประสบกับปัญหาขั้นตอนการทำงานที่ซับซ้อน เพราะต้องติดต่อกับหลายหน่วยงาน อาทิเช่น การติดต่อเพื่อขอใบอนุญาตประกอบอาชีพของคนต่างด้าว เป็นต้น นอกจากนี้ ยังเห็นว่า ปัญหาคอร์รัปชันเป็นปัญหาใหญ่รองลงมา และปัญหาในการขอคืนภาษีอากรจากกรมศุลกากร รวมทั้งการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) จากกรมสรรพากร ก็ยังล่าช้าเช่นกัน ทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินงาน

2. ภาษาและการติดต่อสื่อสาร และความรู้ความสามารถของพนักงานไทย

ปัญหาถัดไปที่พบจากแบบสอบถามคือ ปัญหาในเรื่องการติดต่อสื่อสารกับพนักงานชาวไทยเนื่องจากหลายบริษัทประสบกับความยากลำบากในการสื่อสารให้เข้าใจกันทั้งฝ่ายไทยและฝรั่งเศสทำให้ทำงานได้ยากลำบาก นอกจากนี้ ยังพบว่า บริษัทฝรั่งเศสส่วนใหญ่คิดว่าทักษะและความรู้ความสามารถในการทำงานของบุคลากรไทยยังต้องปรับปรุงต่อไปโดยการจัดอบรมพนักงานให้มีความเข้าใจในงานให้เพียงพอ บางบริษัทระบุว่าขาดแคลนแรงงานช่างฝีมือที่มีประสบการณ์รวมทั้งพนักงานไทยขาดความคิดริเริ่มในการทำงาน

3. เศรษฐกิจตกต่ำ

ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำเกิดขึ้นนับตั้งแต่เกิดวิกฤตการณ์ลดค่าเงินบาทเป็นปัญหาสำคัญที่หลายบริษัทต้องประสบ ทำให้ขาดแหล่งเงินทุน และตามเก็บหนี้จากลูกหนี้ได้ค่อนข้างยาก นอกจากนี้ ก็ยังมีปัญหาเรื่องอัตราแลกเปลี่ยนที่ผันผวนตลอดเวลา ซึ่งอาจเป็นเหตุให้บริษัทประสบปัญหาทางการเงินได้ นอกจากนี้จากการที่เศรษฐกิจตกต่ำยังทำให้ปริมาณการบริโภคสินค้าภายในประเทศลดลงด้วย ทำให้จำหน่ายสินค้าและบริการได้น้อยลง

4. ทัศนคติและความแตกต่างทางวัฒนธรรม

บริษัทฝรั่งเศสส่วนใหญ่ประสบปัญหาทัศนคติการทำงานของคนไทย และปัญหาความแตกต่างทางวัฒนธรรมพอๆ กับปัญหาทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ พบว่าทัศนคติการทำงานของคนไทยในเรื่อง "ไม่เป็นไร" ในการทำงานทำให้คุณภาพในการทำงานต่ำกว่ามาตรฐาน ปัญหาคนงานเปลี่ยนงานบ่อย ปัญหาความรับผิดชอบของพนักงานไทย โรคกลัวคนต่างชาติ รวมทั้งปัญหาขัดแย้งระหว่างวัฒนธรรมไทยและฝรั่งเศสล้วนแล้วแต่เป็นอุปสรรคสำคัญในการดำเนินงานทั้งสิ้น

5. กฎหมาย

ปัญหาทางกฎหมายเป็นปัญหาที่พบรองลงไปได้แก่กฎหมายการป้องกันการลงทุนจากต่างประเทศที่เข้มงวดเกินไป โดยเฉพาะพระราชบัญญัติประกอบอาชีพของคนต่างด้าว (Foreign Business Act) ซึ่งห้ามมิให้คนต่างชาติมาประกอบอาชีพในประเทศไทย กฎหมายและการขออนุญาตประกอบกิจการบางชนิดต้องขออนุญาต

เป็นพิเศษ อาทิเช่น ต้องขอใบอนุญาตส่งออกเรือที่ประกอบในประเทศไทยเป็นกรณีพิเศษ เป็นต้น กฎหมายแรงงาน การขอใบอนุญาตประกอบอาชีพสำหรับคนต่างด้าวและใบอนุญาตเข้าประเทศ (VISA) เพื่อพำนักรในประเทศไทย รวมทั้งบางครั้งยังพบการกีดกันการนำเข้าสินค้าบางอย่างเช่น การนำเข้าไวน์ เป็นต้น

6. ระบบสาธารณูปโภคและการติดต่อสื่อสาร

ธุรกิจบางอย่างระบุว่าได้ประสบปัญหาในด้านการติดต่อสื่อสารที่ไม่สะดวก โดยเฉพาะธุรกิจเกี่ยวกับการบำรุงและพัฒนาซอฟต์แวร์และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) ที่ประสบปัญหาอินเทอร์เน็ตล่าช้า การขาดข้อมูลที่ดีและรวดเร็ว การจราจรติดขัด เป็นต้น

7. การเมือง

บริษัทส่วนน้อยระบุว่าตนประสบปัญหาทางการเมือง เช่นความไม่มั่นคงทางการเมือง รวมทั้งนโยบายต่าง ๆ ที่ไม่แน่นอนของภาครัฐ

8. ผู้ร่วมหุ้น

บริษัทฝรั่งเศสบางรายระบุว่าตนต้องประสบปัญหากับผู้ร่วมทุนเนื่องจากขาดผู้ร่วมทุนไทยที่เหมาะสม รวมทั้งปัญหาภาวะทางการเงินของผู้ร่วมทุนไทย ทำให้ไม่สามารถขยายกิจการได้ตามต้องการ นอกจากนั้น ยังมีปัญหาการขาดความต่อเนื่องของผู้ร่วมทุนไทยอีกด้วย

9. ปัญหาอื่นๆ

ปัญหาอื่นๆ ที่พบในงานวิจัยชิ้นนี้คือ ปัญหาคุณภาพและความล่าช้าในการจัดส่งสินค้าของผู้ผลิตสินค้าพื้นฐานที่ป้อนให้กับบริษัท (supplier) การที่บริษัทไทยไม่ค่อยใส่ใจกับการควบคุมเรื่องการบำรุงรักษา การตอบสนองต่ออุตสาหกรรมในประเทศต่ำ ปัญหามลภาวะ เป็นต้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐานและวิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยตามขนาดการลงทุนของบริษัทเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและจูงใจให้นักลงทุนฝรั่งเศสและนักลงทุนจากกลุ่มสหภาพยุโรปเข้ามาลงทุนทางตรงในประเทศไทยให้มากขึ้น ซึ่งผลงานวิจัยจะสะท้อนให้ทราบว่านักลงทุนฝรั่งเศสมีความคิดเห็นอย่างไรต่อปัจจัยต่างๆ ในการตัดสินใจมาลงทุนในประเทศไทย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศสตามขนาดการลงทุนของบริษัท
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศสตามขนาด

การลงทุนของบริษัท

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยทั่วไปของธุรกิจมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุนของบริษัท
2. ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุนของบริษัท
3. ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุนของบริษัท
4. ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุนของ

บริษัท

5. ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุนของบริษัท

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือบริษัทฝรั่งเศสที่เปิดดำเนินการในประเทศไทย ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้นจำนวน 302 บริษัท โดยผู้วิจัยได้นำรายชื่อบริษัทมาจากหนังสือรวมรายชื่อบริษัทฝรั่งเศสในประเทศไทยจัดทำโดยสถานทูตฝรั่งเศสฝ่ายการพาณิชย์และหอการค้าฝรั่งเศส-ไทย (Présence Commerciale et Technologique Française en Thaïlande 2000-2001 : ข้อมูล ณ วันที่ 12 มิถุนายน 2544)

2. กลุ่มตัวอย่าง

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random sampling) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรทั้งหมด 302 บริษัท โดยทำการสุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 75 บริษัทเพื่อเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด โดยการจับฉลากจากบัญชีรายชื่อบริษัทฝรั่งเศส

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้จัดแปลเป็นภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้กรอกซึ่งเป็นนักลงทุนฝรั่งเศสหรือผู้บริหารต่างชาติ แบบสอบถามดังกล่าวแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทั่วไปประกอบด้วย รายละเอียดเกี่ยวกับบริษัทผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 3 ข้อ เป็นแบบให้เลือกตอบและเติมข้อความ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึก เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศสจำนวน 38 ข้อคือ ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจและปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม แบบสอบถามเป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ตัวเลือกระยะความสำคัญจากมากไปน้อย คือสำคัญมากที่สุด สำคัญมาก สำคัญปานกลาง สำคัญน้อยและสำคัญน้อยที่สุด นอกจากนั้น ยังมีคำถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อเกี่ยวกับสาเหตุหลักที่บริษัทได้ตัดสินใจมาลงทุนในประเทศไทยและอุปสรรคและปัญหาที่สำคัญในการลงทุนของบริษัท

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

- 4.1 ค่าความถี่และค่าร้อยละ ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่างๆ
- 4.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้คู่กับค่าเฉลี่ยเลขคณิตเพื่อแสดงการกระจายของข้อมูล
- 4.4 การทดสอบไค-สแควร์ ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและสถิติ Cramer's V เพื่อวัดระดับความสัมพันธ์ของตัวแปร

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทย สรุปผลได้ดังนี้

- 1. บริษัทฝรั่งเศสส่วนใหญ่ที่ได้เข้ามาลงทุนในประเทศไทยเป็นบริษัทขนาดเล็กที่มีเงินลงทุนไม่เกิน 20 ล้านบาท โดยจัดตั้งบริษัทในรูปแบบบริษัทจำกัด และดำเนินธุรกิจในประเภทกิจการบริการและสาธารณูปโภค

2. นักลงทุนฝรั่งเศสทั้งที่เข้ามาลงทุนในขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ให้ความสำคัญกับปัจจัยทางการเมือง กฎหมาย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจและปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมในระดับ ปานกลาง

3. ปัจจัยทั่วไปของธุรกิจด้านประเภทของธุรกิจมีความสัมพันธ์กับขนาดของการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจด้านการส่งเสริมการลงทุน มีความสัมพันธ์กับขนาดของการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ปัจจัยทั่วไปของธุรกิจด้านรูปแบบการลงทุนของบริษัท ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจด้านสาธารณูปโภคและปัจจัยอื่นๆ และปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุนของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศสในประเทศไทยตามขนาดการลงทุนของบริษัทตามความมุ่งหมายข้อที่ 1 ของการทำวิจัยครั้งนี้ พบว่า การที่นักลงทุนฝรั่งเศสที่เข้ามาลงทุนทั้งขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ต่างก็ให้ความสำคัญกับปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจและปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมในระดับปานกลางนั้น ย่อมแสดงให้เห็นว่า บริษัทต่าง ๆ ไม่ว่าจะลงทุนในขนาดใด ต่างก็พิจารณาปัจจัยข้างต้นว่ามีความสำคัญพอ ๆ กัน กล่าวคือ การลงทุนทางตรงในประเทศไทยซึ่งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นั้น มีความเสี่ยงพอสมควรสำหรับนักลงทุนจากยุโรปอย่างประเทศฝรั่งเศส ทำให้ก่อนที่จะตัดสินใจมาลงทุนในระยะยาวนั้น นักลงทุนฝรั่งเศสจะต้องพิจารณาปัจจัยต่างๆ ควบคู่กันไป มิใช่พิจารณาแต่ปัจจัยด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับรายงานภาวะการลงทุนโลกของสหประชาชาติที่ระบุว่า มีปัจจัยหลายชนิดที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในประเทศต่างๆ และปัจจัยดังกล่าวต่างก็มีความเกี่ยวเนื่องกันและเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพเศรษฐกิจและกาลเวลา อาทิเช่น เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม การแสวงหาตลาดและทรัพยากร การสนับสนุนการลงทุนและสิ่งจูงใจในการลงทุน เป็นต้น นอกจากนั้น ยังสอดคล้องกับทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศของ Dunning ด้วยว่าการตัดสินใจลงทุนระหว่างประเทศขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการคือ ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์พิเศษบางอย่าง ความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์กรด้วยตนเองและความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง

นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังพบว่ามีข้อสังเกต 2 ประการที่บริษัทฝรั่งเศสทั้งขนาดเล็ก กลางและใหญ่ ได้ให้น้ำหนักความสำคัญในระดับน้อย ในปัจจัยทางการเมืองและกฎหมายและปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม กล่าวคือ ในส่วนของปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย พบว่ามีความสำคัญระดับน้อยในหัวข้อ "กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมของไทยยังไม่เข้มงวดเหมือนกฎหมายในประเทศฝรั่งเศส" ซึ่งอาจเกิดจากสาเหตุที่ว่าก่อนที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศ

ไทยนั้น บริษัทต่างๆ ได้ศึกษากฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยแล้วว่า ไม่ค่อยเข้มงวดเท่าใดนักเมื่อเทียบกับประเทศของตน จึงเป็นโอกาสให้เข้ามาประกอบกิจการได้ง่ายขึ้น ทำให้ปัจจัยดังกล่าวไม่ค่อยสำคัญในสายตาของนักลงทุนฝรั่งเศส และสำหรับปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมแล้ว พบว่ามีความสำคัญในระดับน้อยในหัวข้อ "อิทธิพลของศาสนาพุทธต่อแนวคิดในการดำเนินชีวิตของประชาชน" ซึ่งอาจเป็นสาเหตุเพราะโดยปกติ ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่เน้นเรื่องทางสายกลางและการประนีประนอมซึ่งเป็นคุณสมบัติของวัฒนธรรมอ่อนเมื่อเทียบกับศาสนาอิสลาม ทำให้คนไทยมีแนวโน้มที่จะปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย และค่อนข้างจะยอมรับการลงทุนจากต่างประเทศ จึงมักไม่ค่อยมีปัญหาความรุนแรงในเรื่องศาสนาเมื่อเทียบกับการลงทุนในประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเดียวกัน บริษัทฝรั่งเศสจึงไม่ค่อยกังวลเมื่อตัดสินใจมาลงทุนในประเทศไทย จึงให้น้ำหนักความสำคัญค่อนข้างน้อย และหัวข้อ "ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและภาษาระหว่างไทยกับฝรั่งเศส" ซึ่งพบว่ามีความสำคัญในระดับน้อยเช่นเดียวกัน อาจเกิดจากสาเหตุจากการที่อิทธิพลของศาสนาพุทธที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมไทย ทำให้คนไทยมีแนวโน้มที่จะยอมรับวัฒนธรรมที่แตกต่างได้ง่าย ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษาแล้ว ภาษาฝรั่งเศสก็ได้เป็นภาษาราชการสำหรับประเทศไทย กอปรกับนักลงทุนฝรั่งเศสก็มีความพร้อมในการติดต่อสื่อสารกับชาวไทยโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักอยู่แล้ว ดังนั้น จึงไม่เกิดความแตกต่างทางภาษาเท่าใดนัก ดังนั้น จึงอาจเป็นเหตุให้นักลงทุนฝรั่งเศสพิจารณาว่าหัวข้อดังกล่าวไม่ได้มีความสำคัญเท่าใดนักเมื่อต้องตัดสินใจลงทุนในประเทศไทย

ในส่วนของความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนฝรั่งเศสตามขนาดการลงทุนของบริษัทซึ่งเป็นความมุ่งหมายข้อที่ 2 ของการทบทวนครั้งนี้และเป็นการทดสอบสมมติฐานทั้งหมดนั้นสรุปผลได้ว่า ปัจจัยทั่วไปของธุรกิจด้านประเภทของธุรกิจมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุนของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน อาจเป็นเพราะตัวลักษณะของธุรกิจเองที่เป็นตัวกำหนดขนาดของการลงทุน เพราะธุรกิจบางอย่างต้องอาศัยเงินลงทุนเป็นจำนวนมากเพราะต้องปรับสภาพของตัวเองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ อาทิเช่น การผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าซึ่งเป็นการผลิตที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีขั้นสูงจากต่างประเทศและจัดเป็นการลงทุนที่ต้องอาศัยเงินลงทุนเป็นจำนวนมาก (capital - intensive) นอกจากนั้น ในส่วนของอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์และพลาสติกและผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง ซึ่งจัดเป็นอุตสาหกรรมหนักนั้นก็ยิ่งต้องอาศัยเงินทุนเป็นปริมาณมากในการจัดซื้อเครื่องจักรใหม่ๆ ที่มีกำลังการผลิตในปริมาณมากพอที่จะตอบสนองความต้องการของตลาดทั่วโลก จึงเป็นเหตุให้พบว่าธุรกิจประเภทดังกล่าว มักเป็นธุรกิจที่ลงทุนในระดับกลางและระดับใหญ่ขึ้นไป ซึ่งมีเงินลงทุนตั้งแต่ 20 ล้านบาทขึ้นไป ในขณะที่เดียวกันธุรกิจบางอย่างเช่น ธุรกิจร้านอาหาร ที่ปรึกษาทางกฎหมาย การรับจ้างพัฒนาซอฟต์แวร์หรือทำเว็บไซต์ ซึ่งจัดเป็นธุรกิจบริการนั้น เป็นประเภทที่นักลงทุนฝรั่งเศสเข้ามาลงทุนมากที่สุดตามผลการสำรวจในครั้งนี้นั้น จะเห็นได้ว่า ธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจที่ไม่จำเป็นต้องลงทุนมากนักเพราะบริษัทจำหน่ายสินค้าในรูปแบบที่ไม่สามารถจับต้องได้ แต่เป็นการให้บริการที่มุ่งจะตอบสนองความต้องการ และอำนวยความสะดวกให้กับลูกค้า จึงไม่จำเป็นต้องจ้างแรงงานเป็นจำนวนมากหรือมีเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีขั้นสูงมากนัก อาทิเช่น การลงทุนในธุรกิจรับจ้างผลิตเว็บไซต์นั้น มักจะเป็นการลงทุนขนาดเล็กเนื่องจากลักษณะธุรกิจดังกล่าวไม่จำเป็นต้องลงทุนมาก เพียงมีคอมพิวเตอร์และสถานที่ทำงานซึ่งอาจเป็นเพียงห้องเช่าเล็กๆ และบุคลากรเพียง 1-2 คนก็สามารถให้บริการกับลูกค้าได้ผ่านระบบออนไลน์ได้ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้พบว่าธุรกิจประเภทดังกล่าว มักเป็นธุรกิจที่ลงทุนในระดับเล็กซึ่งมีเงินลงทุนต่ำกว่า 20 ล้านบาท

จากผลการวิจัยยังพบอีกว่าปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจด้านการส่งเสริมการลงทุนมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุนของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน อาจเป็นเพราะการส่งเสริมการลงทุนดังกล่าวซึ่งประกอบด้วย การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การยกเว้นหรือการลดหย่อนภาษีเครื่องจักรและอุปกรณ์ และการยกเว้นหรือการลดหย่อนภาษีวัตถุดิบที่นำเข้า เป็นการส่งเสริมการลงทุนในรูปแบบที่เป็นสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร ทำให้บริษัทสามารถลดค่าใช้จ่ายในการเริ่มดำเนินการกิจการได้มาก , ไม่ว่าจะเป็นการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรในด้านการนำเข้าเครื่องจักรจากต่างประเทศซึ่งมีราคาค่อนข้างสูง หรือการนำเข้าวัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิตเพื่อการส่งออกเป็นต้น นอกจากนี้ การที่บริษัทสามารถลดต้นทุนการผลิตได้จะช่วยส่งผลให้มีศักยภาพในการแข่งขันสูงขึ้นอีกด้วย เมื่อเทียบกับบริษัทคู่แข่งและทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น

ในส่วนของปัจจัยทั่วไปของธุรกิจด้านรูปแบบการลงทุนของบริษัท ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ และปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมนั้น พบว่าปัจจัยดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุนของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานนั้น อาจเป็นเพราะ ลักษณะการลงทุน รวมทั้งวัตถุประสงค์ในการลงทุนที่หลากหลายของนักลงทุนฝรั่งเศส และขนาดการลงทุนที่แตกต่างกันของแต่ละบริษัท ทำให้ได้คำตอบที่แตกต่างกันไป อาทิเช่น บางบริษัทระบุว่าเข้ามาลงทุนเพราะต้องการแสวงหาหรือเจาะตลาดในประเทศไทยหรือตลาดในภูมิภาค ทำให้บริษัทดังกล่าวให้คะแนนในหัวข้อปัจจัยทางเศรษฐกิจค่อนข้างสูง แต่บางบริษัทตอบว่าไม่ได้ต้องการเข้ามาหาตลาดในประเทศเนื่องจากต้องการใช้เป็นฐานในการผลิตเพื่อส่งออกประเทศแม่หรือส่งไปจำหน่ายในยุโรปเท่านั้น ทำให้คะแนนในหัวข้อปัจจัยทางเศรษฐกิจต่ำลง แต่กลับไปเน้นที่ปัจจัยที่เอื้ออำนวยในการดำเนินธุรกิจแทน เนื่องจากบริษัทต้องการสิทธิประโยชน์ในด้านภาษีอากรการนำเข้าวัตถุดิบเพื่อการส่งออก หรือการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรการนำเข้าเครื่องจักร เป็นต้น

สาเหตุถัดไปที่อาจเป็นสาเหตุให้ผลที่ได้ขัดแย้งกับสมมติฐานอาจเกิดจากการทำวิจัยครั้งนี้เป็นการถามนักลงทุนฝรั่งเศสที่ได้ดำเนินการกิจการในประเทศไทยโดยมิได้แบ่งว่าบริษัทนั้นๆ เข้ามาลงทุนนานเพียงใดแล้ว ดังนั้นหากบริษัทนั้นๆ เพิ่งเข้ามาลงทุนภายในเวลาไม่นานนัก ก็จะได้คำตอบที่ชัดเจน แต่ถ้านักลงทุนเข้ามาลงทุนเป็นระยะเวลานานมากๆ แล้ว คำตอบที่ได้อาจจะไม่ตรงกับความรู้สึกของผู้กรอกเหมือนกับความรู้สึกที่เพิ่งเริ่มเข้ามาลงทุน ทำให้เกิดความลังเลว่าควรจะให้น้ำหนักกับปัจจัยข้อใดเป็นสำคัญ และไปให้ความรู้สึกที่เป็นกลางแทน ทำให้ผลที่ได้เบี่ยงเบนไป

สำหรับคำถามปลายเปิดข้อแรก ที่ให้นักลงทุนตอบกลับได้โดยอิสระเกี่ยวกับสาเหตุหลักที่บริษัทได้ตัดสินใจมาลงทุนโดยมิได้คำนึงถึงขนาดการลงทุน ทำให้พอจะทราบถึงสาเหตุสำคัญที่นักลงทุนฝรั่งเศสตัดสินใจมาลงทุนว่าส่วนใหญ่เป็นเพราะต้องการมาหาตลาดในประเทศและตลาดในภูมิภาค เนื่องจากทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของไทยเป็นศูนย์กลางในภูมิภาค ต้องการลดต้นทุนในการผลิต เนื่องจากวัตถุดิบในการผลิตสินค้าบางชนิดหาได้ง่ายและค่าแรงงานถูกกว่าในประเทศฝรั่งเศส และต้องการความช่วยเหลือของรัฐไม่ว่าจะเป็นความช่วยเหลือในรูปแบบของการส่งเสริมการลงทุนในด้านภาษีและมิใช่ภาษี เป็นต้น ในส่วนของคำถามปลายเปิดข้อที่สองเป็นการ

สอบถามปัญหาสำคัญๆ ที่นักลงทุนฝรั่งเศสต้องประสบ พบว่าบริษัทต่างๆ มีปัญหามากมาย ได้แก่ ปัญหาความล่าช้าและความยุ่งยากในการติดต่อสื่อสารกับทางราชการไทยที่ซับซ้อนเพราะมีหลายหน่วยงานที่ต้องติดต่อทำให้เสียเวลาในการดำเนินงาน ปัญหาเรื่องภาษาและการติดต่อสื่อสารกับพนักงานชาวไทยที่มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่จำกัดทำให้สื่อสารลำบาก ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำโดยเฉพาะวิกฤตการณ์ลดค่าเงินบาท และปัญหาความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ทำให้ได้ทราบถึงทัศนคติของนักลงทุนฝรั่งเศสที่ได้เข้ามาลงทุนในประเทศไทยแล้วว่า นักลงทุนฝรั่งเศสได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยใดบ้างจึงได้ตัดสินใจเข้ามาลงทุน ซึ่งพบว่า บริษัทฝรั่งเศสขนาดต่างๆ ทั้งขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ต่างก็ให้ความสำคัญในระดับมากกับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

- ปัจจัยทางสังคมและการเมือง

พบว่าบริษัทฝรั่งเศสให้ความสำคัญกับรูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่สนับสนุนการค้าเสรีระหว่างประเทศ เสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาลไทย ความสามารถในการถ่ายโอนเงินเข้า/ออกระหว่างประเทศ

- ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

พบว่าบริษัทฝรั่งเศสให้ความสำคัญกับการเข้าถึงตลาดใหม่ๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียน การให้ได้ต้นทุนค่าแรงงานที่ถูกกว่าในฝรั่งเศส ลดต้นทุนค่าขนส่ง การติดตามบริษัทลูกค้าที่ได้เข้ามาลงทุนในไทยก่อนหน้านี้แล้ว

- ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ

พบว่าบริษัทฝรั่งเศสให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพของแรงงานไทยและความสามารถในการฝึกฝนทักษะในการทำงาน ระบบโทรคมนาคมที่หลากหลาย การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล โครงสร้างพื้นฐานในการขนส่งในระดับมาตรฐานสากล การยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีวัตถุดิบที่นำเข้า

- ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม

พบว่าบริษัทฝรั่งเศสให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและอัตราอาชญากรรมในประเทศไทย

เมื่อพิจารณาถึงระดับความสำคัญในระดับมากของแต่ละปัจจัยที่นักลงทุนฝรั่งเศสได้ระบุความสำคัญ ซึ่งเป็นเหตุในการตัดสินใจลงทุนแล้ว สามารถสรุปได้ว่า การที่จะดึงดูดให้นักลงทุนฝรั่งเศสเข้ามาลงทุนได้นั้น จะต้องอาศัยความร่วมมือของหลายหน่วยงานของภาครัฐ อาทิเช่น รัฐบาลต้องมีจุดยืนที่สนับสนุนนโยบายการค้าเสรีโดยการออกกฎหมายที่สนับสนุนการค้าเสรี ต้องรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าในการลงทุน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลควรให้การส่งเสริมการลงทุน ทั้งในรูปแบบภาษีและมีใช้ภาษีนักลงทุนต่างชาติต่อไป เพื่อสนับสนุนให้เกิดการลงทุนจากต่างชาติให้มากขึ้น เพราะสิทธิประโยชน์ทางภาษีเป็นสาเหตุหนึ่ง ที่ทำให้นักลงทุนฝรั่งเศสตัดสินใจมาลงทุนในประเทศไทยเพื่อลดต้นทุนในการผลิต และได้เพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก ดังนั้น รัฐบาลจึงควรยังคงสนับสนุนบทบาทของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในการพิจารณาสิทธิประโยชน์ทางภาษีและมีใช้ภาษีนักลงทุนต่อไป นอกจากนั้น จากการที่รัฐบาลต้องการเพิ่มบทบาทของสำนักงานฯ ในการเป็นศูนย์กลางข้อมูลการลงทุนในประเทศไทยนั้น ก็เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำควบคู่กันไปเพื่อให้สำนักงานฯ เป็น One-stop service center ที่ให้บริการด้านการลงทุนแบบครบวงจร ตั้งแต่ให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการลงทุน การขอรับการส่งเสริมการลงทุน การติดตามผลการดำเนินการ การบริการข้อมูลรายจังหวัด การเชื่อมโยงอุตสาหกรรม การอำนวยความสะดวกในการดำเนินการใบอนุญาตประกอบอาชีพ เป็นต้น นอกจากนั้น ภาครัฐยังต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะและประสิทธิภาพการทำงานของแรงงานไทยโดยจัดให้มีการศึกษาอย่างทั่วถึง มีหน่วยงานจัดอบรมให้ความรู้กระจายไปยังชุมชนต่างๆ และยังคงดูแลสวัสดิภาพในการดำเนินชีวิตทั้งของชาวไทยและต่างชาติ อาทิเช่น การเข้มงวดกวดขันกับกฎระเบียบต่างๆ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดูแลความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักลงทุน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาว่า ปัจจัยใดเป็นสาเหตุให้นักลงทุนต่างชาติจากประเทศอื่นๆ ตัดสินใจมาลงทุนในประเทศไทยและเพราะสาเหตุใดจึงไม่ตัดสินใจมาลงทุนในประเทศไทย หรือควรทำการศึกษาวิจัยจากนักลงทุนต่างชาติที่ได้เข้ามาดำเนินกิจการในประเทศไทยแล้วว่ามีแผนการจะขยายการลงทุนหรือไม่ อย่างไร

2. นอกจากจะศึกษาสาเหตุที่นักลงทุนต่างชาติตัดสินใจมาลงทุนในประเทศไทยแล้ว ก็ควรศึกษาวิจัยถึงผลกระทบจากการลงทุนทางตรงด้วยว่า ประเทศไทยได้ประโยชน์และเสียผลประโยชน์อะไรในการสนับสนุนให้เกิดการลงทุนจากต่างประเทศ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กตัญญู หิรัญญสมบุรณ์. (2543). *การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จี อาเบอร์เลอร์. (2520). *สำรวจทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศ*. ศรีวงศ์ สมิตร์ แปลและเรียบเรียง. กรุงเทพฯ : ดวงกมล.
- จุฑาทิพย์ เอี่ยมจิตเมตตา. (2532). *การเปรียบเทียบลักษณะและผลกระทบของการลงทุนจากต่างประเทศในประเทศไทยในแต่ละช่วงเวลา*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงษ์รัตน์. (2541). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เทพเนรมิตการพิมพ์
- ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย. (2543). *ทิศทางการส่งออกและการลงทุน เล่ม 3*. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิชาการ ธนาคารฯ
- ธีระพงศ์ เขมฤกษ์อำพล. (2537). *การค้าและการเงินระหว่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- นิพัทธ์ จิตรประสงค์. (2530). *ธุรกิจระหว่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2540). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รัตนา สายคณิต. (2530). *เศรษฐศาสตร์การลงทุนทางตรงระหว่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิวัฒน์ชัย อັดถากร. (2518). *บทบาทของการลงทุนของญี่ปุ่นในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, และคนอื่นๆ. (2541). *การวิจัยธุรกิจ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ A.N. การพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. (2543). *สรุปภาวะการลงทุนจากต่างประเทศในประเทศไทย ปี 2543*. กรุงเทพฯ : กองการต่างประเทศ สำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. (2544). *สรุปภาวะการลงทุนจากต่างประเทศในประเทศไทย ปี 2544*. กรุงเทพฯ : กองการต่างประเทศ สำนักงานฯ.
- เสาวรินทร์ สายรังษี. (2537). *การลงทุนทางตรงในต่างประเทศของบริษัทไทย : กรณีศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อุดม เกิดพิบูลย์. (2518). *การลงทุนต่างประเทศในไทย*. กรุงเทพฯ : พิมพ์เศ.
- อุดม เกิดพิบูลย์. (2543). *ทฤษฎีและนโยบายการค้าระหว่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- Allen, Thomas W. (1973). *Direct Investment of Japanese Enterprises in Southeast Asia : A Study of Motivations, Characteristics and Attitudes* : Bangkok : The Economic Cooperation Center for the Asian and Pacific Region.
- Daniels John D. & Radebaugh H. (1988). *International Business : Environments and Operations*. Massachysetts : Addison Wssley Longmen.
- Dunning, John H. (1981). *International Production and the Multinational Enterprise*. London : George Allen & Unwin.
- Franco-Thai Chamber of Commerce and French Trade Commission (P.E.E.). (2000-2001). *Presence Commerciale et Technologique Francaise en Thaïlande*. Bangkok : Kesorn Communication.
- Industrial and Technological Partnership Programme (PIT). (2001). *Activity Report*. Bangkok : Industrial and Technological Partnership Programme (PIT).
- Kojima Kiyoshi. (1973, June). "A Macroeconomic Approach to Foreign Direct Investment," *Journal of Economics*. 14 : 3.
- Sibunruang Atchaka. (1984). *Foreign Investment and Manufactured Exports in Thailand*. Dissertation Thesis, Ph.D. University of Sussex. Photocopied
- Tambunlertchai Somsak. (1980). *Attitude and Experience in Japanese-Thai Joint Venture Investment : in Current Development in Thai-Japanese Economic Relations : Trade and Investment*. Bangkok : Thammasat University Press.
- United Nations. (1998). ~~World~~ *Investment Report*. New York : United Nations Publication.
- Vernon Raymond. (1966, May). "International Investment and International Trade in the Product Cycle," *Quarterly Journal of Economics*. 106 : 190-207.
- Yamane Taro. (1967). *Statistics : An Introductory Analysis*. New York : Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามภาษาไทย
แบบสอบถามภาษาอังกฤษ
แบบสอบถามภาษาฝรั่งเศส

แบบสำรวจทัศนคติของนักลงทุนฝรั่งเศสต่อการตัดสินใจลงทุนในประเทศไทย

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายกากบาท X ใน () ที่ต้องการ และกรอกรายละเอียดข้อความในช่องว่างที่กำหนดไว้

ส่วนที่ 1 : รายละเอียดเกี่ยวกับบริษัทผู้ตอบแบบสอบถาม

ชื่อบริษัท _____

1. ประเภทของธุรกิจ	โปรดระบุ
1.1) เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร	() _____
1.2)เหมืองแร่ และโลหะพื้นฐาน	() _____
1.3) อุตสาหกรรมเบา	() _____
1.4) ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	() _____
1.5) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	() _____
1.6) เคมีภัณฑ์ และพลาสติก	() _____
1.7) กิจกรรมบริการและสาธารณูปโภค	() _____
1.8) อื่นๆ	() _____
2. ขนาดการลงทุนของบริษัท	
2.1) บริษัทขนาดเล็ก ลงทุนในสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 20 ล้านบาท	()
2.2) บริษัทขนาดกลาง ลงทุนในสินทรัพย์ถาวรตั้งแต่ 20-100 ล้านบาท	()
2.3) บริษัทขนาดใหญ่ ลงทุนในสินทรัพย์ถาวรมากกว่า 100 ล้านบาท	()
3. รูปแบบการลงทุนของบริษัท	
3.1) ห้างหุ้นส่วน	()
3.2) บริษัทจำกัด	()
3.3) บริษัทมหาชนจำกัด	()
3.4) บริษัทสาขา	()
3.5) สำนักงานผู้แทน	()

ส่วนที่ 2 : ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของท่านในประเทศไทย

ลำดับความสำคัญ

สำคัญมากที่สุด = (5) สำคัญมาก = (4) สำคัญปานกลาง = (3) สำคัญน้อย = (2) สำคัญน้อยที่สุด = (1)

[illegible]

ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย

4. ความสามารถในการถ่ายโอนเงินเข้า/ออกระหว่างประเทศ
5. การอนุญาตให้นำเข้าผู้เชี่ยวชาญต่างชาติเพื่อมาปฏิบัติงานในประเทศไทย
6. รูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่สนับสนุนการค้าเสรีระหว่างประเทศ
7. นโยบายการลงทุนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่องของรัฐบาลไทย
8. เสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาลไทย
9. ความโปร่งใสในการบริหารของรัฐบาลไทย
10. ข้อจำกัดของกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจคนต่างด้าว
11. สิทธิในการถือครองทรัพย์สินของธุรกิจตามกฎหมาย
12. กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมของไทยยังไม่เข้มงวดเหมือนกฎหมายในประเทศฝรั่งเศส

[illegible]

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

13. สภาพแวดล้อมทางสังคมและภาษีในประเทศไทยเอื้ออำนวยต่อการดำเนินกิจการมากกว่าในฝรั่งเศส
14. ขนาดความต้องการของตลาดภายในประเทศไทย
15. อำนาจในการซื้อสินค้าของผู้บริโภคชาวไทยมีการปรับตัวสูงขึ้นและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการบริโภคของคนไทย
16. เพื่อเข้าถึงตลาดใหม่ๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียน
17. บริษัทลูกค้าของท่านได้เข้ามาลงทุนในประเทศไทยก่อนหน้านี้แล้ว
18. เพื่อเจาะตลาดภายในประเทศเนื่องจากบริษัทคู่แข่งได้เข้ามาดำเนินกิจการก่อนหน้านี้แล้ว
19. เพื่อให้ได้ต้นทุนค่าแรงงานที่ถูกกว่าที่ลงทุนในฝรั่งเศส
20. เพื่อเข้าถึงวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตที่พอเพียงและมีราคาถูก
21. เพื่อลดต้นทุนค่าขนส่ง (ลูกค้านำเข้าไทยและเอเชีย)
22. เพื่อหลีกเลี่ยงกำแพงภาษีและหรือการจำกัดการนำเข้าสินค้า

[illegible]

ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ

- 23. การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
- 24. การยกเว้นหรือการลดหย่อนภาษีเครื่องจักรและอุปกรณ์
- 25. การยกเว้นหรือการลดหย่อนภาษีวัตถุดิบที่นำเข้า
- 26. โครงสร้างพื้นฐานในการขนส่งในระดับมาตรฐานสากล
- 27. นิคมอุตสาหกรรมที่อำนวยความสะดวกในการผลิต
- 28. ระบบโทรคมนาคมที่หลากหลาย
- 29. ความเพียงพอของอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สนับสนุนการทำธุรกิจของท่าน
- 30. ประสิทธิภาพของแรงงานไทยและความสามารถในการฝึกฝนทักษะในการทำงาน
- 31. ผลกระทบจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

5	4	3	2	1

ปัจจัยทางสังคม

- 32. เสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารและการแสดงความคิดเห็น
- 33. สภาพมลภาวะทางอากาศและน้ำในประเทศไทย
- 34. จำนวนของโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนที่สอนภาษาฝรั่งเศส
- 35. สถานพยาบาลที่ดี (โรงพยาบาล คลินิก หันตแพทย์...)
- 36. ความปลอดภัยและอัตราอาชญากรรมในประเทศไทย
- 37. สถานบันเทิง (โรงภาพยนตร์ โรงละคร ดนตรี งานแสดงต่างๆ)
- 38. ศักยภาพต่อการลงทุนจากต่างประเทศของคนไทย
- 39. ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและภาษาระหว่างไทยกับฝรั่งเศส
- 40. อิทธิพลของศาสนาพุทธต่อแนวคิดในการดำเนินชีวิตของประชาชน
- 41. ระดับการศึกษาและคุณภาพของแรงงานไทย

5	4	3	2	1

เหตุผลหลักที่บริษัทของท่านได้ตัดสินใจมาลงทุนในประเทศไทย คือ

อุปสรรคและปัญหาที่สำคัญในการลงทุนของบริษัทท่าน คือ

FRENCH-THAI INDUSTRIAL COOPERATION

CFMEACTIM - BOI PROGRAMME

Bangkok, 23 July, 2001

Ref : Survey of French Investors decision to invest in Thailand

Dear Sir or Madam,

The French-Thai Industrial Cooperation Program is conducting the survey of French Investors Decision to Invest in Thailand. The survey will assess attitudes of French investors on the topic of their decision factors to invest in Thailand. Results of this survey is confidential and will be evaluated by the French-Thai Industrial Cooperation Program.

Please complete the questionnaire as much as possible and return it by fax or by email to the Program as soon as possible. For more information, please contact Khun Rujiorn Prathanadi at tel. (02)537-8187 or (02)537-8111 ext. 1129 or by email at boifr@ksc5.th.com or rujiornp@yahoo.com

Thank you very much for your cooperation.

Sincerely yours,

Rujiorn Prathanadi

Rujiorn PRATHANADI
Industrial Cooperation Program

SURVEY ON DECISION FACTORS LEADING TO FRENCH INVESTMENT IN THAILAND

PLEASE MARK A "X" IN () AND FILL IN THE BLANK IN SPACES PROVIDED.

PART 1 : COMPANY GENERAL INFORMATION

COMPANY NAME : _____

1. BUSINESS CATEGORY

PLEASE SPECIFY

1.1) AGRICULTURE & AGRICULTURAL PRODUCTS

()

1.2) MINERALS & METALS

()

1.3) LIGHT INDUSTRY

()

1.4) METAL PRODUCTS, MACHINERIES & TRANSPORT EQUIPMENTS

()

1.5) ELECTRONICS & ELECTRICAL PRODUCTS

()

1.6) CHEMICALS & PLASTICS

()

1.7) SERVICES & INFRASTRUCTURES

()

1.8) OTHERS

()

2. SIZE OF INVESTMENT

2.1) FIXED ASSETS LESS THAN 20 MILLION BAHT

()

2.2) FIXED ASSETS BETWEEN 20 AND 100 MILLION BAHT

()

2.3) FIXED ASSETS MORE THAN 100 MILLION BAHT

()

3. TYPES OF BUSINESS

3.1) PARTNERSHIP

()

3.2) PRIVATE COMPANY LIMITED

()

3.3) PUBLIC COMPANY LIMITED

()

3.4) BRANCH

()

3.5) REPRESENTATIVE OFFICE

()

3.6) CAPITAL 100% FRENCH

()

3.7) JOINT VENTURE

()

PLEASE FAX BACK THIS QUESTIONNAIRE TO THE FOLLOWING NUMBER : (02)537-8187/88

PART 2 : PLEASE INDICATE THE IMPORTANCE OF THE FOLLOWING FACTORS AFFECTING YOUR DECISION TO INVEST IN THAILAND.

DEGREE OF IMPORTANCE		
THE MOST IMPORTANT = (5)	VERY IMPORTANT = (4)	IMPORTANT = (3)
NOT SO IMPORTANT = (2)	THE LEAST IMPORTANT = (1)	

POLITICAL & LEGAL FACTORS

- 4. ABILITY TO TRANSFER OR REMIT FOREIGN CURRENCIES ABROAD
- 5. PERMISSION TO BRING IN FOREIGN TECHNICIANS AND EXECUTIVES TO WORK IN THAILAND
- 6. DEMOCRATIC REGIME SUPPORTING INTERNATIONAL FREE TRADE
- 7. CONSISTENCY OF FOREIGN INVESTMENT POLICY OF THE THAI GOVERNMENT
- 8. POLITICAL STABILITY OF THE THAI GOVERNMENT
- 9. TRANSPARENCY OF THE THAI ADMINISTRATION SYSTEM
- 10. LAW RESTRICTIONS ON BUSINESS ACTIVITIES FOR FOREIGNERS
- 11. RIGHT TO OWN PROPERTIES ACCORDING TO THAI LAW
- 12. ENVIRONMENTAL LAWS IN THAILAND ARE NOT AS STRICT AS THOSE IN FRANCE

5	4	3	2	1

ECONOMIC FACTORS

- 13. THAI SOCIAL AND TAX ENVIRONMENT MORE FAVORABLE THAN THE FRENCH ONE
- 14. SIZE OF THAILAND'S DOMESTIC MARKET
- 15. INCREASING PURCHASING POWER AND CHANGES OF THAI CUSTOMER BEHAVIOUR
- 16. ACCESS TO NEW MARKETS IN ASEAN COUNTRIES AND PERSPECTIVES OF AFTA
- 17. PRESENCE OF YOUR CUSTOMERS' SUBSIDIARIES IN THAILAND
- 18. MARKET PENETRATION WHERE YOUR COMPETITORS ARE ALREADY LOCATED
- 19. TO MAKE USE OF CHEAPER LABOUR COSTS
- 20. TO ACCESS TO ADEQUATE AND CHEAP RAW MATERIALS
- 21. TO REDUCE TRANSPORTATION COSTS (CUSTOMERS IN THAILAND AND IN ASIA)
- 22. TO OVERCOME TAX BARRIERS AND/OR RESTRICTIONS ON IMPORTATION OF GOODS

5	4	3	2	1

BUSINESS FACILITATING FACTORS

- 23. EXEMPTION OF CORPORATE INCOME TAX.
- 24. EXEMPTION OR REDUCTION OF IMPORT DUTIES ON MACHINERIES
- 25. EXEMPTION OR REDUCTION OF IMPORTED DUTIES ON RAW MATERIALS
- 26. EXISTENCE OF TRANSPORT INFRASTRUTURES WITH INTERNATIONAL STANDARDS
- 27. EXISTENCE OF GOOD INDUSTRIAL ESTATES
- 28. EXISTENCE OF VARIOUS TELECOMMUNICATION SYSTEMS
- 29. ADEQUATE INDUSTRIAL SUB-CONTRACTORS FOR YOUR COMPANY
- 30. EFFICIENCY OF THAI LABOUR AND ABILITY TO IMPROVE WORKING SKILLS
- 31. IMPACT OF THE FLUCTUATION OF FOREIGN EXCHANGE RATE

5	4	3	2	1

SOCIAL AND CULTURAL FACTORS

- 32. FREEDOM OF INFORMATION AND EXPRESSION
- 33. AIR AND WATER POLLUTION CONDITIONS IN THAILAND
- 34. NUMBER OF INTERNATIONAL AND FRENCH SCHOOLS
- 35. GOOD HEALTH CARE SYSTEMS (HOSPITALS, CLINICS, DENTISTS...)
- 36. SECURITY AND CRIME RATE IN THAILAND
- 37. CULTURAL LIFE (CINEMA, THEATRE, MUSIC, EXHIBITIONS...)
- 38. ATTITUDE OF THAI PEOPLE TOWARDS FOREIGN INVESTMENT
- 39. DIFFERENCES BETWEEN THAI AND FRENCH CULTURE AND LANGUAGE
- 40. INFLUENCE OF BUDDHISM ON THE THAI WAY OF LIFE
- 41. LEVEL OF EDUCATION AND QUALIFICATION OF THAI PEOPLE

5	4	3	2	1

PLEASE SPECIFY YOUR MAIN REASONS TO INVEST IN THAILAND.

- 1). _____
- 2). _____
- 3). _____

PLEASE SPECIFY YOUR MAIN OBSTACLES AND PROBLEMS IN DOING BUSINESS IN THAILAND.

- 1). _____
- 2). _____
- 3). _____

THANK YOU FOR TAKING THE TIME TO COMPLETE THIS QUESTIONNAIRE

FRENCH-THAI INDUSTRIAL COOPERATION

CFMEACTIM - BOI PROGRAMME

Bangkok, 23 Juillet, 2001

Ref : Enquête sur les raisons de l'investissement français en Thaïlande

Madame ,Monsieur,

Le programme de Coopération Industrielle Franco-Thaï a le plaisir de vous adresser ce questionnaire sur les raisons de l'investissement français en Thaïlande.

Cette enquête a pour objectif de sonder les opinions et perceptions des investisseurs français sur un certain nombre de facteurs décisifs dans leur démarche d'implantation en Thaïlande. Les résultats de cette étude resteront strictement confidentiels.

Je vous serais reconnaissante de renseigner le questionnaire ci-joint et de me le retourner au numéro de fax suivant : (02)537-8187/ 88 le plus rapidement possible. Pour obtenir de plus amples informations, n'hésitez pas me contacter.

En vous remerciant vivement de votre coopération, je vous prie d'agréer, Madame, Monsieur, l'expression de mes salutations les meilleures.

Rujiporn Prathanadi

Rujiporn PRATHANADI
Programme de coopération industrielle

Office of the Board of Investment (BOI Building), 5th Floor,
555 Vipavadee Rangsit Road, Chatuchak, Bangkok 10900 - Thailand
Tel : (662) 537 81 87 (direct line), (662) 537 81 11 ext. 1129 (B.O.I)
Fax : (662) 537 81 87 Email : boifr@ksc5.th.com, rujipornp@yahoo.com

ENQUETE SUR LES RAISONS DE L'INVESTISSEMENT FRANCAIS EN THAILANDE

PRIERE DE COCHER VOS REPONSES AVEC UN "X"

PARTIE I : INFORMATIONS GENERALES

NOM DE VOTRE SOCIETE : _____

1. SECTEUR D'ACTIVITE	MERCI DE PRECISER
1.1) AGRO- ALIMENTAIRE	() _____
1.2) MINERAIS ET METAUX	() _____
1.3) INDUSTRIES LEGERES	() _____
1.4) METALLURGIE, BIENS D'EQUIPEMENTS ET TRANSPORT	() _____
1.5) ELECTRONIQUE & ELECTRIQUE	() _____
1.6) PETROCHIMIE & PLASTURGIE	() _____
1.7) SERVICES & INFRASTRUCTURES	() _____
1.8) AUTRES	() _____
2. TAILLE DE L'INVESTISSEMENT	
2.1) IMMOBILISATIONS INFERIEURES A 20 MILLIONS DE BAHTS	()
2.2) IMMOBILISATIONS ENTRE 20 ET 100 MILLIONS DE BAHTS	()
2.3) IMMOBILISATIONS SUPERIEURES A 100 MILLIONS DE BAHTS	()
3. STATUT JURIDIQUE	
3.1) SOCIETE DE PERSONNES	()
3.2) SARL (PRIVATE COMPANY LIMITED)	()
3.3) S.A. (PUBLIC COMPANY LIMITED)	()
3.4) SUCCURSALE	()
3.5) BUREAU DE REPRESENTATION	()
3.6) CAPITAL 100% FRANCAIS	()
3.7) JOINT VENTURE	()

PARTIE II : FACTEURS AYANT INFLUENCE VOTRE DECISION D'INVESTISSEMENT EN THAILANDE

DEGRE D'IMPORTANCE : MERCI D'EVALUER CES FACTEURS EN FONCTION DE LEUR IMPORTANCE

LE PLUS IMPORTANT = (5) TRES IMPORTANT = (4) IMPORTANT = (3)
RELATIVEMENT IMPORTANT = (2) LE MOINS IMPORTANT = (1)

FACTEURS POLITIQUES ET JURIDIQUES

- 4. DROIT DE TRANSFERT ET DE RAPATRIEMENT DES FONDS A L'ETRANGER
- 5. AUTORISATION D'EMBAUCHER DES TECHNICIENS ET CADRES ETRANGERS
- 6. REGIME POLITIQUE DEMOCRATIQUE ET ECONOMIE LIBERALE
- 7. COHERENCE DE LA POLITIQUE D'AIDES A L'INVESTISSEMENT DU GOUVERNEMENT THAI
- 8. STABILITE POLITIQUE DU GOUVERNEMENT THAI
- 9. FACILITE ET TRANSPARENCE DES DEMARCHES ADMINISTRATIVES
- 10. RESTRICTIONS DE LA LOI SUR LES INVESTISSEMENTS ETRANGERS
- 11. DROIT DE PROPRIETE DU TERRAIN ET DE L'IMMOBILIER ACCORDE PAR LE BOI
- 12. NORMES SANITAIRES ET ENVIRONNEMENTALES INFERIEURES
AUX NORMES FRANCAISES

5	4	3	2	1

FACTEURS ECONOMIQUES

- 13. ENVIRONNEMENT SOCIAL ET FISCAL PLUS FAVORABLE QU'EN FRANCE
- 14. TAILLE DU MARCHE INTERIEUR THAILANDAIS
- 15. AUGMENTATION DU POUVOIR D'ACHAT ET CHANGEMENT DU COMPORTEMENT
DES CONSOMMATEURS THAIS
- 16. PORTE D'ENTREE VERS LES AUTRES PAYS DE L'ASEAN ET PERSPECTIVES DE L'AFTA
- 17. IMPLANTATION DE FILIALES DE VOS CLIENTS EN THAILANDE
- 18. PENETRATION DU MARCHE THAI OU SONT DEJA IMPLANTES VOS CONCURRENTS
- 19. RAPPORT COUT/ QUALITE DE LA MAIN D'OEUVRE
- 20. DISPONIBILITE ET COUT DES MATIERES PREMIERES
- 21. REDUCTION DES COUTS DE TRANSPORT (CLIENTS EN THAILANDE ET EN ASIE)
- 22. ECHAPPER AUX DROITS DE DOUANE ET QUOTAS D'IMPORTATION

5	4	3	2	1

FACTEURS LIES AUX AIDES FISCALES ET INFRASTRUCTURES

- 23. EXEMPTION D'IMPOT SUR LES BENEFICES
- 24. EXEMPTION OU REDUCTION DES DROITS DE DOUANE SUR LES MACHINES
- 25. EXEMPTION OU REDUCTION DES DROITS DE DOUANE SUR LES MATIERES PREMIERES
- 26. EXISTENCE D'INFRASTRUTURES DE TRANSPORT AUX NORMES INTERNATIONALES
- 27. EXISTENCE DE PARCS INDUSTRIELS DE QUALITE
- 28. ETAT DES DIVERS STSTEMES DE COMMUNICATION
- 29. PRESENCE D'UN GRAND VIVIER DE SOUS-TRAITANTS INDUSTRIELS
- 30. PRODUCTIVITE DE LA MAIN D'OEUVRE THAIE ET CAPACITE A APPRENDRE
- 31. IMPACT DES FLUCTUATIONS DES TAUX DE CHANGE

5	4	3	2	1

FACTEURS SOCIO-CULTURELS

- 32. LIBERTE DE PRESSE ET D'EXPRESSION
- 33. NIVEAU DE POLLUTION DE L'AIR ET DE L'EAU
- 34. EXISTENCE D'ECOLES INTERNATIONALES ET DE L'ECOLE FRANCAISE
- 35. SON SYSTEME DE SANTE (HOPITAUX, CLINIQUES, DENTISTES...)
- 36. SECURITE ET NIVEAU DE CRIMINALITE
- 37. VIE CULTURELLE (CINEMA, THEATRE, MUSIQUE, EXPOSITIONS...)
- 38. COMPORTEMENT DU PEUPLE THAI EN GENERAL (DOUCEUR DE VIVRE)
- 39. DIFFERENCES CULTURELLES ET BARRIERE LINGUISTIQUE
- 40. NFLUENCE DU BOUDDHISME SUR LES MENTALITES
- 41. NIVEAU D'EDUCATION ET DE QUALIFICATION DES THAIS

5	4	3	2	1

MERCI DE PRECISER LES PRINCIPALES RAISONS QUI ONT MOTIVE VOTRE DECISION D'INVESTIR EN THAILANDE

- 1).
- 2).
- 3).

MERCI DE PRECISER LES PRINCIPAUX OBSTACLES QUE VOUS RENCONTREZ DANS VOTRE PRATIQUE DES AFFAIRES EN THAILANDE

- 1).
- 2).
- 3).

MERCI BEAUCOUP POUR VOTRE PRECIEUSE CONTRIBUTION

MERCI DE FAXER CE QUESTIONNAIRE AU NUMERO SUIVANT : (02) 537-8187/88

ภาคผนวก ข

ภาพรวมเศรษฐกิจและการลงทุนของฝรั่งเศส

ภาพรวมภาวะเศรษฐกิจและการลงทุนของฝรั่งเศสในปี 2543

ภาวะเศรษฐกิจของฝรั่งเศส

ภาวะเศรษฐกิจในปี 2543

ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของฝรั่งเศสในปี 2543 ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยอยู่ที่ร้อยละ 3.2 เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาซึ่งอยู่ที่ระดับร้อยละ 2.9 การขยายตัวดังกล่าวได้รับแรงกระตุ้นจากภาคการส่งออก ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจโลก ขณะเดียวกันการอ่อนตัวของค่าเงินยูโรก็มีส่วนทำให้สินค้าจากฝรั่งเศสมีความได้เปรียบทางด้านราคา อย่างไรก็ดี การที่ฝรั่งเศสต้องเผชิญกับปัญหาราคาน้ำมันที่ถีบตัวสูงขึ้นส่งผลให้เศรษฐกิจที่มีแนวโน้มสดใสในช่วงครึ่งปีแรก ต้องชะลอตัวไปเล็กน้อยในช่วงครึ่งปีหลัง

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญของฝรั่งเศส

(ร้อยละ)

	2543				2543 ^e	2544 ^f	2545 ^f
	1	2	3	4			
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ *	0.6	0.8	0.6	0.9	3.2	3.2	3.1
การบริโภคของภาคเอกชน *	0.7	0.2	0.4	0.7	2.3	2.8	2.8
การใช้จ่ายของภาครัฐ *	0.1	0.4	0.5	0.6	1.6	1.9	1.6
การลงทุน *	1.7	1.6	1.7	1.6	6.4	6.1	6.2
การส่งออก *	3.6	4.0	2.4	3.0	13.6	8.1	5.8
การนำเข้า *	4.1	3.5	4.6	2.5	14.7	8.0	5.9
ผลผลิตภาคอุตสาหกรรม * (รวมภาคการก่อสร้าง)	0.7	0.2	1.3	0.7	3.8	3.4	3.0
อัตราการว่างงาน (%)	10.2	9.8	9.6	9.3	9.7	8.7	7.9
อัตราเงินเฟ้อ **	1.6	1.6	2.1	2.0	1.8	1.5	1.7
ค่าจ้างแรงงานต่อชั่วโมง **	5.2	5.4	5.3	5.0	5.2	3.0	4.3
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านยูโร)	6.5	9.3	7.7	5.0	28.5	35.0	38.0
ดุลงบประมาณ (พันล้านยูโร)					-19.5	-16.0	-11.0

หมายเหตุ : * อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับช่วงเวลาก่อนหน้า

** อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับปีก่อน

e ประมาณการ

f คาดการณ์

ที่มา : Dresdner Bank Facts, Figures and Forecasts, February 2001

การบริโภคของภาคเอกชน

ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2543 การบริโภคของภาคเอกชนขยายตัวอยู่ในเกณฑ์ดี กล่าวคืออยู่ในระดับร้อยละ 0.7 ก่อนที่จะชะลอตัวลงในช่วงเวลาต่อมา โดยไตรมาสที่ 2 ขยายตัวเพียงร้อยละ 0.2 และไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 0.4 การชะลอตัวของการบริโภคของภาคเอกชนนี้เป็นผลมาจากราคาน้ำมันที่พุ่งสูงขึ้นมาก ซึ่งส่งผลกระทบต่อกำลังซื้อของผู้บริโภค อย่างไรก็ตาม การบริโภคของภาคเอกชนได้กระเตื้องขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 4 สืบเนื่องมาจากการปรับตัวดีขึ้นของภาวะการจ้างงานตลอดจนการปรับลดภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมา

ภาวะแรงงาน

ในปี 2543 ภาวะการจ้างงานได้ปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเห็นได้จากจำนวนผู้ว่างงานซึ่งลดลงถึง 373,000 คน ส่งผลให้อัตราการว่างงานลดลงจากร้อยละ 11.2 ในปี 2542 มาอยู่ที่ร้อยละ 9.7 ในปี 2543 และมีแนวโน้มว่าจะลดลงไปอยู่ที่ระดับร้อยละ 7.9 ในปี 2545 อัตราการว่างงานที่ลดลงนี้ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบเกี่ยวกับชั่วโมงทำงาน โดยปรับลดชั่วโมงทำงานจาก 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เหลือเพียง 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ดุลบัญชีเดินสะพัด

แม้ว่าการส่งออกในปี 2543 จะขยายตัว แต่การนำเข้ากลับขยายตัวในอัตราที่สูงกว่า ส่งผลให้ดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยในปี 2543 ดุลบัญชีเดินสะพัดมียอดเกินดุล 28.5 พันล้านยูโร ลดลงจากยอดเกินดุลในปีที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ 56 ทั้งนี้ ภาคบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวนับเป็นรายการที่มียอดเกินดุลสูงสุด

สำหรับเงินลงทุนโดยตรงในต่างประเทศของฝรั่งเศสในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2543 เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 101 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา กล่าวคือ จาก 38.9 พันล้านยูโร เป็น 88.9 พันล้านยูโร ในขณะที่มูลค่าเงินลงทุนจากต่างประเทศในฝรั่งเศสในช่วงเดียวกันเพิ่มขึ้นร้อยละ 55

แนวโน้มเศรษฐกิจของฝรั่งเศส

เศรษฐกิจของฝรั่งเศสในปี 2544 มีแนวโน้มจะขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยคาดว่าอัตราการขยายตัวจะอยู่ในระดับใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา กล่าวคือ ร้อยละ 3.2 แรงผลักดันสำคัญของการขยายตัว ได้แก่ การบริโภคของภาคเอกชน โดยมีปัจจัยเกื้อหนุนมาจากการปรับตัวดีขึ้นของภาวะการจ้างงานและการปรับลดภาษีเงินได้ของรัฐบาล ขณะเดียวกัน สถานการณ์น้ำมันที่มีแนวโน้มจะปรับตัวดีขึ้นก็น่าจะส่งผลดีต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภค ซึ่งจะนำไปสู่การขยายตัวของการบริโภคของภาคเอกชน อย่างไรก็ตาม ปัจจัยลบที่อาจส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของฝรั่งเศสในปี 2544 ได้แก่ ความผันผวนของเศรษฐกิจโลกอันสืบเนื่องมาจากการชะลอตัวลงของเศรษฐกิจสหรัฐฯ และความเปราะบางของเศรษฐกิจญี่ปุ่น

ภาวะการลงทุนจากฝรั่งเศสในประเทศไทย ปี 2543

1. ภาพรวมการลงทุน : ฝรั่งเศสเป็นผู้ลงทุนอันดับ 4 ของไทยในกลุ่มสหภาพยุโรป

- การลงทุนจากฝรั่งเศสที่ผ่านสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนยังคงมีปริมาณไม่มากนัก โดยในปี 2543 ฝรั่งเศสยังเป็นผู้ลงทุนอันดับ 4 ของไทยในกลุ่มสหภาพยุโรปทั้งในแง่ของจำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุน รองจาก เยอรมัน อังกฤษ และเนเธอร์แลนด์

2. ปริมาณการลงทุน : จำนวนโครงการเพิ่ม แต่มูลค่าการลงทุนลด

- ขั้นคำขอ โครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานฯ ในปี 2543 ลดลงทั้งในแง่ของจำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุน กล่าวคือ จำนวนโครงการลดลงจาก 15 โครงการ ในปี 2542 เหลือ 10 โครงการในปี 2543 และมูลค่าการลงทุนลดลงจาก 3,579 ล้านบาท เหลือเพียง 592 ล้านบาท
- ขั้นอนุมัติให้การส่งเสริม สำหรับในขั้นอนุมัติให้การส่งเสริมนั้น แม้ว่าจำนวนโครงการจะเพิ่มขึ้นจาก 11 โครงการในปี 2542 เป็น 13 โครงการในปี 2543 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 18) แต่มูลค่าการลงทุนกลับลดลงเหลือ 1,097 ล้านบาท (ลดลงร้อยละ 61) ทั้งนี้เนื่องจากโครงการลงทุนจากฝรั่งเศสในปี 2543 เป็นโครงการขนาดเล็กแทบทั้งสิ้น
- เป็นที่น่าสังเกตว่า โครงการลงทุนจากฝรั่งเศสในปี 2543 แทบทุกโครงการเป็นโครงการที่ฝรั่งเศสถือหุ้นทั้งสิ้น ทั้งนี้เนื่องจากนักลงทุนไทยยังคงอยู่ในช่วงฟื้นตัวจากวิกฤตเศรษฐกิจ
- หากพิจารณาสถิติการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนการถือหุ้นของสำนักงานฯ จะเห็นว่า จำนวนโครงการของฝรั่งเศสที่ได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงสัดส่วนการถือหุ้นได้ลดจำนวนลงอย่างต่อเนื่อง จาก 7 โครงการในปี 2541 เหลือ 4 โครงการในปี 2542 และ 3 โครงการในปี 2543 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ปัญหาการขาดสภาพคล่องของนักลงทุนไทยได้คลี่คลายไปในระดับหนึ่งแล้ว

3. ขนาดการลงทุน : ส่วนใหญ่เป็นโครงการขนาดเล็ก

- โครงการลงทุนจากฝรั่งเศสทั้งในขั้นคำขอและขั้นอนุมัติให้การส่งเสริมส่วนใหญ่เป็นโครงการขนาดเล็กที่มีมูลค่าการลงทุนไม่เกิน 50 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 70 และ 54 ตามลำดับ โครงการลงทุนที่มีขนาดใหญ่ที่สุดมีมูลค่าการลงทุนเพียง 312 ล้านบาท เป็นโครงการผลิตกระจกนิรภัยสำหรับรถยนต์ของบริษัท Sekurit Saint-Gobain
- อย่างไรก็ดี ยังมีโครงการลงทุนของฝรั่งเศสบางโครงการที่ไม่ได้นับรวมอยู่ในสถิติการให้การส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานฯ ในปี 2543 ทั้งนี้เนื่องจากโครงการเหล่านี้เดิมเป็นโครงการลงทุนของไทยแต่ภายหลังได้ให้บริษัทฝรั่งเศสเข้ามาถือหุ้นแทน หนึ่งในจำนวนนี้ได้แก่ โครงการผลิตยางนอกรถยนต์มูลค่า 3,619 ล้านบาท โดยโครงการดังกล่าวเดิมบริษัทสยามมิชลินกรุปของไทยเป็นผู้ถือหุ้นทั้งสิ้น แต่ต่อมาได้ให้บริษัทมิชลินของฝรั่งเศสเข้ามาถือหุ้นทั้งสิ้นแทน

4. สาขาการลงทุน : อุตสาหกรรมเบาเป็นที่สนใจของนักลงทุนฝรั่งเศส

- ชั้นคำขอ อุตสาหกรรมเบาและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ได้รับความสนใจจากนักลงทุนฝรั่งเศสมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาได้แก่ สาขาบริการและสาธารณูปโภค คิดเป็นร้อยละ 20
- ชั้นอนุมัติให้การส่งเสริม เป็นโครงการลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมเบามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23 นอกนั้นกระจายอยู่ในสี่สาขาอุตสาหกรรมในสัดส่วนที่เท่ากัน ได้แก่ สาขาเหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน สาขาอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า สาขาเคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก และสาขาบริการและสาธารณูปโภค คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15
- สำหรับกิจการที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสนใจมากที่สุด ได้แก่ กิจการสนับสนุนการค้าและการลงทุน ซึ่งเป็นกิจการที่ได้รับความสนใจจากนักลงทุนต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 2540 นอกจากนี้ กิจการซอฟต์แวร์ก็กำลังได้รับความสนใจจากนักลงทุนเช่นกัน

5. ลักษณะการลงทุน : โครงการส่วนใหญ่ยังคงเป็นโครงการใหม่

- โครงการลงทุนจากฝรั่งเศสทั้งในชั้นขอรับการส่งเสริมและอนุมัติให้การส่งเสริมส่วนใหญ่เป็นโครงการใหม่ เช่นเดียวกับในช่วงหลายปีที่ผ่านมา โดยคิดเป็นร้อยละ 80 และร้อยละ 62 ตามลำดับ

6. แหล่งรองรับการลงทุน : สัดส่วนโครงการในเขต 1 ลดลง ในขณะที่โครงการในเขต 3 เพิ่มขึ้น

- ชั้นคำขอ โครงการที่มายื่นขอรับการส่งเสริมในปี 2543 ส่วนใหญ่เป็นโครงการในเขต 3 เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่โครงการส่วนใหญ่จะอยู่ในเขต 1
- ชั้นอนุมัติให้การส่งเสริม โครงการลงทุนส่วนใหญ่เป็นโครงการในเขต 1 คิดเป็นร้อยละ 46 อย่างไรก็ดี เป็นที่น่าสังเกตว่าในปี 2543 สัดส่วนของโครงการในเขต 3 เพิ่มขึ้น ในขณะที่สัดส่วนโครงการในเขต 1 เริ่มลดลง ทั้งนี้เนื่องจากมาตรการระยะสั้นเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจซึ่งมีการประกาศใช้ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ โดยมีการผ่อนปรนเงื่อนไขให้กับโครงการในเขต 1 ได้สิ้นสุดไปแล้วตั้งแต่วันที่ 31 กรกฎาคม 2543

7. การส่งออก : โครงการส่งออกส่วนใหญ่เป็นโครงการในอุตสาหกรรมเบาและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

- ชั้นคำขอ สัดส่วนโครงการส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากปีที่ผ่านมา โดยในปี 2543 โครงการลงทุนเพื่อการส่งออกคิดเป็นร้อยละ 50 ของโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมทั้งหมด
- ชั้นอนุมัติให้การส่งเสริม โครงการลงทุนที่มุ่งผลิตเพื่อส่งออกคิดเป็นร้อยละ 39 ของโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมทั้งหมด ลดลงจากปีที่ผ่านมาเล็กน้อย โดยโครงการส่งออกเกือบทั้งหมดอยู่ในสาขาอุตสาหกรรมเบาและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เนื่องจากในช่วงที่ผ่านมาความต้องการสินค้าในอุตสาหกรรมดังกล่าวในตลาดต่างประเทศได้เพิ่มสูงขึ้น

8. แนวโน้มการลงทุน : คาดว่าการลงทุนจากฝรั่งเศสจะขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่จะเป็นการลงทุนในโครงการขนาดกลางและเล็กมากขึ้น

- เศรษฐกิจของฝรั่งเศสที่มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องน่าจะส่งผลดีต่อการลงทุนของฝรั่งเศสในประเทศไทย อย่างไรก็ดี โครงการลงทุนที่จะเข้ามาในช่วงปี 2544 น่าจะเป็นโครงการขนาดกลางและเล็กมากขึ้น โดยการลงทุนจากฝรั่งเศสส่วนหนึ่งจะยังเข้ามาในลักษณะของการควบรวมกิจการ ตัวอย่างการควบรวมกิจการที่สำคัญในช่วงที่ผ่านมา อาทิ การที่บริษัท Lafarge ของฝรั่งเศส ร่วมกับบริษัท Boral ของออสเตรเลียเข้ามาซื้อหุ้นร้อยละ 71 ของบริษัท Siam Gypsum ของไทย
- สำหรับอุตสาหกรรมที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสนใจเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และอุตสาหกรรมบริการโดยเฉพาะในด้านสาธารณูปโภคโดยนักลงทุนฝรั่งเศสแสดงความสนใจที่จะมีส่วนร่วมในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของไทย นอกจากนี้ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ก็เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ยังมีศักยภาพสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากบริษัท Renault ขยายการลงทุนในไทย อาจส่งผลให้บริษัทผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ของฝรั่งเศสสนใจเข้ามาลงทุนในไทยเพื่อผลิตชิ้นส่วนป้อนให้กับ Renault สำหรับกิจการที่คาดว่าจะมีการลงทุนเข้ามาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ กิจการสนับสนุนการค้าและการลงทุน และกิจการในอุตสาหกรรมเบา

ภาวะการลงทุนโดยตรงของฝรั่งเศสในประเทศไทย ปี 2544 (ม.ค. – มิ.ย.)

ภาวะเศรษฐกิจของฝรั่งเศส

>> ภาวะเศรษฐกิจในปี 2544 (มกราคม-มิถุนายน) <<

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญของฝรั่งเศส

(ร้อยละ)

	2543				2544				2543	2544 ^F	2545 ^F
	1	2	3	4	1	2	3 ^F	4 ^F			
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ*	0.6	0.7	0.9	0.8	0.5	0.4	0.6	0.7	3.4	2.5	2.9
การบริโภคของภาคเอกชน*	0.4	0.5	0.8	0.1	1.2	0.5	0.8	0.8	2.7	2.8	2.5
การใช้จ่ายของภาครัฐ*	0.3	0.7	0.6	0.6	0.6	0.5	0.5	0.6	2.3	2.3	2.4
การลงทุน*	1.7	1.9	1.2	1.7	0.9	0.5	1.1	1.4	6.3	4.7	5.0
การส่งออก*	4.4	4.1	2.5	3.1	-0.1	-1.2	0.5	1.0	13.4	3.9	4.8
การนำเข้า *	5.3	3.6	3.9	2.5	-1.4	-0.3	1.2	1.5	15.3	4.0	5.5
ผลผลิตภาคอุตสาหกรรม* (ไม่รวมภาคการก่อสร้าง)	0.2	0.1	1.4	0.4	0.4	-0.5	0.0	0.5	3.2	1.2	2.3
อัตราการว่างงาน (%)	10.0	9.6	9.5	9.1	8.8	8.7	8.8	8.7	9.6	8.8	8.2
อัตราเงินเฟ้อ**	1.6	1.6	2.1	2.0	1.4	2.2	1.7	1.6	1.8	1.8	1.5
ดัชนีชี้เงินสะพัด (พี.อี. ล้านยูโร)	7.6	5.2	2.7	3.5	7.2	1.0	4.0	5.0	19.0	17.2	25.0

หมายเหตุ : * อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับช่วงเวลาก่อนหน้า

** อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับปีก่อน

F ตัวเลขคาดการณ์

ที่มา : Dresdner Bank Facts, August 2001

การตกต่ำของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น ส่งผลให้เศรษฐกิจของ ฝรั่งเศสในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2544 ชะลอตัวตามไปด้วยหลังจากที่เติบโตอย่างแข็งแกร่งมาเป็นเวลากว่า 3 ปี โดยในไตรมาสแรก ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศขยายตัวในอัตราเพียงร้อยละ 0.5 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน (ลดลงจากระดับร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อน) และในไตรมาสที่ 2 อัตราการเติบโตลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 0.4 ทั้งนี้เป็นการชะลอตัวของการลงทุนและการผลิตในภาคอุตสาหกรรมเป็นหลัก โดยการลงทุนได้ขยายตัวลดลงจากร้อยละ 1.7 ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2543 มาอยู่ที่ร้อยละ 0.9 ในไตรมาสแรกของปี 2544 และลงมาอยู่ที่ร้อยละ 0.5 ในไตรมาสที่ 2 โดยเป็นการลดลงของการลงทุนในหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ ในขณะที่การลงทุนในด้านก่อสร้างยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน ผลผลิตภาคอุตสาหกรรมในไตรมาสที่ 2 ก็หดตัวถึงร้อยละ 0.5 หลังจากที่ขยายตัวอยู่ในระดับร้อยละ 0.4 ในไตรมาสแรก

ในทางกลับกัน การบริโภคของภาคเอกชนในไตรมาสแรกของปี 2544 กลับขยายตัวถึงร้อยละ 1.2 เทียบกับช่วงไตรมาสสุดท้ายของปีที่ผ่านมาที่มีอัตราการขยายตัวเพียงร้อยละ 0.1 การขยายตัวของการบริโภคของภาคเอกชนนี้เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของรายได้สุทธิในช่วงไตรมาสก่อน ประกอบกับอัตราเงินเฟ้อก็ยังอยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม การบริโภคของภาคเอกชนได้ปรับตัวลดลงในช่วงไตรมาสที่ 2 โดยลงมาอยู่ที่ร้อยละ 0.5 กระนั้นก็ตาม คาดว่ามาตรการลดภาระภาษีที่รัฐบาลจะนำมาใช้ในช่วงกลางเดือนกันยายนในปีนี้จะช่วยกระตุ้นอุปสงค์ภายในประเทศได้ในระดับหนึ่ง

ในด้านการค้าระหว่างประเทศ แม้ว่าเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวลงจะส่งผลกระทบต่อการส่งออกสินค้าของฝรั่งเศส โดยทำให้การส่งออกหดตัวถึงร้อยละ 0.1 ในไตรมาสแรกและร้อยละ 1.2 ในไตรมาสที่ 2 (จากที่ขยายตัวร้อยละ 3.1 ในไตรมาสสุดท้ายของปีที่ผ่านมา) แต่การนำเข้าสินค้าของฝรั่งเศสก็หดตัวในอัตราที่สูงมากเช่นกัน กล่าวคือที่ระดับร้อยละ 1.4 ในไตรมาสแรก และร้อยละ 0.3 ในไตรมาสที่ 2 สำหรับเงินลงทุนโดยตรงในต่างประเทศของฝรั่งเศสในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2544 คิดเป็นมูลค่า 37.8 พันล้านยูโร เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ 14 ในทำนองเดียวกัน มูลค่าเงินลงทุนจากต่างประเทศในฝรั่งเศสในช่วงเดียวกันก็เพิ่มขึ้นถึงกว่า 2 เท่า

สำหรับภาวะตลาดแรงงาน แม้ว่าอัตราการว่างงานของฝรั่งเศสจะยังอยู่ในระดับสูง แต่ตัวเลขการว่างงานในช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมา ก็มีการปรับตัวดีขึ้นมาก โดยในช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2544 อัตราการว่างงานได้ลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 8.7 ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากมาตรการลดชั่วโมงทำงานเหลือสัปดาห์ละ 35 ชั่วโมง ซึ่งทำให้ต้องมีการจ้างงานเพิ่มเติม และมาตรการลดภาระต้นทุนการจ้างแรงงานที่ไม่มีฝีมือ

>> แนวโน้มเศรษฐกิจ <<

คาดว่าเศรษฐกิจของฝรั่งเศสในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2544 จะปรับตัวดีขึ้น ทั้งนี้ การบริโภคของภาคเอกชนจะยังเป็นแรงผลักดันสำคัญของการขยายตัว โดยมีปัจจัยเกื้อหนุนมาจากการปรับลดอัตราภาษี อัตราค่าจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น และการปรับตัวดีขึ้นของภาวะการจ้างงาน ขณะเดียวกัน สถานะเศรษฐกิจโลกที่มีแนวโน้มจะปรับตัวดีขึ้นก็น่าจะส่งผลดีต่อการส่งออกของฝรั่งเศส เป็นที่คาดการณ์ว่าอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของฝรั่งเศสในปี 2544 จะอยู่ที่ระดับร้อยละ 2.5

ภาวะการลงทุนของฝรั่งเศสในประเทศไทย ปี 2544 (มกราคม-มิถุนายน)

1. ภาพรวมการลงทุน : ฝรั่งเศสเป็นประเทศผู้ลงทุนอันดับ 14 ของไทยในแง่ของจำนวนโครงการ และอันดับ 11 ในแง่ของมูลค่าการลงทุน

➡ แม้ว่าฝรั่งเศสจะเป็นหนึ่งในประเทศผู้ลงทุนหลักของโลก แต่การลงทุนของฝรั่งเศสในประเทศไทยยังมีปริมาณน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศผู้ลงทุนหลักอื่นๆ โดยสถิติในขั้นอนุมัติให้การส่งเสริมของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแสดงให้เห็นว่าในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2544 ฝรั่งเศสเข้ามาลงทุนในประเทศไทยเป็นอันดับ 14 ในแง่ของจำนวนโครงการ และอันดับ 11 ในแง่ของมูลค่าการลงทุน และหากเปรียบเทียบกับประเทศในแถบยุโรปด้วยกัน จะเห็นว่าฝรั่งเศสเป็นประเทศผู้ลงทุนอันดับ 5 ในแง่ของจำนวนโครงการ รองจากเยอรมัน สหราชอาณาจักร เนเธอร์แลนด์ และเบลเยียม ตามลำดับ และเป็นอันดับ 4 ในแง่ของมูลค่าการลงทุน รองจาก เยอรมัน สหราชอาณาจักร และเนเธอร์แลนด์ ตามลำดับ

2. ปริมาณการลงทุน : จำนวนโครงการลดแต่มูลค่าการลงทุนเพิ่ม

➡ ขั้นคำขอ โครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานฯ ในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2544 ลดลงทั้งในแง่ของจำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุน กล่าวคือ ในแง่ของจำนวนโครงการลดลงจาก 8 โครงการ

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2543 เหลือ 5 โครงการในช่วงเดียวกันของปี 2544 และมูลค่าการลงทุนลดลงจาก 572.6 ล้านบาท เหลือ 243.8 ล้านบาท

- ขั้นตอนุมัติให้การส่งเสริม โครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานฯ ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2544 มีจำนวนลดลงเล็กน้อยแต่มูลค่าการลงทุนกลับเพิ่มขึ้นมาก โดยจำนวนโครงการลดลงจาก 6 โครงการในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2543 เหลือ 5 โครงการในช่วงเดียวกันของปี 2544 ในขณะที่มูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้นถึงเกือบ 3 เท่า มูลค่าการลงทุนที่เพิ่มขึ้นนี้เป็นผลมาจากการอนุมัติให้การส่งเสริมในโครงการผลิตเลนส์แว่นตา ซึ่งมีมูลค่าถึง 1,044.4 ล้านบาทของบริษัทเอสซีลอร์ แมนูแฟคเจอร์ (ประเทศไทย) จำกัด
- เป็นที่น่าสังเกตว่า โครงการลงทุนจากฝรั่งเศสในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2544 เกือบทั้งหมดยังเป็นโครงการที่ฝรั่งเศสถือหุ้นทั้งสิ้น

3. ขนาดการลงทุน : ส่วนใหญ่ยังเป็นการลงทุนในโครงการขนาดเล็ก

- ร้อยละ 60 ของโครงการที่ขอรับการส่งเสริมและร้อยละ 80 ของโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การ ส่งเสริมเป็นโครงการขนาดเล็กที่มีมูลค่าการลงทุนไม่เกิน 50 ล้านบาท อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2544 มีโครงการลงทุนขนาดใหญ่ที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมอยู่ 1 โครงการ เป็นโครงการผลิตเลนส์แว่นตาของบริษัทเอสซีลอร์ แมนูแฟคเจอร์ (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งได้ยื่นขอรับการส่งเสริมไว้ตั้งแต่ปลายปี 2542 มีเงินลงทุน 1,044.4 ล้านบาท เป็นหุ้นไทยร้อยละ 0.0008 และหุ้นฝรั่งเศสร้อยละ 99.9992 บริษัทเอสซีลอร์ แมนูแฟคเจอร์ (ประเทศไทย) จำกัด เป็นบริษัทหนึ่งในกลุ่มบริษัทเอสซีลอร์ของฝรั่งเศสซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตเลนส์ชั้นนำของโลกและมีเครือข่ายอยู่ทั่วโลก โครงการลงทุนดังกล่าวมุ่งผลิตเพื่อส่งออกทั้งสิ้น โดยจะจำหน่ายให้แก่บริษัทในเครือเป็นส่วนใหญ่

4. สาขาการลงทุน : อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และอุตสาหกรรมเบาเป็นที่สนใจของนักลงทุนฝรั่งเศสมากที่สุด

- ชั้นคำขอ สาขาที่ได้รับความสนใจจากนักลงทุนฝรั่งเศสมากที่สุด ได้แก่ สาขาอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า (โดยเป็นกิจการซอฟต์แวร์ทั้งหมด) คิดเป็นร้อยละ 40 นอกนั้นความสนใจกระจายอยู่ในสาขาเกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร สาขาผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง และสาขาบริการและสาธารณูปโภค
- ขั้นตอนุมัติให้การส่งเสริม สาขาอุตสาหกรรมเบาและสาขาอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้ายังคงเป็นสาขาที่รองรับการลงทุนจากนักลงทุนฝรั่งเศสมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาคือสาขาบริการและสาธารณูปโภค
- เป็นที่น่าสังเกตว่า กิจการซอฟต์แวร์เริ่มเป็นที่สนใจของนักลงทุนฝรั่งเศสมากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งนี้เนื่องจากกิจการดังกล่าวเป็นพื้นฐานสำคัญของระบบเศรษฐกิจแบบใหม่

5. ลักษณะการลงทุน : ส่วนใหญ่เป็นโครงการใหม่

- โครงการลงทุนจากฝรั่งเศสทั้งในขั้นขอรับการส่งเสริมและอนุมัติให้การส่งเสริมมีสัดส่วนของโครงการใหม่ มากกว่าโครงการขยาย โดยสัดส่วนของโครงการใหม่คิดเป็นร้อยละ 80

6. แหล่งรองรับการลงทุน : เขต 1 เป็นแหล่งรองรับการลงทุนที่สำคัญ

- ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2544 สัดส่วนของโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมและได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมเป็นโครงการในเขต 1 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 และ 80 ตามลำดับ

7. การส่งออก : โครงการส่วนใหญ่ยังคงมุ่งผลิตเพื่อส่งออก

- ขั้นคำขอ โครงการลงทุนเพื่อการส่งออกคิดเป็นร้อยละ 40 ของโครงการที่ขึ้นขอรับการส่งเสริมทั้งหมด สาเหตุที่สัดส่วนของโครงการส่งออกในขั้นยื่นขอรับการส่งเสริมไม่มากนักเนื่องจากโครงการส่วนใหญ่เป็นโครงการในกิจการซอฟต์แวร์ซึ่งเป็นกิจการที่แทบจะไม่มีการส่งออก
- ขั้นอนุมัติให้การส่งเสริม โครงการส่วนใหญ่ในขั้นอนุมัติให้การส่งเสริมยังเป็นโครงการที่มุ่งผลิตเพื่อส่งออกคิดเป็นร้อยละ 60 เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 2543 คิดเป็นร้อยละ 10 โดยเป็นโครงการในสาขาผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง และสาขาเกษตรกรรม

8. แนวโน้มการลงทุน : คาดว่าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์และอุตสาหกรรมบริการจะเป็นที่สนใจของนักลงทุนฝรั่งเศส

- คาดว่าการลงทุนของฝรั่งเศสในประเทศไทยในช่วงครึ่งหลังของปี 2544 จะไม่กระเตื้องขึ้นจากช่วงครึ่งปีแรกมากนัก ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะการลงทุนของฝรั่งเศสในประเทศไทยจะมุ่งผลิตเพื่อสนองความต้องการของตลาดในประเทศไทยและในภูมิภาคเอเชียเป็นหลัก แต่เศรษฐกิจของประเทศไทยและในภูมิภาคเอเชียในขณะนี้ยังคงอ่อนแออยู่ ดังนั้น การเข้ามาลงทุนในประเทศไทยจึงอาจจะต้องชะลอไปก่อน อย่างไรก็ตาม การที่รัฐบาลฝรั่งเศสออกกฎหมายใหม่เกี่ยวกับแรงงานเพื่อเพิ่มการคุ้มครองให้แก่ลูกจ้าง รวมถึงการเพิ่มต้นทุนในการปลดคนงาน อาจผลักดันให้บริษัทฝรั่งเศสมองหาฐานการผลิตในต่างประเทศที่มีต้นทุนต่ำกว่า ดังนั้น ในระยะยาวบริษัทฝรั่งเศสจึงมีแนวโน้มที่จะเข้ามาลงทุนในไทยเพิ่มขึ้น ประกอบกับกิจกรรมชักจูงการลงทุนของสำนักงานฯ ซึ่งจัดขึ้นอย่างต่อเนื่องในเมืองธุรกิจที่สำคัญของฝรั่งเศส และกิจกรรมเสริมอื่นๆ จะทำให้นักธุรกิจฝรั่งเศสรู้จักประเทศไทยมากขึ้น
- สำหรับอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มจะได้รับความสนใจจากนักลงทุนฝรั่งเศสมากขึ้นได้แก่อุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ และอุตสาหกรรมบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการซอฟต์แวร์ กิจการด้านพลังงาน และกิจการด้านสิ่งแวดล้อม โดยเมื่อเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา ได้มีการจัดคณะนักธุรกิจในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์เดินทางไปพบผู้ร่วมทุนที่กรุงปารีส และในราวเดือนพฤศจิกายนปีนี้ ก็จะมีการจัดการประชุมระหว่างภาคธุรกิจของไทยและฝรั่งเศสในอุตสาหกรรมบำบัดน้ำเสียที่กรุงเทพฯ ทั้งนี้ การที่ประเทศไทยเปิดเสรีภาคบริการมากขึ้นนับเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้บริษัทฝรั่งเศสสนใจเข้ามาลงทุนดำเนินธุรกิจในอุตสาหกรรมนี้มากขึ้น นอกจากนี้ อุตสาหกรรมเบาก็น่าจะเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่นักลงทุนฝรั่งเศสให้ความสนใจอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจการด้านเวชภัณฑ์และกิจการผลิตอัญมณี

ภาคผนวก ค
สถิติ Cramer's V

- สถิติ Cramer's V แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั่วไปทางธุรกิจกับการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุน ได้ความสัมพันธ์ที่ระดับ 36% ดังนี้

Symmetric Measures

		Value	Approx.Sig.
Nominal by	Cramer's V	.363	.041
Nominal			
N of valid cases		75	

- a. Not assuming the null hypothesis.
- b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

- สถิติ Cramer's V แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจกับการตัดสินใจลงทุนตามขนาดการลงทุน ได้ความสัมพันธ์ที่ระดับ 31% ดังนี้

Symmetric Measures

		Value	Approx.Sig.
Nominal by	Cramer's V	.310	.042
Nominal			
N of valid cases		75	

- a. Not assuming the null hypothesis.
- b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย	นางสาว รุจิพร ปรรณานัติ
เกิดวันที่	22 ตุลาคม 2518
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 189/1 หมู่ 9 ซอยประชาอุทิศ 12 ราษฎร์บูรณะ กรุงเทพฯ 10140
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ผู้ช่วยผู้เชี่ยวชาญฝรั่งเศส
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โครงการส่งเสริมการลงทุนฝรั่งเศส-ไทย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	อักษรศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2544	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร